കർമ്മലസന്ദേശം

വാല്യം: 250 | ഡിസംബർ 2021

കർമ്മെലസന്ദേശം

ഡിസംബർ 2021

വാല്യം: 250

Editor:
Fr.Martin Mallath

Associate Editor:
Fr. James Madathikandam

All rights reserverd.
Reproduction in any manner,
in whole or part, without prior
written permission is
prohibited

Printed and Published by
Fr. Martin Mallath CMI
for the CMI General
Department of Education and
Media

Carmelasandesam,
CMI Prior General's House,
Chavara Hills, P.B No.3105,
Kakkanad P.O
Kochi-682030
Kerala
Ph:9995843798

Inside

1 **Message**

2 **Editorial**

3 **Message from Pope**

8 **Reinventing CMI Social Apostolate**

14 **CMI Social Apostolate**
Lessons From History

19 **Future of CMI Social Apostolate**
Challenges and Prospects

25 **Our Early Professors of Philosophy at Dharmaram/DVK**

28 **Fr. Thomas Vithayathil**
A monk who smiled at multiple myeloma

32 **St. Joseph: A True Model for Seminarians**

34 **Last Letter Before Reaching The Horizon**

38 **Glimpses of the 50 Years Ashram Ministry at Narsinghpur**

42 **പുസ്തക പരിചയം**

43 **അജ്ന:**
നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ നിന്നും ഒരു
കാർലോ അക്യുറ്റസ്

47 **ആത്മാവച്ചൻ എന്ന ബ്രൂണോ അച്ചൻ**

51 **Vatican News**

52 **News Roundup**

84 **Let's remember the departed souls**

Message

The New Year often fills us with hope, as we say to ourselves, “Next year will be better!” The last 12 months may not have gone exactly as we wanted but, we look forward to the future and have a glimmer of hope that our current situation will improve. While looking forward to what can keep our spirits up for the moment, a much deeper exercise that provides more nourishment to the soul consists of reviewing the entire year and being thankful for the many blessings and crosses that God has given us. Here are three mantras to improve the quality of our life in the New Year.

1. Set Better Boundaries.

Setting boundaries is one of the most courageous things we can do. It is a challenge to let people know what we will and will not tolerate. Be aware that setting boundaries may result in others becoming upset with us. But the people who are our true companions in life will respect our boundaries.

2. Write down Goals.

Studies have found that if we write down a goal, we are much more likely to achieve it. In addition, tell as many people as possible about our goals. When we share our goals with others, we are more likely to fulfill them.

3. Establish Priorities.

If we could only do three activities for the rest of our life, what would they be? If we are having a difficult time saying “no” to people or activities that no longer serve a purpose for us, we have to concentrate in setting our boundaries.

The New Year is upon us, and that means a fresh start. This is the perfect time to reassess where we are going in life, where we want to go, and how we are going to get there.

New Year 2022 has significance in history because of the conclusion of the 150th year of the heavenly birth of St Chavara. Let’s imbibe the spirit of St Chavara and try to transform our lives in this New Year 2022.

Fr. Thomas Chathamparampil CMI

Prior General

Editorial

Big-Endians and Little-Endians

'Gulliver's Travels' by Jonathan Swift is a famous novel which many of us have read in our school years. The novel describes an intra-Lilliputian quarrel over an issue which may appear as too trivial to an outsider. It is a quarrel over the practice of breaking eggs. The Big-Endians are a group of people in Lilliput who believe that boiled eggs should be broken at the big end while the Little-Endians believed that it should be broken at the small end.

Traditionally, Lilliputians broke boiled eggs on the larger end. A few generations ago, an Emperor of Lilliput, the Present Emperor's great-grandfather, had decreed that all eggs be broken on the smaller end after his son cut himself breaking the egg on the larger end. But the people highly resented this new law because many of them did not want to give up their age old custom. The differences between Big-Endians and Little-Endians had given rise to six rebellions wherein one Emperor lost his life, and another his crown. These civil commotions were constantly instigated by the monarchs of Blefuscu, the neighbouring island, and when they were quelled, the exiles always fled for refuge to that Empire.

The emperors of Blefuscu were accusing Lilliputians of making a schism in religion, by offending against a fundamental doctrine of their great prophet Lustrog. But the fifty fourth chapter of the Brundecral (which is their Holy Scripture) says, 'All true believers shall break their eggs at the convenient end.' The convenient end is now interpreted by the Lilliputians as the smaller end. Who will then decide which is the convenient end?

This passage may be historically a satire between the two warring factions, as some interpreted, on the conflict between the Catholic Church and the Church of England or on the conflict between France and England. It may have many ramifications in our present day crises and conflicts in religious practices. Whether we break the egg on the big end or on the little end, what is more important is that we should eat egg after breaking the shell. "..the hour is coming when neither on this mountain nor in Jerusalem will you worship the Father….the hour is coming …when the true worshippers will worship the Father in spirit and truth.." (Jn 4/21-23). The fierce fights, we may engage ourselves in today for our so called strong convictions of religious practices, may appear to be too trivial for people after two generations. But, by then, irreparable damage might have already happened due to the obstinacy and ego of a few. That is what history teaches us.

Fr. Martin Mallath CMI
General Councillor for Education and Media

Message from Pope

Today, just a few days before Christmas, I would like to recall with you the event history cannot dispense with: **THE BIRTH OF JESUS**.

To comply with the Emperor Cesar Augustus' decree that ordered them to go to their place of origin to be registered, Joseph and Mary went from Nazareth down to Bethlehem. As soon as they arrived, they immediately sought lodging since the moment for Mary to give birth was imminent. Unfortunately, they did not find anything. So, Mary was forced to give birth in a stable (cf. Lk. 2:1-7).

Let's Think: The Creator of the universe...***He was not given a place to be born!*** Perhaps this was an anticipation of what the evangelist John would say: "He came to his own home, and his own people received him not" (1:11); and what Jesus Himself would say: "Foxes have holes, and birds of the air have nests; but the Son of man has nowhere to lay his head" (Lk 9:58).

It was an angel who announced the birth of Jesus, and he did so to some lowly shep-

herds. And it was a star that showed the Magi the way to Bethlehem (cf. Mt 2:1, 9.10). An angel is a messenger from God. The star reminds us that God created the light (Gn 1:3) and that the Baby would be "the light of the world," as He would define himself (cf. Jn 8:12, 46), the "true light that enlightens every man" (Jn 1:9), that "shines in the darkness, and the darkness has not overcome it" (v. 5).

The shepherds personify the poor of Israel, lowly people who interiorly live with the awareness of their own want. ***Precisely for this reason, they trust more than others in God.***

The shepherds personify the poor of Israel, lowly people who interiorly live with the awareness of their own want. Precisely for this reason, they trust more than others in God. They were the first to see the Son of God made man, and this encounter changed them deeply. The Gospel notes that they returned "glorifying and praising God for all they had heard and seen" (Lk 2:20).

The Magi are also around the newborn Jesus (cf. Mt 2:1-12). The Gospels do not tell us who the kings might have been, nor how many there were, nor what their names were. The only thing we know for certain is that they came from a distant country in the East (perhaps from Babylonia, or Arabia, or Persia of that time), they set out on a journey seeking the King of the Jews, whom ***they identified with God in their hearts because they said they wanted to adore him. The Magi represent the pagan peoples, in particular all those who have sought God down through the ages,*** and who set out on a journey to find Him. They also represent the rich and powerful, but only those who are not slaves to possessions, who are not "possessed" by the things they believe they possess.

The message of the Gospels is clear: the birth of Jesus is a universal event that concerns all of humanity.

Dear brothers and sisters, **humility is the only way that leads us to God**. At the same time, specifically because it leads us to Him, humility leads us also to the essentials of life, to its truest meaning, to the most trustworthy reason for why life is truly worth living.

Humility alone opens us up to the experience of truth, of authentic joy, of knowing what matters. **Without humility we are "cut off," we are cut off from understanding God and from understanding ourselves.** Humility is needed to understand ourselves, all the more so to understand God. The Magi may have even been great according to the world's logic, but they made themselves lowly, humble, and precisely because of this they succeeded in finding Jesus and recognising Him. They accepted the humility of seeking, of setting out on a journey, of asking, of taking a risk, of making a mistake.

Every person, in the depths of his or her heart, is called to seek God: we all have that restlessness. Our work is not to snuff out that restlessness, but to allow it to grow because it is that restlessness that seeks God; and, with His own grace, can find

Him. We can make this prayer of Saint Anselm (1033-1109) our own: "Lord, teach me to seek you, and reveal yourself to me as I seek, because I can neither seek you if you do not teach me how, nor find you unless you reveal yourself. Let me seek you in desiring you; let me desire you in seeking you; let me find you in loving you; let me love you in finding you." (Proslogion, 1).

Dear brothers and sisters, I would like to invite every man and woman to the stable of Bethlehem to adore the Son of God made man. May each one of us draw near to the crèche in our own homes or in the church or in another place, and try to make an act of adoration, inside: "I believe you are God, that this baby is God. Please, grant me the grace of humility to be able to understand."

In approaching and praying by the crib, I would like to put the poor in the front row, those whom—as Saint Paul VI used to exhort—"we must love because in a certain way they are the sacrament of Christ; in them—in the hungry, the thirsty, the exiles, the naked, the ill, prisoners—He wanted to be mystically identified. We must help them, suffer with them, and also follow them because ***poverty is the securest path to possess the Kingdom of God in its fullness"*** (Homily, May 1, 1969).

I would like to accompany to Bethlehem all those who have no religious restlessness, who do not pose the question of God, or who may even fight against religion, all those who are improperly identified as atheists.

For this reason, we must ask for the grace of humility: "Lord, that I might not be proud, that I might not be self-sufficient, that I might not believe that I am the center of the universe. Make me humble. Grant me the grace of humility. And with this humility, may I find You." It is the only way; without humility we will never find God: We will find ourselves. The reason is that the person who is not humble has no horizon in front of him or her. They only have a mirror in which to look at themselves. **Let us ask the Lord to break this mirror so we can look beyond, to the horizon, where He is.** But He needs to do this: grant us the grace and the joy of humility to take this path.

Then, brothers and sisters, just like the star did with the Magi, I would like to accompany to Bethlehem all those who have no religious restlessness, who do not pose the question of God, or who may even fight against religion, all those who are improperly identified as atheists. I would like to repeat to them the message of the Second Vatican Council: "The Church holds that the recognition of God is in no way hostile to man's dignity, since this dignity is rooted and perfected in God.... Above all the Church knows that her message is in harmony with the most secret desires of the human heart" ("Gaudium et Spes," no. 21).

Let's return home with the angel's song: "Peace on earth to those with whom he is pleased!" Let us always remember: "In this is love, not that we loved God that he loved us […] he first loved us" (1 Jn 4:10, 19), he has sought us. Let's not forget this.

This is the reason for our joy: we are loved, we are sought for, the Lord seeks us to find us, to love us more. This is the reason for joy: knowing that we are loved without any merit, we are always loved first by God, with a love so concrete that He took on flesh and came to live in our midst., in that Baby that we see in the crib. **This love has a name and a face: Jesus is the name and the face of love—this is the foundation of our joy.**

Brothers and sisters, I wish you a Merry Christmas, a happy and holy Christmas. And I would like that—yes, there are well wishes, family reunions, this is always very beautiful—but may there also be the awareness that God comes "for me." Let's everyone say this: God comes for me. The awareness that to seek God, to find God, to accept God, humility is needed: to seek with humility the grace of breaking the mirror of vanity, of pride, of looking at ourselves. To look at Jesus, to look toward the horizon, to look at God who comes to us and who touches our hearts with that restlessness that brings us hope. Happy and holy Christmas! ●

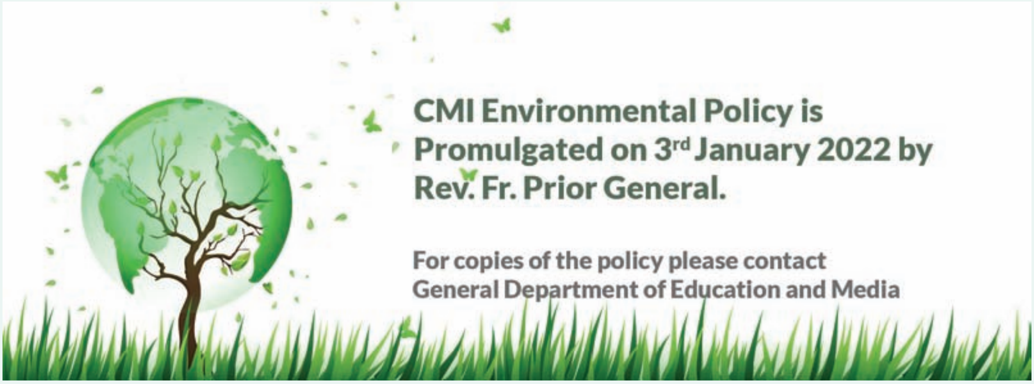

CONGRATULATIONS

Kristu Jayanti College, Autonomous, Bengaluru Is accredited with an A++ Grade by NAAC during the 3rd Cycle of Accreditation. With a CGPA of 3.78 out of 4, the score is the 2nd highest in the country as of now. A proud moment for the CMI congregation and the Institution

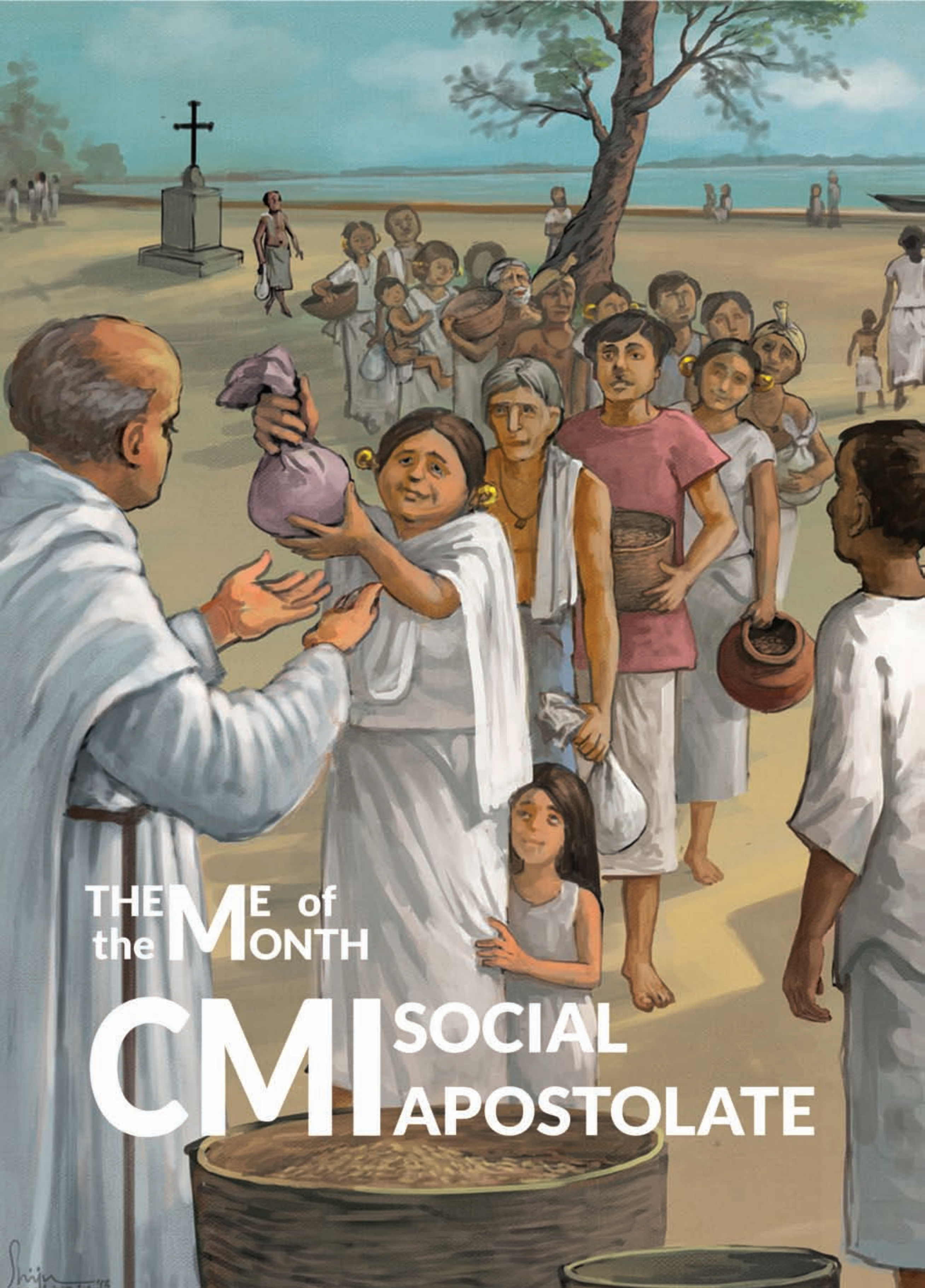

THEME of the MONTH

CMI SOCIAL APOSTOLATE

Reinventing CMI Social Apostolate

Fr. Jacob Peenikaparambil

In order to prepare this write up I searched Google to find out the difference between Social Work and Social Apostolate. I came across a dozen sites and all of them are related to the Church, mostly the vision statement of the social apostolate of religious congregations. The term "Social Apostolate" is used mainly in the ecclesiastical circles. The secular NGOs and Civil Society Organizations may not be familiar with this term. An attempt is made in this write up to understand the difference between social work and social apostolate and to make a few practical proposals to rejuvenate the social apostolate of CMI congregation, taking into account the unprecedented socio-political changes taking place in India under the current regimes.

Understanding Social Work and its Evolution as Social Action

Social Work can be understood as organized efforts or interventions either by the government or by voluntary organizations to alleviate the suffering of the poor, the marginalized and the underprivileged sections of society, and to improve their social and economic development. As many colleges and universities are offering graduate, post graduate and doctoral level courses in social work, it has become a profession and its scope is widened. Rural Development, Community Development or Community Organization, Medical Psychiatry, Disaster

Management and Child and Family Social Work are some of the specializations in the field of Social Work. Social Work as a profession is no more limited to serving the poor and the marginalized.

If we study the history of social work organizations (Voluntary Organizations/ Non-governmental Organizations/ Non-Profit Organizations), especially those related to Church organizations, we can find an evolution from charitable and welfare approach to development approach of organizing people for self help and community development. Organization of women through Self Help Groups (SHGs) and their federations, and their involvement in various developmental activities is an excellent example for the Development Approach. After the Second Vatican Council in the 1970s and 1980s, many Church based NGOs progressed from the Development Approach to Social Action Approach that focuses on enabling people to access their rights. Now most of the NGOs, both secular and faith based, are adopting a mixture of three approaches. There are also some Civil Society Organizations that are involved only in Social Action. Greenpeace and People's Union for Civil Liberties (PUCL) are two examples.

Social action consists of mainly the following steps: 1) Study, research and analysis of issues affecting the underprivileged groups of people like tribals, dalits, disabled persons, domestic workers, migrant workers etc. 2) Creating awareness among people about various issues affecting them and how their human and fundamental rights are violated. 3) Organizing the target groups for group action 4) Struggles for accessing the rights of people by using non-violent means and 5) Struggles for bringing about changes in the policies and laws of the government in favour of the concerned groups. For example, social legislations like Right to Information Act (RTI), Right to Education (RTE), Forest Rights Act (FRA) and Right to Food Act passed by the United Progressive Alliance (UPA) government were the result of social action or struggles by many NGOs and Civil Society Organizations.

Fr. Stan Swamy, who was arrested being accused of having links with Maoist groups and put in jail under Unlawful Activities (Prevention) Act (UAPA), had been following a mainly social action approach in this work with the Adivasis of Jharkhand for about three decades. He made Adviasis aware of the root causes of their exploitation, expropriation and displacement through awareness creation sessions. The root causes of the problems faced by the Adivasis were based on water, forest and land. When the Adivasis adopted various methods of social action to bring to the attention of the government their problems, many Adivasi youths were arrested indiscriminately, being branded as Naxals and they were incarcerated in jail. Fr. Stan Swamy after making a detailed study of the cases of about 5000 tribal youths, who were put behind the bars, filed a Public Interest Litigation (PIL) in Jharkhand High Court asking the details of the youth who were arrested and starting trial. This antagonized the BJP government and he was

accused of aligning with Maoists, and got him arrested under the draconian UAPA.

The source of inspiration and passion for the social action of Fr. Stan Swamy was Jesus of Nazareth. He strongly believed that Jesus of Nazareth was a prophet who stood for justice and denounced all that enslaved human beings. Prophetic action was part and parcel of his vision of the Kingdom of God or Reign of God. He was following the prophet Jesus while working with the Adivasis of Jharkhand.

Constituents of Social Apostolate

While going through the vision statements of the department of Social Apostolate of different religious congregations, I could notice three main aspects: 1) Social Apostolate is a continuation of the mission of Jesus; 2) its purpose is individual and social transformation and; 3) social apostolate is a means to realize the Kingdom of God. For example, the first paragraph of the website of CMI social apostolate is as follows.

"Social apostolate is the continuation of the ministry of Jesus; his reaching out to the poor, the sick and the marginalized through miracles, assuring presence and challenging actions were the sign as well as the reality of the imminent Kingdom of God as revealed in the Gospels. It shall become a way of spirituality for us as required by our Constitutions: 'God is in reality experienced by men in the concreteness of their daily lives, their needs and aspirations, and their actual fellowship as brothers and sisters, children of the same Father.' Like Christ, we too are sent into this real world to preach the good news to the poor, proclaim release to the captives and liberty to the oppressed (Lk. 4:18). Hence, action for justice and participation in the transformation of the world is a constitutive dimension of the preaching of the gospel".

Social apostolate of a congregation or a diocese may consist of a mix of charitable activities, developmental activities and social action. What makes social apostolate radically different from social work is the attitude and motivation of the members involved in it. For them, the various activities are not mere humanitarian, but a continuation of the mission of Jesus. Hence social apostolate is spiritual also.

Secondly, through social apostolate the followers of Jesus are fulfilling the prophetic role of Jesus, the role of denouncing the structures and factors that perpetuate injustice, exploitation, discrimination and exclusion.

Thirdly, social apostolate is a means to realize the vision of Jesus: Kingdom of God or Reign of God. Reign of God is not a place, but a situation in which God is accepted as a loving father and all human beings as brothers and sisters with equal rights, opportunities and dignity, a situation characterized by love, forgiveness, sensitivity, compassion and justice. Through social apostolate the followers of Jesus are building the Kingdom of God or realizing the vision of Jesus.

Reinventing CMI Social Apostolate

The CMI social apostolate currently lacks passion because the prophetic spirit is fading, and CMI social apostolate is mainly focusing on charitable and welfare activities. According to my

observation, this is not a phenomenon limited to the CMI congregation alone, but found in the whole Catholic Church in India. The overriding influence of Pentecostal movement has almost killed the prophetic spirit in the Catholic Church in India. Prophetic role of the Church in India is almost missing in the theological and spiritual discourses. For example, the term, "Prophetic Mission" or "Prophetic Role" is absent in the resolutions and action plans of the 38th General Synaxis of CMI congregation. The following proposals are made to rejuvenate CMI Social Apostolate.

1. Focus on the Values of the Kingdom of God and the Core Values of Indian Constitution: The vision of Jesus and the vision of India as reflected in the preamble of Indian Constitution are the same, and the core values of both are also the same. Attempts are being made by those in power to convert India into a Hindu Rasht ra - a religion and caste based hierarchical and patriarchal society. The vision and ideology of Hindu Rashtra are diametrically opposed to the vision of Jesus and of the Indian constitution. Hence as part of social apostolate, vigorous efforts are to be made to promote the constitutional values of pluralistic democracy, justice, liberty, equality, fraternity and individual dignity. These values are to be practiced in all our social work organizations and institutions. The participants of all our activities must be able to experience these core values.

2. Greater Access to Good Quality Education to the Disadvantaged Groups. The gap between the rich and the poor is increasing exponentially in India. While the number of billionaires is increasing in every quarter, there is no decrease in hunger, poverty and unemployment. According to the latest Hurun's list, 1007 Indians have assets of at least Rs. 1,000 core. India has the third-highest number of billionaires in the world after the US and China, according to recent data released by Forbes magazine. The latest National Sample Survey (NSS) shows that the top 10% of Indians possess more than 50% of the financial and physical assets. One of the root causes of the endemic inequality is the dual system of education i.e. good quality education to the rich who can afford and poor quality education to the poor mainly through the government schools and low quality private schools. Hence the department of social apostolate and the education department have to jointly plan for making quality education accessible to as many children as possible. The percentage of reservation in our English medium schools for the disadvantaged groups is to be raised from 10% to 25%. Fees can be collected from the poor students in proportion to their income.

As the number of super rich people in India is increasing, students of our educational institutions are to be motivated to pay back to society and to share their resources with the needy. Students taking up philanthropic activities are to be encouraged and for this purpose social action clubs shall be formed in all our schools under the joint effort of the Education department and the department of Social Apostolate.

3. Advocacy in favour of the Disadvantaged

In view of the empowerment of the underprivileged, a team of lawyers, journalists and social activists shall be formed in all provinces in order to provide legal aid to the poor and to expose to the media and the public the exploitation of the weaker sections of the society both by the state and non-state actors. This team also can provide guidance and expertise to the underprivileged groups to avail government developmental and welfare programmes. This has to be a long term project. Interested and committed members are to be motivated and sent for specialization. This team also shall make use of the expertise of lay professionals.

4. An Entirely New Approach to Charitable and Welfare Institutions

The traditional way of running the institutions like old age homes, orphanages, homes for the physically and mentally challenged, homes for the destitute people, will not be able to cope with the future challenges, especially in the context of Hindutva tsunami. The following aspects could be paid special attention.

a) A family atmosphere is to be created in all our charitable and welfare institutions. The inmates should feel that the institution is their family. ***Our members serving the institutions and their team members should have the same meals with the inmates in the same dining room.*** If the inmates belong to different religions with different food habits, vegetarian meals are to be served to all. Of course, due to health reasons sick inmates should be given special food. Our members who are working in these institutions should be ready for this small sacrifice. It is the touch-stone of their commitment to their unique mission. No mission will be sincere and successful without sacrifice. ***The team of staff members of these institutions should have a mix of persons belonging to different faiths, if the inmates belong to different faiths.*** Otherwise the accusation of conversion may become easy.

b) The traditional type of hostels or boarding houses for the tribals and dalits are to be discontinued in the mission provinces, as the facilities for education have improved a lot. Hostels for children are an old wineskin evangelization methodology which is risky in the context of Hindutva tsunami. Wherever hostels for the disadvantaged groups are continued, the objective should be leadership development with special focus on paying back to the society, especially to the groups they represent (tribals, dalits, street children, persons with disability etc) should be given top priority. Inculcating in the inmates the Indian Constitutional values and the core values of Jesus should be an equally important priority. In order to achieve the objective of building excellent leaders, the number of inmates is to be drastically reduced and the quality of training has to be enhanced substantially.

5 Women Empowerment through Self Help Groups and their Federations

As the method of organizing women through Self Help Groups (SHGs) and their federations is found to be very effective for women empowerment and

improving governance at the grass root level through their interventions, this method is to be continued with renewed focus. Training of women who are committed to the values of Indian Constitutions should be given priority. Care should be taken that these groups are not hijacked by the Sangh Parivar organizations, especially in the mission areas.

6 "Be innocent as doves and cunning as serpents"

As Ram Mandir at Ayodhya has exhausted its vote catching value, the Sangh Parivar organizations are going to use 'conversion' as a hot issue and they have coined a new slogan, Chadar Mukt, Father Mukt Bharat (An India liberated from Muslims and Christians). Our members who are involved in social apostolate in the mission areas are to be prudent and be prepared to face any eventuality. Unannounced and sudden inspections and raids by government agencies on welfare institutions run by Christians and filing false cases against priests and sisters could be part of the strategies planned. Hence building excellent public relations with the local people, local leaders and officers and networking with like-minded organizations are to be given priority.

Conclusion

The ultimate aim of Jesus' healing ministry was empowerment and inclusion of people who were ostracized from the community. His social interventions were in view of providing justice to the exploited and the oppressed. The ultimate goal of social apostolate should be empowerment of the disadvantaged groups and building a just society. This requires a combination of development approach and social action approach so that the underprivileged are able to access their rights and fulfil their duties in view of realizing the Reign of God. The CMI social apostolate requires a leap from charitable and welfare approach to social action approach that is based on fulfilling the prophetic role as disciples of Jesus. ●

CONGRATULATIONS

Mahatma Gandhi University, Kerala has adopted the Course on "Entrepreneurial Education " as an elective for their Master of Education (MEd) degree based on a course plan submitted by the Rajagiri Media. A pioneering step to bring about an " entrepreneurial transformation " to the conduct of education in the country. Congratulations Fr. Varghese Panthalookaran.

CMI Social Apostolate
Lessons from History

Fr. Augustine Keemattam

This is an attempt to review the progressive growth of Social Apostolate in the CMI congregation.

"Then the king will say to those in his right hand "Come, you that are blessed by my Father........ for, I was hungry and you gave me food, I was thirsty and you gave me something to drink, I was a stranger and you welcomed me, I was naked and you gave me clothing..... Truly I tell you; just as you did it to one of the least of these....... you did it to me." (Mt.25: 35 – 40). Followers of Jesus cannot close their eyes to hunger, thirst and nakedness of their brethren. "If a brother or sister is naked and lacks daily food and one of you says, "Go in peace; keep warm and eat your fill" and yet you do not supply the bodily needs, what is the good of that?"(James 2:14-16). Every Christian has to prove his/her faith by acts of charity.

1. Charitable Activities of the Founding Fathers and early members.

The founding fathers of the CMI, Rev. Fathers Thomas Palackal, Thomas Porukara and Saint Kuriakose Elias Chavara were shining examples of Christian Charity.

The congregation, in its early stage was involved mostly in pastoral activities of preaching in the parishes, hearing confessions, helping in parishes, etc. The Monasteries were spiritual centres where the members lead a life of prayer

and penance. The diocesan priests came to these monasteries for spiritual renewal. Sometimes the Bishops would send their priests to these monasteries for spiritual renewal.

Establishment of a Sanskrit school at Mannanam and opening its portals to all, irrespective of caste or creed, opening schools attached to monasteries and churches, arranging for mid-day meal for the poor students, opening catechetical centres where ever there were catechumens, were other expressions of Christian Charity by the founding fathers and the early members of the congregation.

Founding of the CMC, religious community for women was meant for training girls in different handicrafts and for their intellectual and spiritual formation.

Saint Chavara wanted to give an institutional frame work for the charitable activities. He encouraged the parishes and monasteries to found the 'Confraternity of Happy Death' (Nanmarana Sabha) which was also known as Confraternity of St. Joseph.(CWC IV, 2020,166) The members of the Confraternities were expected to contribute financially and by their service. He asked his parishioners to start a Charitable Home (Upavishala) in their parish to look after the sick, invalid and the elderly. (CWC IV, 2020, 203). Quoting examples from Europe, he tries to convince them the need for such charitable homes for the needy.

2. Growth of CMI Charism and Social Commitment.

From 1831 to 1855, the members of the Mannanam community were leading a life of commitment and service. They had a pattern of life, accepted in the community but not approved by the ecclesiastical authorities. A life leading to evangelical perfection and service to the people of God were their objectives. There was, perhaps, no focus on charitable activities for the benefit of the poor.

In 1855, when the first eleven members made their first profession, they were given an adapted form of Carmelite rule (OCD) by Bishop Bernadine of Varapuzha. In 1861 with out any consultation with the members, the name of the community was changed from 'Servants of Mary Immaculate of Mount Carmel' to 'Third Order of Carmelites Discalced' (T.O.C.D.) and the congregation was affiliated to the OCD by a decision of the OCD General in Rome and Bishop Bernadine communicated the same to the community. The pastoral and social commitment of the members was not reflected in the Constitution revised and adapted by Fr. Leopald Beccaro in 1863.

General Chapter of the Congregation held at Mannanam in 1889, presided over by Most Rev. Ajuti, the Apostolic delegate in India revised the Constitutions which was finally approved by Pope Pius X on 12 May, 1906. This Constitution was in effect till 1958. The congregation was, during this period, fully involved in Socio, Pastoral and educational activities in Kerala. Meanwhile, the congregation came under the jurisdiction of the Oriental Congregation. The Constitution was revised by the members and was approved by the Holy See on December 8, 1958.

After the II Vatican Council, in the light of the documents, Lumen Gentium, Perfectae Caritatis and Ecclesiae Sanctae, the CMI 'Constitutions, Statutes and Directory' was revised in 1972. A Constitution Committee was appointed by the General Council. The new Constitution was promulgated on 19 March, 1984 by the then Prior General Rev. Fr. Thomas Aykara. The new Constitution had a section on Social Apostolate.

3. A Paradigm Shift.

After the II Vatican Council, there was a paradigm shift in the social commitment of the Congregation. People orientation and people's participation in the social activities of the congregation were the new focus. Registered societies and non-governmental organizations attached to our religious houses for organising socio-economic programmes came up. During 1978 – 84 under the leadership of Fr. Vijay Anand Nedumpuram, the councillor for social apostolate efforts were taken to upgrade our social and charitable activities to a professional level. A news letter of the department, SAP by name, was regularly published from the Generalate. The News Letter documented news, views and information regarding Government Programmes, agencies involved in social work, project details etc. Those in the provinces, who were interested in social work, could get enough information from the news letter.

The next General Councillor for Social Apostolate, Fr. Raymond Mancheril organised a series of social awareness programmes in all the provinces. Social teachings of the church were systematically studied by these workshops which were directed by expert resource personnel.

4. A Registered Society for the General Department of Social Apostolate.

Cyriac Elias Voluntary Association (CEVA) was registered as a charitable Society, co-ordinating the Social Apostolate of all the Provinces. An agreement was reached between CEVA and KKF (Karl Kubel Foundation), Germany for taking up developmental projects all over India. CEVA acted as an intermediary for the projects funded by KKF. CEVA office was set up at Ernakulam and professional social workers were appointed as staff. Registered societies in the Provinces, like KESS Trichur, RDSS Silwani took up projects funded by KKF. A northern office of CEVA was opened at Mariyam Nagar in Ghaziabad. KKF funded projects in North India were monitored from the Northern office of CEVA. Later to facilitate the monitoring of projects in Orissa and West Bengal a sub- office of CEVA was opened in Kolkata. Fr. Cheriyan Kochupura was the guiding force of CEVA's activities in North and in the East.

5. From Charitable Activities to Professional Social Work.

Most of the provinces registered societies for social work and set up offices. The central office at Kocchi processed and evaluated the project proposals, helped the organizations for perfecting the projects as per the requirements of the funding agencies and recommended them. Accompaniment, evaluations, course

correction etc. of the projects were done by CEVA. Through annual budgets approved by KKF the maintenance of the staff and the office of CEVA were done. The Departments of Social Apostolate in the Provinces in co-operation with the General department of Social Apostolate slowly moved into professional Social Work.

Surveys were conducted to identify areas and places where projects for development were needed. People's participation at every stage was ensured. Suitable NGOs were identified for co-operation. Resource mapping, SWOT analysis and Strategic planning were introduced in projects. Parameters and indicators were pre-set. Reporting, documentation, auditing, evaluation etc. were insisted. CEVA acted as a catalyst as well as a nodal agency.

6. From Social work to Social Action

Department of Social Apostolate in the General level continued its motivational activities by organising seminars, courses and workshops in different places. These programmes strengthened and empowered many NGOs. Wherever it was feasible the organizations were motivated to move to Social Action through people's movements leading to radical changes through legislation, structural and system corrections.

7. Literacy Campaign and Panchayati Raj.

General Synaxis held in 1996, by the Synaxis document, 'With People to the Third Millennium' requested the members of the Congregation to take up a nation-wide Literacy Campaign and to get involved in building up Panchayati Raj Institutions. Recognising that illiteracy is a grass root- level social evil, the General Department of Social Apostolate launched, 'Gyan Jyoti,' a national level adult literacy campaign. All the provinces and many NGOs co-operated with the campaign which continued for five years. Promotional materials and stipend for part-time teachers and full time co-ordinators were provided from the General department. Our Fathers working abroad and many others contributed generously to the campaign. It lighted the lamp of knowledge in the hearts of thousands through the art of reading and writing.

Panchayati Raj bill was passed with an amendment to the Constitution of India. By 1996 the states had started implementing the law. Recognizing that it was a powerful instrument of handing down power to lower realms, the General Synaxis called the members to get involved in their own Panchayat, conscientise the people and play our role in the development of the country.

Rev. Fr. Constantine Manalel organised a series of training programmes in Jeevadhara (Kottayam) which enabled the common villagers to be leaders in Panchayati Raj Institutions.

8. Micro-financing through Self Help Groups (SHGs).

The new model of grass root level social work is micro-financing through SHGs. From the millennium year onwards, our units of social apostolate and our col-

laborators were involved in organizing S.H.Gs. We preferred a mini model where the group strength is kept below 20 and bank-linking and bank financing are postponed to a later stage. Monthly meeting of the groups, an affordable amount as monthly savings, small amount of loans and a minimum percentage of monthly interest agreed in the group are the features of this mini- model. Every group is empowered to manage their business by themselves. Periodic checking by an animator ensured the smooth functioning of the groups. When the groups are strong, they take up issues affecting their villages.

9. Weaning from KKF

CEVA has been partner with KKF in assessing project proposals, project monitoring and evaluation. CEVA office catering to the needs of KKF funded projects was supported by KKF. Now KKF has an independent training centre and offices. Both the organizations function independently.

Challenge Ahead

The Congregations movement in Social Apostolate was from charitable activities to organised professional Social Work to Social action, to concerted campaign, to grass root level groups with micro financing.

The Present Situation: Natural calamities caused by climate change and pandemics are threatening the existence of human race. Corporate giants are devouring all small businesses and livelihood of poor people. Rightist, fundamentalist, totalitarian groups (religious, social, and political) are threatening the common man. The common man needs the mother earth; he/she wants the means of livelihood; he/she needs to preserve freedom, dignity and identity. Can CMI social apostolate find for itself a meaningful path to tread? ●

FUTURE OF CMI SOCIAL APOSTOLATE

CHALLENGES AND PROSPECTS

Fr. Jose Koolipurackal

Religious life is understood to be close following of Jesus Christ. Jesus lived poor and loved the poor. Only when we are moved with compassion for the poor and the suffering can we truly be the disciples of Jesus Christ. The passion of Saint Chavara forces us to serve the people of this era with dedication and spread the Gospel message of love with more effectiveness. If the conviction that all human beings are brothers and sisters is not to remain an abstract idea but to find concrete embodiment, then numerous related issues emerge, forcing us to see things in a new light and develop new responses. Responding to this challenging appeal of Pope Francis that our response to Social Apostolate shall be expressions of a solidarity with the suffering and deprived sections of the society through a personal and collective life of sacrifice readiness to leave confort zones and lead a life in harmony with the planet.

Care of the Aged

India is passing through a phase of rapid socio-economic transformation. Sustained economic development since independence has brought about many important changes in the social profile of the people. The rapid urbanization has resulted in an acute shortage of housing and prohibitive rents in cities, all of which act as a severe constraint on the joint family system. In fact, the joint family system is gradually breaking up giving way to nuclear family. Forces of modern-

ization, technological advances and mobility have introduced changes in the life style and values of the people, adversely affecting traditional values as well as respect for the aged. Migration of the younger generation from rural to urban areas has increased the vulnerability of the old who are left behind, particularly for families that do not own landed property, livestock or household industry and are dependent primarily on the income of their children.

Increasing literacy among women and the prospect of employment opportunities have left them with no time to care for the aged at home. As there is a greater emphasis by families on education and upbringing of their children, they tend to move away from villages to college/ university/ towns. The high cost of living in these places and changing priorities affect the intra-family distribution of income in favor of the younger generation. The old people have always been at the receiving end of these socio-economic changes.

The average proportion of elderly (over 70 years) in India as a whole was 6.3% in 1981. For Kerala, the percentage was 7.6%. Kerala's growth rate was always faster than India's as a whole, until 1971 when the annual growth rate declined. Population projections predict that the elderly population in Kerala will increase from 2.2 million in 1986 to 4.6 million in 2011 to 8.3 million in 2026. Factors which contribute to population aging include:

◊ Decrease in fertility and mortality

◊ Decline in the infant mortality rates, from 242/1000 live births (1911-1920) to 301/1000 live births in 1985

◊ From 1971-1981, a substantial improvement in the mortality rates for ages 0-14, but only a marginal change among youth and a moderate decline in the middle ages and among the elderly

◊ The highest life expectancy in India, which is also increasing

The Problem of Aged in Kerala

Kerala was always proud of its glorious culture in which aged parents and grandparents were loved and protected by their children. They were respected and recognized. But that scenario has been changed. The peculiar situation of the aged is the by-product of break-up of joint families to modem nuclear families, shift of the population from the agriculture sector to industrial or service sector, migration of larger number of persons from their home villages to cities and outside the state or other countries for better employment opportunities, attitude of the young generation to live independently with the spouse and children leaving their parents and the insistence on the part of the aged not to leave their traditional households.

Physical activities such as cooking, doing laundry, running errands for purchasing food items, getting medical supplies, paying their water, telephone and electricity bills, lifting and carrying things become very difficult. They live in an insecure situation as there is no one to look after them. As they get old they face problems of insecurity and this leads to loss of ma-

terials and money by thieves and also anxiety. Old people suffer from memory loss, which causes a lot of problems in keeping medications straight. Due to frequent illnesses and health complications, their medical bills are very high. Some of them have lost their spouses and are experiencing the bitterness and drudgery of loneliness. Scope for recreation and relaxation are unimaginable and unavailable. Being all alone and physically unable to do what they want to, old people generally feel very bored and wish for any diversion from the dull routine of their lives.

Hence today it is not only the destitute who need economic support and care through institutionalization; but a large number of the economically and physically fit elderly ones also require social, emotional and psychological support and security for their continued functioning and well being. Thus, there is an urgent need to supplement the traditional family support systes with infrastructural alternatives that guarantee community and social support systems to withstand the stresses and strains and to provide services to make it possible for the aged to live with dignity and respect within the family fold or at an alternate comfortable centre.

Agriculture

This is an important field to be considered by us in future to yield more crops from the agriculture land of the people. In underdeveloped countries two-thirds or more of the people live in rural areas and their main occupation is agriculture. There are four times as many people occupied in agriculture in some underdeveloped countries as there are in advanced countries. In low income countries like India more than 74% of the population is engaged in agriculture while the percentages for the United States, Canada and West Germany are 2, 5 and 4 respectively. This heavy concentration in agriculture is a symptom of poverty. Agriculture as the main occupation is mostly un productive. It is carried on in an old fashion with absolute and outdated methods of production.

The average land holdings are as low as 1 to 3 hectors which usually support 10 to 15 people per hectare. As a result the yield from land is precariously low and the peasants continue to live at a fare subsistence level. In the recent past the adoptions of modern agricultural technology in a number of countries has greatly increased the agricultural productivity. Even their yields for major food crops in India are much lower than in the United States and the world average. Hence we have to educate the people to use modern technology in agriculture and provide them high yielding varieties of seeds.

Vocational Training

Vocational education consists basically of practical courses through which one gains skills and experience directly linked to a career in future. It helps students to be skilled and in turn offers better employment opportunities. After finishing the courses students are often offered placements in jobs. Vocational trainings

give students some work related experiences that many employers look for. The formal vocational training follows a structural training programme and leads to certificates, diplomas or degrees recognised by State or Central Government, public sector and other reputed concerns. We have to arrange programmes for the youth in vocational training in our centers where ever it is possible. Women community also have to be given training in goat rearing, poultry farming, fish farming, vegetable cultivation etc.

Problems Of Housing

We've have studied in our social science classes in childhood, that a man needs three basic amenities to survive in this world: Food, Clothing, and Shelter. India, still being in the list of underdeveloped countries in the world, according to the 2011 census, still needs 18.78 million houses in India. 0.15 percent of the total population is homeless.

Cause of Housing Problems in India

With our nation being the second most populated country in the world, it isn't surprising to see the **housing problems** that are issued daily.

There's no investment and proper funding when it comes to **housing in India.**

We face a lack of resources, and factory set ups, to produce the necessary raw materials to **Curb Housing Problems in India .**

We require a very well educated set of architects and civil engineers, who stay in our country and come up with a proper infrastructure plan at low costs.

Improper distribution of the population in our nation is another cause. People migrate within the country to already populated cities, in hopes of getting jobs into large MNCs, mostly in the cosmopolitan cities. This causes lack of housing facilities, and high price demands by the greedy landlords, resulting in the unethical torture of the tenants.

Illegal immigration of foreign citizens, especially from Bangladesh, Nepal, etc., leads to a further rise in housing problems due to over population.

Looking into a different dimension of **housing problems,** the landlords more often than not, discriminate towards renting their apartment to the people belonging to their religion or caste.

Effects of Housing Problems

The effects of Housing Problems in India have to be faced by almost every citizen of our country, directly, or indirectly, mildly, or extremely. In the rural over populated areas, due to lack of necessary infrastructure, or cheap support, many times, there are cases of the building structures collapsing in harsh weather conditions, leading to loss of lives and many precious elements. The assigned money for basic amenities to the government and organisations is usually utilised to buy cheap raw materials, and the rest of the money goes into the pockets of already wealthy class.

The most concerned citizens who have fallen prey to housing issues in India are the people lying below the poverty line and lower middle classes. In the absence of proper housing, we observe open def-

ecation in our country. The rise of disease-causing bacteria and other pathogens, pollution of water bodies due to the improper drainage system, etc. are the adverse effects. Overall poor performance in our country's GDP isn't shocking when we have an enormous amount of unhealthy citizens in our country.

Control measures of Housing Problems in India

However, every sunset is followed by a sunrise. Right now, what we can do is, educate as many citizens in our country as possible. A literate country is a developed country. Instead of emigrating to the foreign land, if we stay in our country and earn, we are ensuring a better development of our country. We need to come up with proper infrastructural plans at low costs, to ensure affordable and a healthy living of our citizen and to solve the problem of housing. ●

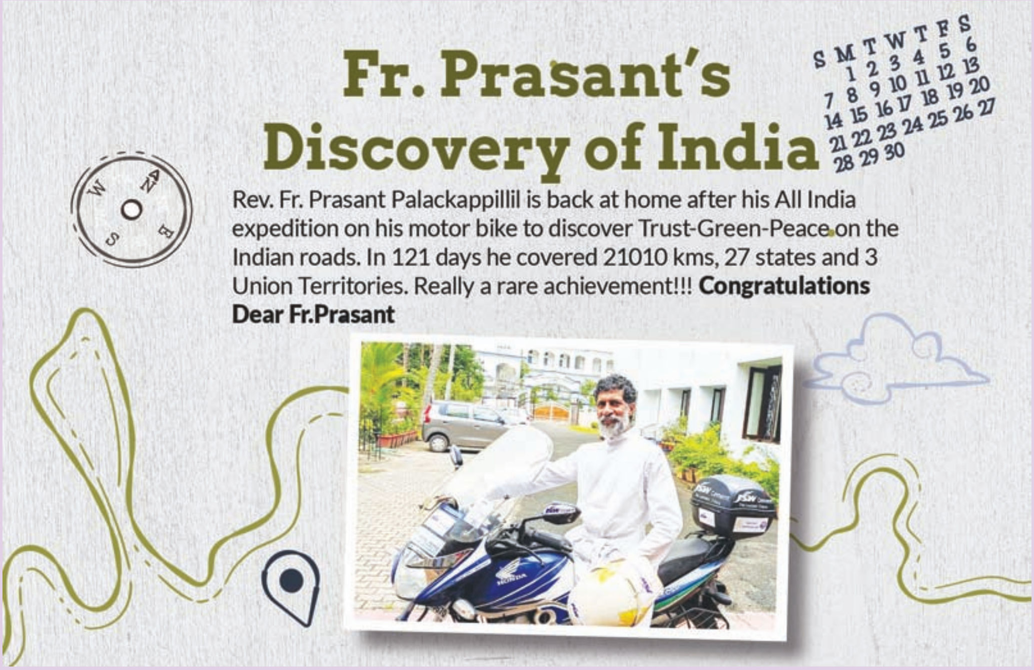

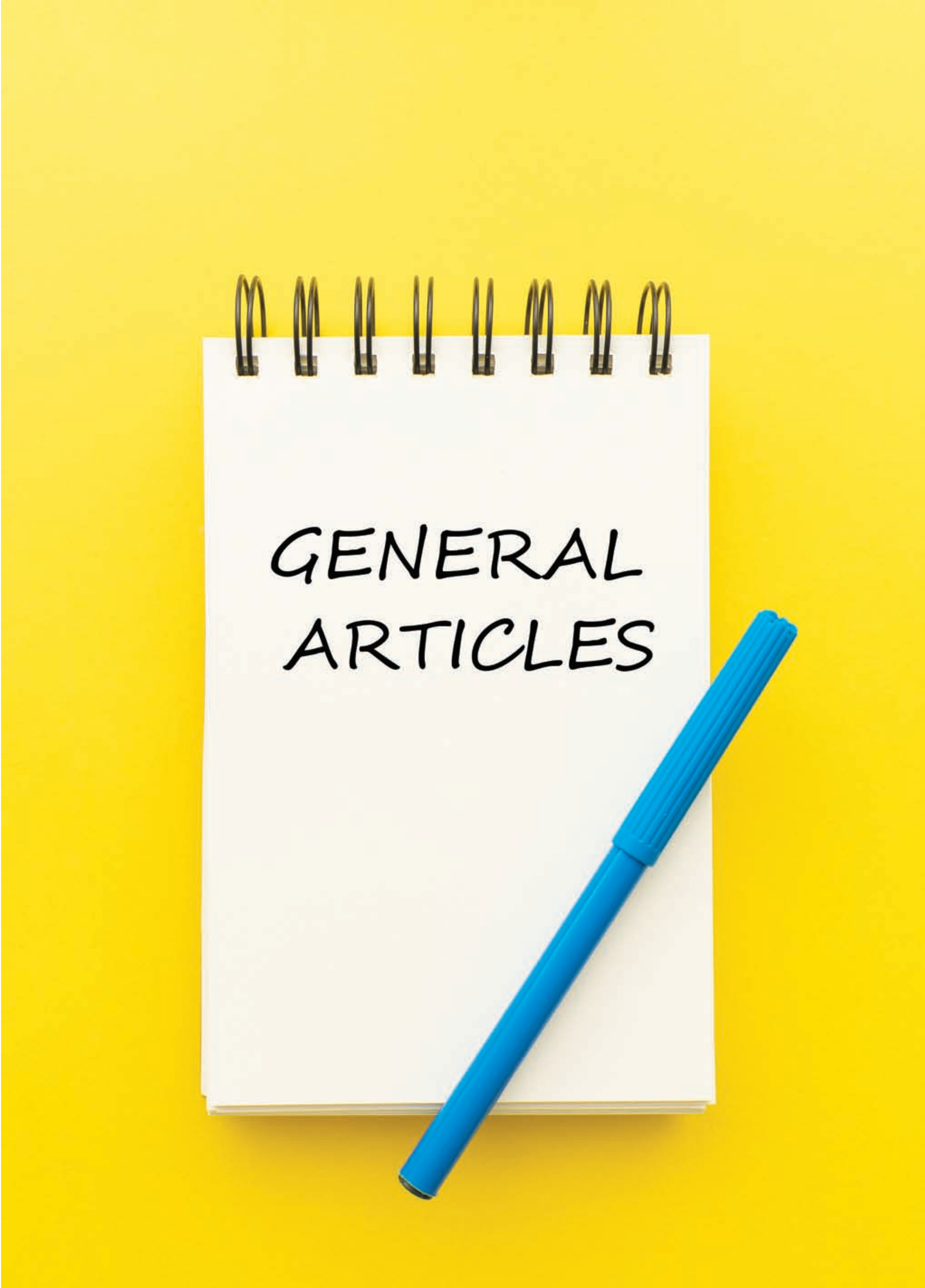
GENERAL
ARTICLES

Our Early Professors of Philosophy at Dharmaram/DVK

Fr. Cyriac Kanichai

I. MAR PAULINUS JEERAKATHIL CMI
(+ 06 - 08 - 1990)

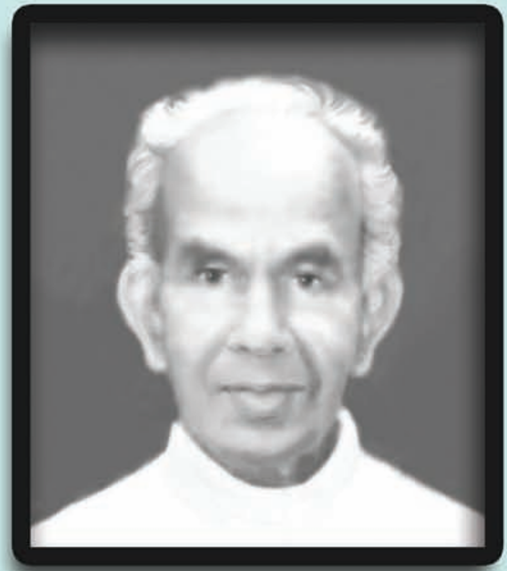

As his students, what had impressed us first and foremost in Fr. Paulinus was his serene, unassuming appearance upon entering the classroom. At Dharmaram he taught us Cosmologia and Ethica Generalis, besides giving a short course on the Philosophy of Sir Sarveppally Radhakrishnan.

Fr. Paulinus, true and honest to himself to the core, did never. pretend to be a great scholar, speaker or writer. Nevertheless he epitomized all the good qualities of an ideal class teacher of the olden days in *preparing his lessons thoroghly and minutely beforehand; *presenting them in such a way that even the less intelligent students got a good grasp of the matter; * gently, clearly and welcomingly answer-

ing to the doubts raised by the students; *pointing out the areas where spiritual and religious applications are possible and useful; *ending each class with a clear and concise summary of the matter so far covered and beginning each class wanting the students to ask for clarification on any point they might need; *keeping an equal and impartial regard for all his students regardless of their differences in talents. All these made him so near and dear to us, his students.

The class-notes he gave us were brief, matter-of-fact, easy to memorize and recall. His classes on Cosmology had very much helped us look at the Mother Earth with understanding, appreciation, wonder and respect; at the same time he warned us to be on our guard lest we, enamoured and infatuated by the fleeting glamour and glitter of the world, should be enslaved or entrapped by it, forgetting that God alone is the supreme, eternal and everlasting Reality, the Creator, Redeemer and Unifier of all. Very often he used to quote St. Teresa of Avila in his spiritual exhortations: “Let nothing disturb you; God alone suffices!”

He summarised to us the spirituality of the theory of Hylemorphism to the following effect: Matter is to be not reactive but responsive to the Form. If you are to be formed by God the way He wants, never posit yourself as a reactor but as a responder to the word of God. This is how you are to realize and fulfill your creatureliness before God. Don’t let your knowledge of the earthern paradise (Cosmology) make you succumb to the temptation “to become like God” (Gen. 3:5), by eating those fruits of the earth forbidden by God, by refusing your created state to be actuated and perfected by the word of God. Only at the point of your understanding and practising this philosophy, you willl start becoming a person of the spirit and spirituality of Hyle- morphism.

Two important abiding lessons we could learn from the classes on General Ethics by Fr.Paulinus, always modest and moderate, a middle-path philosopher so to speak, were the following:

1.The importance of the age-old ethical principle: “Extrema sunt vitanda; virtus stat in medio” (Extremes are to be avoided; virtue stands in the middlle).

2.”The crown and glory of life is CHARACTER. The real dignity of a man lies not in what he has, but in what he is!” The masterly way he summarised with critical observations the elaborate writings of Dr. S. Radhakrishnan well testifies to the analytic-synthetc powers of his mind in judiciously assessing the philosophico- religious views of others with openess, understanding, appreciation and discernment.

The venerable memory of Fr. Paulinus is still very vivid in our minds as a person who had mastered the nuts and bolts of religious life as it ought to be lived. I have heard a good many of my companions ask: ‘how could Fr.Paulinus, a man so humble, simple and unpretentious have agreed to undertake the government of a challenging Diocese like Jagdalpur?’ The answer too was equally simple:He was a man particularly and overwhelm-

ingly filled with the Holy Spirit's gift of fortitude which enabled him to surrender himself unconditionally to the will of God and to remain unafraid unto the end in fulfilling it, cost whatever it might. The invaluable service he rendered us during our years of Philosphy as an enlightened-confessor and discerning spiritual guide is beyond my telling.

He listened to us patiently, offered clear and practical solutions suited to our needs, always encouraging us with the words of Jesus: "My yoke is easy, and my burden is light!"

Our respectful pranam is everdue to Fr. Paulinus, a much revered teacher and guide in the initial years of our Philosophical studies, at Dharmaram in the late fifties!

(To be continued.....)

Fr. Anil Philip Puthuparampil becomes the first CMI to become the director of a full fledged Malayalam commercial feature film. His directorial venture Michael's Coffee House has been running houseful in theatres. Earlier he had directed Madhuram Ee Jeevitham, which is scheduled to be released in April 2022.

FR. THOMAS VITHAYATHIL

A monk who smiled at multiple myeloma

Fr. Benny Tharakunnel

A year ago, on 14th August 2021, Rev. Fr. Thomas Vithaythil CMI, at the end of his 87 year-long earthly sojourn left for his heavenly abode in the diamond jubilee year of his priestly ordination after a courageous battle with bone marrow cancer. Fr Thomas, born on 26 May 1933 as the third child of the five children of his parents Ittiyachan and Mariyam of Puthenpally, Varappuzha, Ernakulum, took his vows on 15 Oct 1953 and was ordained on 17 May 1960. If the 5 years of aspirancy is added, he had spent 72 years of his life in the CMI congregation.

Fr. Thomas, with a Master's degree in Psychology from Bombay University and a Doctorate in Philosophical Anthropology from the Gregorian University, Rome, served Dharmaram for almost half a century and has the distinction of being the longest served staff member at Dharmaram. He served as lecturer and head of the department of Psychology at Christ College (1972-1980), Bengaluru, the present Christ University and as a professor of Philosophy and Psychology at DVK. He was also section master of Theology brothers for few years and served Dharmaram as bursar, associate bursar, spiritual director and confessor for many years. Even when serving as a professor, psychologist and spiritual director, he was not hesitant to be the operator of

film shows for Dharmaram community and to do jobs like that of an electrician, plumber, technician and gardener. It was Fr. Thomas who was leading team who authored the detailed history of Dharmaram College (1957-2017). But for his coordinating activities, the project would not have reached the press. In the recent past, almost always he was the rector-in-charge when the rectors were away and thus, he was often called the perpetual rector-in-charge.

Fr Thomas was specially chosen by God to be the first in various fields of ministry and was fortunate to witness many major events of historical importance. When the CMI major study house was shifted from Chethipuzha to Bangalore in 1957, Fr Thomas was among the first batch of students who reached Dharmaram for their theological studies. When the post of General Formation Coordinator was established in the CMI congregation in 1980, it was Fr Thomas who was appointed to that post. In order to serve the congregation in this key position, he had resigned from Christ college in the very year. When the first novitiate house was established in the Mysore province at Kandali, the superiors could not find a better person than Fr Thomas as the first novice master. At the inception of the Institute of Vinayasadhana in 1992 at DVK, it was again the turn of Fr Thomas to be its first director. Fr Thomas had been fortunate to do his doctorate in Rome during the entire stretch of the Second Vatican Council convoked by Pope John XXIII and ended during the pontificate of Pope Paul VI.

The words of St Paul recorded in his letter to Romans (8:28) "in all things God works for the good of those who love him, who have been called according to his purpose" was truly applicable in the life of Fr Thomas who was called Pappachan by his parents. It was at a time, when he was passing through a period of uncertainty in life that God miraculously intervened and showed him the path he had to follow. Since there were no high schools near his house, the plan of Fr Thomas's father was to send him to his mother's house for higher studies after the completion of 7th standard. But the exam results turned out to be a matter of great disappointment for Pappachan and his family. When he could not pass the exam, his father told him not to think of any further studies and asked him to help him in agriculture and other household works. God, who can turn every disappointment into His appointment, however had another plan for young Pappachan. Just as God revealed his plan for Mother Mary through Angel Gabriel, God's plan for young Pappachan was revealed through Fr Laurentinus CMI of Koonammavu Monastery. As per the customary practice, every house in the parish had to be blessed by the parish priest. However, because of some unforeseen reasons, when the parish priest could not make it, he entrusted the blessing of young pappachan's house to Fr Laurentinus. During the house visit, realising the predicament of young pappachan, Fr Laurentinus asked his father to send him to the boarding school of the monastery and to complete the seventh standard. Surprising everyone Pappachan who had

failed in the 7th standard, in the previous attempt could come out with a very high first class. Then came the next suggestion from Fr Laurentinus "Why can't you think of joining the monastery and to become a religious priest in the CMI congregation?" Thus, began Pappachan's journey with the CMI congregation.

After completing his aspirancy from Mannanam, when it was time to enter the novitiate in 1952, there occurred an event which had the potential to shatter his dreams to become a CMI religious priest. At that time, it was mandatory for every candidate to undergo a medical check-up before entering the novitiate. Those who were certified medically unfit were sent back home, without any further consultations. In Fr Thomas's case, the doctor diagnosed that he had serious heart problems and was medically unfit. It almost seemed the end of the road for young Pappachan in his journey to the altar of the Lord. But since God was with him, a wrong diagnosis given by a doctor could not stand in the way of his religious and priestly vocation. This time God acted through Fr Vincent, the then prior general who called for another medical test which found young Pappachan medically fit. In the reply speech given during the diamond jubilee celebrations of his Priestly Ordination at Dharmaram in January 2020, Fr Thomas said: "Many who were found physically fit by that physician left the congregation later on, but this unfit still continues in the congregation."

To my mind, Fr Thomas was a man close to the heart of Mother Mary. He was born and ordained in the month of May dedicated to Mother Mary and was called to eternal reward on the eve of the feast of her assumption into heaven with body and soul. As far as St. Paul's Mysore province which he also served as provincial is concerned, he was the senior-most in the province for long 12 years, to be precise from 8 September 2008, the feast of Nativity of our blessed mother till 14 August 2020, the eve of the feast of her assumption.

It was while leading a rather healthy life that by the end of June 2020, he developed some health problems and was admitted at St Philomena's hospital. To the utter shock and disappointment of all those who love him, on 6 July 2020 he was diagnosed with acute multiple myeloma- a type of highly painful and bone crushing bone marrow cancer in its final stage. When Fr George Edayadiyil, the then rector and Fr Mathew Attumkal, head of our medical department, with a lot of apprehension informed him about the terminal disease he was suffering from, surprising them he listened to the information with a smiling face and accepted it as a special gift God gave him in the diamond jubilee year of his priestly ordination. Realizing that his days are numbered and no medication would be able to cure him, Fr Thomas immediately wanted to leave the hospital and to reach Dharmaram so as to be with his Koodapirappukal. Doctors had warned that since the pain of bone marrow cancer was beyond the capacity of a person to suffer, there was a possibility for such patients to become violent and thus morphine would have to be giv-

en to him almost every day. But to the surprise of everyone, during those days of excruciating suffering Fr Thomas never got upset, never lost his cool and never displayed any frustrations or expressions of a person who passes through such a terrible disease. Proving the doctors wrong, not even once morphine had to be given to him.

Knowing, that which happens to every human being, was going to happen to him soon, he asked Fr George Edayadiyil, the then rector to give him the sacrament of anointing of the sick on 10 July 2020 which happened to be the 21st death anniversary of Fr Gereon Vithayathil CMI, a priest from his own family. After having received the anointing, he made three requests to Fr Rector and everyone present in his room: Firstly, he said "I beg your pardon if I have done anything wrong against you or if I have hurt you in any way through my words or deeds." Secondly, he asked everyone to pray for him so that he may be having the courage and firmness of faith to pass through the days of suffering gracefully. Thirdly he asked everyone to pray for his happy death and to have the grace of heavenly bliss thereafter. The prayer that was always on his lips those days was Eeso Mariyam Ousephe, ente atmavinu koottayirikkaname. Fr John Marius who was at his bedside when he breathed his last, testified that it was a calm, serene and peaceful death. I strongly believe that mother Mary on the eve of her feast of assumption into heaven was at his bedside to take her beloved son to heaven.

On the day St. Kuriakose Elias Chavara left for his heavenly abode, the nuns in the convent of Koonammavu wrote in their chronicles: "This father of ours was a model and guiding light to all the Christians in Kerala." I would like to note with pride that Fr. Thomas Vithayathil was a model and a guiding light to everyone in our congregation. We can be sure that our beloved Thommachan is at the window of the Heavenly Father's house, that he sees us and blesses us. Our dear Thommachan might have gone from our sight but never ever from our heart. ●

CONGRATULATIONS

Dear Fr. Bijo Mattaparampil for securing the top rank in MTech from Christ (Deemed to be University).ministries.

St. Joseph: A True Model for Seminarians

Bro. Jeeson Thomas Kappiyankal

St. Joseph is the patron saint of the universal Church in Roman Catholicism and is “featured in the Gospels, especially in Matthew and Luke, as a model par excellence for all the chaste celibates to follow.” He was a descendant of King David. Scripture refers to St. Joseph as "a just man" (Mathew 1:19), which is also translated as "righteous," "him who is upright," or as "the man whose conduct is impeccable."

The personality and the character of St. Joseph are astounding. Being humble, simple, obedient, and without marking any spectacular or marvellous things in the palms of history, St. Joseph, the foster father of Jesus, was glorified in the Gospels by the adjective of "righteous man".

St. Joseph was a real man and accepted all realities of life with utmost faith and courage. He had the utmost respect for his wife. He was faithful and obedient to the will of God; he enunciated tremendous courage amid uncertainty and perplexities and nurtured Jesus with the love and care that he deserved. These are some superior qualities of St. Joseph, which brightens the glory of his life.

He was a silent missionary and evangelist of the Heavenly father. In this finite world of chaos, he accomplished his mission without any pomp and show. He relentlessly stood firm with virtues. Jesus imbibed the virtues of St. Joseph, His foster father, and applied them in his three years of public ministry. But the remaining thirty years, Jesus practised it in His personal life. It shows the greatness of St. Joseph's virtuous and straightforward life. Jesus profoundly proclaimed and imparted this mission to his disciples. If we gaze into the life of Jesus, it is vivid in His life and activities.

Jesus started His public ministry by obeying His Mother's word. Without any expectation from people, He, too, proclaimed the will of God Almighty through His words and deeds and through His whole life. Jesus also was faithful and obedient to the will and vision of God. By forgiving the sin of the adulterous woman, Jesus revealed His face of mercy. Like St. Joseph, Jesus too was very calm and quiet in His Life, and He proved it in His life by sleeping on the boat during the storm and high waves on the sea. The influence of St. Joseph in Jesus's life is profound, and it was reflected throughout the life of Jesus. He showed tremendous courage and belief in the midst of uncertainty and persecutions, even on the cross.

There are some remarkable similarities in the lives of St. Joseph and Jesus. Both of them were righteous, and they had enough patience, courage to embrace all the happiness and agonies of life, and they were the owners of a merciful, kind and loving heart. They offered themselves fully to the will and vision of Abba Father and lived accordingly. Jesus entrusted His mission to His disciples. It is very relevant for His followers that they imbibe these qualities in their life and impart them to others through our small acts without any hesitation and expectation.

St. Thomas Aquinas said, “Some Saints are privileged to extend to us their patronage with particular efficacy in certain needs, but not in others; but our holy patron St. Joseph has the power to assist us in all cases, in every necessity, in every undertaking”. All seminarians are called to accrue these virtues in their lives, to transform their lives into powerful instruments of the Heavenly Father. The life of St. Joseph is an exemplary model for seminarians, and the following of his virtues will help enhance the lives of many around us. ●

LAST LETTER BEFORE REACHING THE HORIZON

Fr. Thomas Panthaplackal

St. Chavara's love for the spiritual and apostolic growth of his religious congregation and his uncompromising devotion to the Holy Catholic Church are depicted in his Last Will and Testament. Further it reveals the spirit and the essence of the spirituality of our congregation. It is also a good reflection for our renewal.

When someone prepares his/her Last Will and Testament, it would include many important points that had touched his/her life. A few examples of these: he would be handing over to someone the responsibilities he was holding, entrust someone else on behalf of him to pay off his debts or talk things out, give instructions on what to do with the inheritance, entrust someone to finish off something he started but could not complete, revealing inner secrets, give corrections and encouragements, connecting with others so that the relations won't cease to exist once he was gone, give testimony that he did not have any revenge or hatred left in him, entrust someone to return the favours that he couldn't... The list could be longer.

The most important content in a Will and Testament is the handing over of certain responsibilities to an individual very close to him or to a group of individuals or to his family. This document reveals new discoveries, it's also about taking up new responsibilities. The contents of such documents usually make those who are close to the person concerned very emotional or at times very inspirational. Sometimes it creates lot of respect and admiration towards the deceased and at times the exact opposite too.

Here are our reflections on Fr. Chavara's Last Will and Testament. This is an official document meant for the next generation to make new discoveries; it's also about taking over of lot of responsibilities in a continuing process. It reveals Fr. Chavara's awareness of his mission, anxiety and hope concerning the members of the congregation. Above all it reveals various emotions of his innocent personality and his intense thoughts regarding souls.

The thirst for doing good and reconciling the conflicting elements.

The religious congregation was going through the first stages of growth. In the first stage itself Fr. Chavara and the first members of the congregation were fully aware of their aim and purpose and they had a clear stand too regarding this. They wanted to safeguard the tradition and spirit of the Apostolic Church in India. The goodness they noticed around them, through their internal and external eyes, they wanted to increase through organ-

ised activities. On the basis of this, members had already stepped into different fields of activities. Being attracted by their activities many had come to join the congregation. According to the requirements of the Church and the society they were increasing the number of ashrams and also were adding more and more rooms to accommodate new members. On the one hand there have been a lot of positive thoughts, happiness and satisfaction. On the other hand, Fr. Chavara also recognised increase in obstacles, objections, difference of opinions and clashes of ego between the Carmelite missionaries and his followers. Both had their own justifications. The members were sad that their uniqueness, freedom and possibilities for activities were being controlled by the missionaries. They felt that they were being controlled by the *First Carmelite* Order and was also being led by their spirit. They also thought that they were not being accepted as equals by the missionaries and were being forced to implement their decisions. Fr. Chavara's agony increased and all he wanted was to bring both groups together and move ahead. He knew God's Will and our happiness would be complete only when there was mental unity and peace. At the same time both sides needed to be restrained too.

St. Chavara counts his day's end, prepares something for the posterity

Fr. Chavara felt that his days were numbered. He stopped travelling and gave the responsibility to those who were healthy enough to travel. Signs of illness also popped up. His reduced eye vision and pain were becoming more severe. His inner voice was telling him that there won't be much time left. He was the leader of an extended family which was novel, special, different and needed unification and also was growing bigger. It was time to let his last wish known and to give necessary instructions to the members. If he failed to give that on time then his responsibility as the leader would go in vain.

Fr. Chavara took the quill, ink bottle and paper. First in the list was the need to reduce the differences of opinion between the members and the missionaries. Their thoughts were justifiable, there was no doubt about that but if they made the missionaries upset at a time when Fr. Chavara was no more, the decisions they take could affect the very existence of this congregation. When Fr. Chavara started writing his Will and Testament, his joy was mixed with pain. He wanted to pacify the members and cool down their negative feelings against the missionaries. Fr. Chavara's narration of this incident in his own words: *"You all know how we started this: it was in the name of our Holy Mother that we started this congregation. It was only through the providence of God that Mother of Carmel came into our midst and you have to see the interferences of missionaries only in this way. Their presence had helped us grow a lot. Move ahead by respecting and accepting them."* This was also a reminder to members that in front of the power of the missionaries they were nothing. He also tried to argue that what they'd designed and what the others had given them both were the same, just like the Immaculate Mother is the Mother of Carmel.

Strengthen the unity of the congregation as siblings of the same mother

Secondly Fr. Chavara's attention turned to the unity and strength of the congregation. The deepest relation in this world is between a mother and her children. His community members should be like siblings born of the same mother. Abundance of institutions or distance should not affect the loving relationship among members. He even instructed the members that they should be a step ahead in helping one another and in enquiring about each other's wellbeing. He realised that lack of obedience towards the authority and co-operation would affect the relations inside a community. Addressing the members as *'Brethren'*, *(Koodappirappukal)* children of the same mother, he made his last wish intense.

Presenting the first Christian community as the model he asked them to be a single unit in spirit through fellowship, and be together in the community as a single family and work intensely for the wellbeing of the public and for the cause of saving souls.

Work for the Holy Catholic Church

He believed that God Almighty had chosen them to try hard for the spiritual renewal of Christians and for saving souls. He was anxiously interested in accepting more members who were committed to the cause and to start new ashrams wherever needed for doing better service. His life's happiness was found in this. He was led by the motto: Do all that are seen good before the eyes.

Strengthen the women by empowering the women

Another wish in Fr. Chavara's life was to establish convents for women and bring them up as leaders. He felt fulfilled seeing everything progressing as he had wished. He had one more thing needed to be done. Women were coming out of kitchen into the public fields in Kerala for the first time, so they would need spiritual help and support for their future planning. Members of the monastery should help them out as if they were siblings. But everyone need not be involved but only a few who would be designated should do the job.

Be thankful to others and be merciful to the enemies

Two noble thoughts in Fr. Chavara's mind were the idea of loving one's enemy and to remain thankful always. There were many who had given troubles in his mission. Human beings are generally vengeful in nature. He wondered whether after his death his followers might turn vengeful. He had written down in his Testament that forgiving the enemy was not enough but needed to do good to his family members as well. He also noted down the names of those who could be included in the list.

Keep the record of events especially of who helped us

In a period of forty years, eight monasteries came into existence. It's possible that the history of its beginning would be lost to the generations to come. The congregation had developed with significant helps from many; forgetting them

would be ungrateful. He noted down the names of those who should be included in this category. He reminded each monastery to keep alive the memories of those related to them and also to be thankful always. Fr. Chavara always remembered the mercy of God for giving him a human life when he did not even deserve the life of a worm. He could never forget those who had helped him. He said that those foreign missionaries had come to India leaving behind their home and their comforts to help the Indian church grow. Hence, he suggested not to give too much importance to the unpleasant experiences from them.

Easy to rectify others by taking the blame upon us

Fr. Chavara believed that the best way to rectify the community was by taking the blame upon himself. He had written a document and had given it to Bishop Sthabilini saying that the purpose of establishing the congregation was solely for the stability and goodness of the country as well as the whole world. Members of the congregation should also work intensely. Their actions should not lack anything. He had noted like this, *"When our congregation was formed, I was the first to take the religious profession and I became the first Prior. I was responsible to follow the constitution as per the rules but I was not able to set a good example in doing that. I request you all not to take into consideration my bad example but try to correct the flaws that came through me. Please work zealously for attaining the goals of the congregation and also pray for me as I'm a weak human."* Fr. Chavara ended his Testament with this request. This loving advice of the chieftain of the big family based on the laws of Christ was an inspiration to all.

This Testament was prepared before August 1870. Soon after that, he became seriously ill. He arranged those notes he had written in order and kept them inside a sealed envelope. He gave it to Br. Leopold, who had studied at *Koonammav.* He instructed him to give this envelop to the delegate missionary Fr. Leopold the day after his demise.

St. Chavara's will and Testament reveals many things

The letter astonished and surprised Fr. Leopold when he read it. Each line clearly revealed Fr. Chavara's clarity of life, purity, awareness of responsibility and his total surrender to the Holy Church. He believed that our community was founded by God for the self sanctification and work for the salvation of all. Fr Leopold closes his script by the words: *"Honourable soul please pray for me,"* in his diary on the day of Fr. Chavara's demise. The *"Last testament"* was a collection of the memories of the sufferings and ecstasies in Fr. Chavara's life. (Letters 98-103, Marana Pathrika, 1982). ●

SACCIDANANDA ASHRAM, NARSINGHPUR - 50 YEARS OF ASHRAM MINISTRY

Fr. Anto Mundanmany

Indian concept of an ashram

Ashrams are integral elements of the spiritual and cultural heritage of India. The word ashram is derived from the Sanskrit term a-shrama which means total or tireless striving. Ashram is a place where seekers relentlessly devote themselves to the pursuit of God experience, under the guidance of a guru with suitable sadhanas. The values of silence, simplicity, solitude, openness, eco-friendliness and non-violence are practiced in ashrams. In the 20th century, ashrams became the cradle of religious and social movements in India. Ashrams of Mahatma Gandhi, Aurobindo, Ravindra NathTagore, Vinoba Bhave have given inspiration to the independence movement in India.

Factors led to Christian Ashram movement

The Good news of Jesus came to India in the first century itself but could not touch the heart of the majority community of this land. The church was blamed for her foreign garb. Therefore, many in the church wanted an Indian face or identity for the church. The new awakening in the church after the second Vatican council promoted the cultural adaptation and inter-religious dialogue.

Declaration of All India Seminar on Church in India Today

In the light of the Second Vatican Council, in the `All India Seminar on Church in India Today` in the year 1969, many new

thoughts arose and declarations were made. "We the Christians are the people of God on pilgrimage… in communion with other religions of our country… We should value their great contributions to the spiritual treasury of mankind…. The significance of Ashrams in the life of the church in India is, therefore, to make her interior life more authentic and make her relationship with the sisters and brothers of other religions more transparent…. We should encourage the setting up of Aashrams both in rural and in urban areas. Thus, we project the true image of the church, which is the sacrament of God`s love and not merely an efficient welfare society" (113). As a result of these thoughts many ashrams came up in India for the church to reincarnate in the Indian context. Besides these, many religious and priests opted for the ashram way of life when the institutional set up and the ritualistic life couldn't satisfy their thirst for a deep experience of God.

Founding of Saccidananda Ashram, Narsinghpur

Saccidananda Ashram, Narsinghpur was founded in April 1971. Its objective was dialogue-oriented evangelization and it began as a combined effort of the Jabalpur Diocese and the Norbertine Order. Fr. Premanand O'Praem was the first acharya and his assistant was Fr. Zacharias M. of the Jabalpur Diocese. A second ashram, "Deepshika" was also started in October 1974 at Dhoopghat village by Sr. Josephine of the Medical Mission Sisters. After a few years of service, the Deepshika Ashram was wound up due to certain reasons.

Fr. Premanand developed the Ashram more or less in the Indian gurukula system. His emphasis was on simple life, study, prayer and manual works. He also developed a good library and contacts with the public. After fourteen years of service he left this place.

In the year 1976, Bp. Theophane O'Praem invited head of Shantivanam Ashram, Trichi to take up the ministry of this ashram. Swami Amaldas was sent here to take up the leadership. He developed a few cottages and also invited a community of Sisters to collaborate with this movement.

Due to the sudden demise of Swami Amaldas in 1990, Bp. Theophane approached the CMI Prior General and thus St. Paul Province, Bhopal took up this mission at Narsinghpur, when Fr. Anto Karokaran was the Provincial. Our Province made an agreement with the diocese of Jabalpur on 25-07-1991 and the expectations of the diocese were mentioned like this:"The Bishop`s desire is to establish an Ashram which will in course of time develop into a center for inter-religious dialogue, prayer, meditation, research in Indian spiritual sadhanas, Indian culture and other religions, leading towards the formation of a genuine Indian liturgy."

Afterwards on 22-11-1996 some resolutions were made after two days of discussions and deliberations between Bp. Theophane, ashram community and a few well-wishers of Narsinghpur town. The vision and the mission of the ashram was specified as: " To build the kingdom

of God, sharing the good News of Jesus through the means of cultural adaptations, Indian spirituality and inter-religious dialogue."

Activities carried out by Saccidananda Ashram

1. Cultural adaptation: In life style we followed simplicity, silence, vegetarian food, hospitality, eco-friendliness and openness to other religions. Mytrimandir was built in Indian architecture, rooms were built as cottages, the buildings were painted in saffron colour, the campus was given the look of a tapovan (a forest area for spiritual exercises).

2. Indian Spirituality: Promoted Indian spirituality through the classes of "Interiority and Integration", yoga, meditation and inter-religious prayer.

3. Indian liturgy: We adopted in the Holy Mass a symbolic language which is more akin to Indian culture and expressive of Christian mysteries, followed three sandhyas, arati, keertans and satsanghs. We nurtured silent prayer, contemplation and meditation.

4. Inter-religious dialogue: Worked for religious harmony and peace through inter-religious gatherings on feast days, joined the programmes of other religions and organized seminars on non-violence and peace. We acknowledged the goodness of other religions keeping the scriptures and symbols of other religions in Mytri Mandir.

5. Sharing of the knowledge of spirituality, religions and sciences through library: Our library which has got more than five thousand books related to all major subjects is open to the public.

6. Sharing of the healing grace of Jesus through the healing ministry. Swami Sadanand started healing ministry through herbal medicines, prayer, counselling and yoga. It is continued even today.

7. Reconciliation and prison ministry: Ashram has done significant efforts for the reconciliation of rival groups, broken families and individuals. We help to bring changes in the lives of prisoners by visiting, giving counselling and organizing programmes.

8. Promoted mental health and joy through the peace garden. Opening the peace garden for the public to walk, sit and meditate, we helped them for their mental health and joy.

9. Samanvay Pariwar (Family of harmony): Twenty-five years back Swami Sadanand started an organization called Samanvay pariwar in which people from all religions were members. Along with this organization, ashram organized inter-religious gatherings, seminars and other programmes. It helped us to have more public contacts and to share the values of religious harmony and peace.

10. Retreats, courses and prayers: Hundreds of formees of various religious Congregations have attended the courses of interiority and integration (Ashram experience). Many Fathers and Sisters have made their retreats here. Many Fathers, Sisters and Brothers who had crises in vocation and ministry have stayed here for reflection, guidance and prayer. Many lay people and families even from

other religions have come and stayed in the ashram for healing and renewal.

11. Pastoral Animation: Ashram animates a parish community of 25 families and they also join the programmes of the ashram.

Some visible impacts of the Ashram ministry

Many people from the town love to come to the Ashram. They feel at home here and say: we feel peace here. They walk, take photos, sometimes visit Mytri Mandir, sit and meditate. People appreciate our openness, simplicity and hospitality. Many at Narsinghpur have high regard for Swami Sadanand. They gratefully remember his all-embracing love, healing, counselling and guidance. Hundreds of people come here on the Christmas day and many of them enter Mytri Mandir and light candles and pray. During the public meeting many non-Christians speak on Jesus and sing Christmas songs.

Some reflections for the future of the ashram mission

Saccidananda Ashram has remained here for the last fifty years as "the city built on a hill". It has succeeded to share the Good news of Jesus and to show an Indian and compassionate face of the Church. The multi-religious community has whole-heartedly welcomed this ministry. We believe God`s spirit will move people towards their salvation.

Every institution has got a structure and way of communicating the values of the Gospel. The Saccidananda Ashram has got a different structure and way. This difference makes some theological statements regarding our views on cultures, religions and values of Gospel. The age-old values of our country are unity in diversity and an inclusive spirituality. As we read the signs of the time and remember our Lord`s commandment of "love one another", we feel the Ashram ministry has got a prophetic voice in our missionary endeavors.

In the society and in the church, people go through various ways for their religious experience. We can learn that there are many who seek the ways of silence, simplicity, openness, contemplation and meditation. For such people the Ashram would be a suitable place.

When fundamentalism and communalism are creeping into all religions and spreading intolerance, violence and fear, the Ashram can remain as a catalyst to spread the values of oneness of humanity, love and peace.

While the modern culture is very much influenced by consumerism, comfort and technology and goes away from nature, Ashram can counter this culture with its simplicity, silence and eco-friendliness.

Time is changing and Ashram also needs changes. New structures and ways may be needed for a new momentum for this mission. More youngsters should come and experience the strengths and challenges of the Ashram life and should opt for this mission which less people have trodden. ●

പുസ്തക പരിചയം

ഡൺസ്റ്റൻ അച്ചനെക്കുറിച്ച്

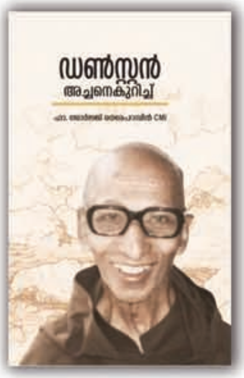

Author : Fr.George Nereparambil

The book by name 'Dunston Achane Kurichu' contains valuable memories about Fr. Dunston. It is jointly published by Dharmaram Publications – Bengaluru and Preshitha Communications – Coimbatore. This book will be more informative about the life history of Fr.Dunston who is well known for his saintly life and activities.

LIFE AND LEGACY OF SAINT KURIAKOSE ELIAS CHAVARA

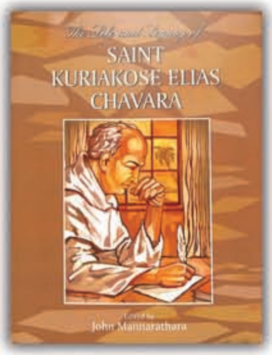

Edited by Fr.John Mannarathara. Viva Books Private Limited

Chavara was a literary genius with incredible range and depth. He popularized vernacular literature. In his magnum opus Atmanutapam we witness the amalgamation of Hindu prayer songs and Muslim Mappila songs done in the best spirit of religious tolerance. He was a saint with a universal vision; he was a leader who was gentle but firm. Like Midas, he turned into gold everything he touched.

പ്ലാസിഡ് അച്ചൻ – ചിത്രകഥ

Br. Georgekutty Kallukalam, Placid forum, Sacred Heart Monastery, Chethipuzha, Changanachery (2019)

This is the seventh book published in the placid series. As Archbishop Mar. Joseph Perumthottam has written, "The image of St. Thomas Christians was perfectly reflected in the person of Fr. Placid. It is difficult to point another person as Fr. Placid who has imbibed the spirit of this church." Br. Georgekutty Kallukalam has made this unique contribution in Placid series by presenting the biography of Fr. Placid in the picture story format.

അജ്ന:
നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ നിന്നും ഒരു കാർലോ അക്യുറ്റസ്

ഓർമവെച്ച നാൾ മുതൽ ദിവ്യകാരുണ്യ ഭക്തിക്കായി ജീവിതം സമർപ്പിക്കുക, ക്യാൻസറിന്റെ അസഹനീയ വേദനകളെ പരാതികളില്ലാതെ ഏറ്റുവാങ്ങി ദൈവസ്തുതിക്കായി കാഴ്ച വെക്കുക, മരണം തൊട്ടടുത്തെത്തുമ്പോഴും ദിവ്യകാരുണ്യനാഥനെ പുഞ്ചിരിയോടെ ചേർത്തുപിടിക്കുക. പറഞ്ഞുവരുന്നത് തിരുസഭ കഴിഞ്ഞവർഷം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെ ഗണത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിയ കാർലോ അക്യുറ്റിസിനെ കുറിച്ചല്ല, കാർലോയുടെ വിശുദ്ധജീവിതം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന അജ്നയെ കുറിച്ചാണ്; ഇക്കഴിഞ്ഞ ദിവസം (ജനുവരി 22) ഈശോയുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് യാത്രയായ 27 വയസുകാരി അജ്ന ജോർജ് എന്ന ജീസസ് യൂത്തിനെക്കുറിച്ചാണ്.

ഈശോയെ സനേഹിക്കാൻ മൽസരിച്ചവൾ, ക്യാൻസർ കോശങ്ങൾ കണ്ണും കാതും കരളും വായും താടിയെല്ലും കാർന്നെടുത്തപ്പോഴും പുഞ്ചിരിതൂകിയവൾ, വേദനയാൽ പുളയുമ്പോൾപോലും വേദന സഹിച്ച് നടന്നുതന്നെ പള്ളിയിൽ വരണമെന്ന് വാശി പിടിച്ചവൾ, ലോക്ഡൗൺ ദിനങ്ങളിൽ പോലും ഈശോയെ തരണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിച്ചവൾ, വേദനകളുടെ ലോകത്തുനിന്ന് ദൈവം അവളെ തിരിച്ചുവിളിക്കാൻ സകലരും പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോഴും സഹനങ്ങൾ കൂടുതൽ തരാൻ ഈശോയോട് അപേക്ഷിച്ചവൾ, സകലരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയ അജ്നയ്ക്ക് ഏറ്റവും ചേരുന്നത്, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കാർലോ അക്യുറ്റിസിന്റെ സോദരി എന്ന വിശേഷണംതന്നെയാകും!

സഹനം നൽകണേയെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച വിശുദ്ധാത്മാക്കളെ കുറിച്ച് വായിച്ചിട്ടുണ്ട്, ജീവിതമത്രയും ദിവ്യകാരുണ്യ ഈശോയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ച വിശുദ്ധരെക്കുറിച്ചും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അപ്രകാരമൊരു പുണ്യജീവിതം അടുത്തുനിന്ന് കാണാൻ, അവൾക്കു വേണ്ടുന്ന ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾ ലഭ്യമാക്കാൻ അവസരമൊരുക്കിയ ദൈവഹിതം ഓർക്കുമ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയുന്നു. ദൈവമേ നീ എത്ര മഹോന്നതൻ! ഒരു വ്യക്തിയെ തിരുസഭ വിശുദ്ധ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നത് നാളുകൾ നീളുന്ന, സങ്കീർണമായ പഠനങ്ങൾക്കും സൂക്ഷ്മപരിശോധനകൾക്കും ശേഷമാണ്. എന്നാൽ, ഏതാണ്ട് 17 വർഷമായി അജ്നയെ അടുത്തറിയാവുന്നയാൾ എന്ന നിലയിൽ എനിക്ക് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താനാകും, ഒരു വിശുദ്ധയ്ക്കടുത്ത ജീവിതമായിരുന്നു അവളുടേത്!

എന്റെ സഹപാഠിയുടെ (അജ്മ) സഹോദരിയായ അജ്നയെ ആദ്യമായി കാണുമ്പോൾ 10 വയസുകാരിയായിരുന്നിരിക്കും അവൾ. വളരുന്നതിന് അനുസരിച്ച് ഈശോയോടുള്ള അവളുടെ സ്നേഹവും വളർന്നു. കോളജ് പഠന കാലത്ത് ജീസസ് യൂത്തിൽ സജീവമായതിലൂടെ കൈവന്ന ആത്മീയ പോഷണത്തെ കുറിച്ച് അവൾതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബിരുദവും ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും മികച്ച മാർക്കോടെ പാസായി തേവര എസ്.എച്ച് കോളജിലെ കോമേഴ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസറായി ഉദ്യോഗം ലഭിച്ച നാളുകളിലാണ്, ഏതാണ്ട് നാലര വർഷംമുമ്പ് കാൻസർ കോശങ്ങൾ അവളുടെ താടിയെല്ലിൽ സാന്നിധ്യം അറിയിച്ചത്.

അടിയന്തിര ശസ്ത്രക്രിയ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചികിത്സയിലൂടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തി, പക്ഷേ, ആ സൗഖ്യദിനങ്ങൾക്ക് അൽപ്പായുസേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കണ്ണും കാതും കരളും താടിയെല്ലും അധരങ്ങളുമെല്ലാം കാർന്നുതിന്നാൻ കാൻസർ കോശങ്ങൾ മത്സരിച്ചപ്പോഴും അവളുടെ മുഖത്തുനിന്ന് പുഞ്ചിരി മാഞ്ഞില്ല, അധരങ്ങളിൽനിന്ന് ദൈവസ്തുതി അകന്നില്ല. ഇക്കാലയളവിൽ ഒരു കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയും ഒരു കാതിന്റെ കേൾവിയും മാത്രമല്ല അവളുടെ മുഖകാന്തിയും കവർന്നെടുത്തു കാൻസർ. രണ്ടു മാസം മുമ്പ് സംസാരശേഷിയും ഏറെക്കുറെ നഷ്ടമായി. അവളുടെ പീഡാസഹനങ്ങളുടെ അവസാന നാളുകളിൽ, രണ്ടര വർഷംമുമ്പ് അവളുടെ ഇടവക വികാരിയായി ഞാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടതും മറ്റൊരു ദൈവഹിതം.

ദിവ്യകാരുണ്യത്തോടുള്ള അവളുടെ ഭക്തി കൂടുതൽ അടുത്തറിഞ്ഞ നാളുകളായിരുന്നു അത്. ഈശോ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ തനിക്ക് ഈശോയെ സ്നേഹിക്കണം അതിനുവേണ്ടിയുള്ള മത്സരത്തിലായിരുന്നു അവൾ എന്ന് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. കുട്ടിക്കാലം മുതൽ ശീലിച്ച അനുദിന ദിവ്യബലി കഠിന വേദനയുടെ ദിനങ്ങളിലും അവൾ മുടക്കിയില്ല. പിച്ചവെക്കുന്ന കുട്ടിയെപ്പോലെ അമ്മയുടെ കരം പിടിച്ച് അവൾ ദിവ്യബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ ദൈവാലയത്തിലെത്തും. വാഹനസൗകര്യം ഒരുക്കാൻ ശ്രമിച്ച എന്നെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എങ്ങനെ ഞാൻ മറക്കും: "സഹനം ഒഴിവാക്കാൻ എന്നെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയാണല്ലേ!"

ലോക്ഡൗൺ കാലത്ത് പൊതുജന പങ്കാളിത്തത്തോടെയുള്ള ദിവ്യബലികൾ വിലക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും വിശുദ്ധ കുർബാന ഉൾക്കൊള്ളാൻ അവൾ കാണിച്ച നിർബന്ധബുദ്ധി അമ്പരപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബാനയുമായി അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് നടത്തിയ യാത്രയ്ക്കിടെ എത്രയോ തവണ പൊലീസിന്റെ ചോദ്യം ചെയ്യലിന് വിധേയനായിട്ടുണ്ടെന്നോ! രോഗം മൂർച്ഛിച്ച് ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരാഴ്ച എന്റെ അജപാലന ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും മറക്കാനാവില്ല. ആശുപത്രി മുറി ദിവ്യകാരുണ്യ ആരാധനാ ചാപ്പലാക്കി മാറ്റിയ ദിനങ്ങളായിരുന്നു അത്. അവ

ൾക്ക് നൽകാനായി കൊണ്ടുപോകുന്ന തിരുവോസ്തിക്കു മുന്നിൽ ഒരു മണിക്കൂറോളം സമയം മനസുകൊണ്ട് സ്തുതിയാരാധനകൾ അർപ്പിച്ചശേഷമാകും അവൾ ഈശോയെ നാവിൽ സ്വീകരിക്കുക.

ദിവ്യകാരുണ്യനാഥനെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു അവൾ ഈശോയിൽ വിലയം പ്രാപിച്ചതും (അധരങ്ങൾ തുറക്കാൻപോലും സാധിക്കാതിരുന്ന അവൾ തിരുവോസ്തി വെള്ളത്തിൽ അലിയിച്ച്, ഭക്ഷണം നൽകാൻ വയറ് തുളച്ച് ഇട്ടിരിക്കുന്ന ട്യൂബിലൂടെയാണ് ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ഏഴു മാസമായി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു അവളുടെ വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരണം എന്നുകൂടി അറിയണം). ആ വിശുദ്ധമരണം കൺമുന്നിൽനിന്ന് മായില്ല. രോഗീലേപനം സ്വീകരിച്ച് വിശുദ്ധ കുർബാന ഉൾക്കൊണ്ടശേഷം എന്റെ കരംപിടിച്ച് ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയ ഈശോ മറിയം യൗസേപ്പേ, എന്ന സുകൃതജപം അരമണിക്കൂർ പിന്നിട്ടപ്പോഴേക്കും ആ ശബ്ദം നേർത്തുനേർത്ത് ഇല്ലാതായി, അവൾ ഈശോയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ച ജീവശ്വാസം നിലച്ചു വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് കൃത്യം മൂന്നിന്, ഈശോ മരിച്ച അതേ സമയം! ദൈവമേ, ഒരു വിശുദ്ധയുടെ സ്വർഗപ്രാപ്തിക്ക് സാക്ഷിയാക്കുകയായിരുന്നോ അവിടുന്ന് എന്നെ!

അറിയില്ല, പക്ഷേ, ഒന്നെനിക്കറിയാം പരിചയപ്പെടുന്ന എല്ലാവരിലേക്കും ദിവ്യകാരുണ്യ ഈശോയെ പകർന്നുനൽകുക എന്നതായിരുന്നു അവളുടെ ആഗ്രഹം. വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യയെയും വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മയെയും പോലെ, രോഗക്കിടക്കയിലായിരിക്കുമ്പോഴും സഹനങ്ങളത്രയും കാഴ്ചവെച്ചതും ആ നിയോഗത്തിനുവേണ്ടിതന്നെ. അവളുടെ മരണംപോലും ദിവ്യകാരുണ്യ പ്രഘോഷണമായി മാറിയതും അതുകൊണ്ടുതന്നെയാവണം. ദിവ്യകാരുണ്യ ഈശോയോടുള്ള അവളുടെ സ്നേഹം പ്രകീർത്തിക്കുന്ന എത്രയെത്ര കുറിപ്പുകളാണ് സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളിൽ ഇടംപിടിച്ചത്.

ദിവ്യകാരുണ്യ ഈശോയോടുള്ള ഭക്തിയിൽ വളരാനുള്ള നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അവൾ ഇനിയും നമ്മെ സഹായിക്കും, തന്നെ ഏറെ സ്നേഹിക്കുന്ന, താൻ അതിലേറെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഈശോയുടെ തൊട്ടടുത്തായിരുന്നു കൊണ്ട്. അവൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ജീവിക്കാൻ സാധിച്ചതാണ് നമ്മുടെ പുണ്യം. അജ്നാ, നീ പറുദീസയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളേയും ഓർക്കേണമെ.

(ഫാ. ജീൻ ഫെലിക്സ് കാട്ടാശേരി, വൈറ്റില സെന്റ് പാട്രിക്ക് ദൈവാലയ വികാരി FB Post)

CONGRATULATIONS

FR. THOMAS THEKKEL CMI, PROVINCIAL OF ST. THOMAS PROVINCE, KOZHIKODE, IS ELECTED THE PRESIDENT OF NATIONAL CRI PRIESTS SECTION. IT IS INDEED A MATTER OF PRIDE FOR ALL OF US. CONGRATULATIONS DEAR FR. THOMAS THEKKEL.

ആത്മാവച്ചൻ എന്ന ബ്രൂണോ അച്ചൻ

(ബഹു. ബ്രൂണോ അച്ചനെ ദൈവദാസനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന തിരുക്കർമത്തിൽ പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട് പിതാവ് നടത്തിയ പ്രസംഗം)

വലിയ ഒരു ചരിത്രസംഭവത്തിനു നമ്മൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രിയങ്കരനായ കണിയാരകത്ത് ബ്രൂണോ അച്ചനെ തിരുസഭ ദൈവദാസനായിട്ട് പ്രഖ്യാപിച്ച, ആ ഒരു വലിയ സംഭവത്തിനു നമ്മൾ സാക്ഷികളാകുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ഓർമ്മ നിലനിർത്താനാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ നമ്മൾ തുടങ്ങിയ ആഘോഷകരമായ പരിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പണവും തുടർന്നുവരുന്ന തിരുക്കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം.

പത്താം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ജീവിച്ച സെന്റ്. ബ്രൂണോയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ആദ്യമേ ഒരു വാക്ക്, പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ജർമനിയിലെ കൊളോണിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു സെന്റ്. ബ്രൂണോ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആ വിശുദ്ധൻ. അദ്ദേഹം അധ്യാപകനും, പണ്ഡിതനും, ഭരണപരിഷ്കർത്താവും ഹെർമിറ്റിക്കൽ മൊണാസ്റ്റിസിസം കൊണ്ടുനടന്ന കർശനസ്വഭാവമുള്ള ജീവിതം നയിച്ചവനുമായിരുന്നു.

അന്നത്തെ പരിശുദ്ധപിതാവ് ആലോചനക്കാരനായിട്ടു ഈ സെന്റ്. ബ്രൂണോയെ വിളിക്കുകയും ദൈവാരാധനാക്രമത്തിലും സഭാശാസ്ത്രത്തിലും അജപാലന മേഖലയിലുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിദ്ധികളൊക്കെ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും അജപാലന നിർവ്വഹണത്തിനായിട്ട് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സെന്റ്. ബ്രൂണോയുടെ കീർത്തികേട്ട രണ്ട് ആപ്തവാക്യങ്ങളിതായിരുന്നു. “By your Work you show what you love and what you know.” നിന്റെ പ്രവൃത്തി കാണുമ്പോളറിയാം നീ ആരെയാണ് സ്നേഹിക്കുന്നത്, നിനക്കെന്തറിയാം? അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആക്സിയോമാറ്റിക്കായിട്ടുള്ള പ്രയോഗശൈലി. രണ്ടാമത്തേത് Crux stat dum volvitar orbis, “while the world changes the cross stands steady”. കുരിശു മാറ്റമില്ലാതെ നിൽക്കുന്നു. ലോകം മാറിമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിരുവചനങ്ങൾ പോലെയുള്ള ഈ രണ്ട്

ആപ്തവാക്യങ്ങൾ. സെന്റ്. ബ്രൂണോയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവനയായി തിരുസഭയും പരിശുദ്ധ സിംഹാസനവും എക്കാലവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അടുത്തതായി അദ്ദേഹം എഴുതിയ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം ഇതായിരുന്നു "ശരീരം പുറത്തു വെച്ചിട്ട് ആത്മാവിനെ മാത്രം അകത്തു പ്രവേശിപ്പിക്കണം." പ്രാർത്ഥനക്കായിരിക്കുമ്പോൾ, പൊതുവേദിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ, കർത്താവിനോടു കൂടിയായിരിക്കുമ്പോളൊക്കെ നമ്മളെടുക്കേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞത്. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നമ്മൾ നമ്മുടെ സ്വന്തക്കാരനായ ബ്രൂണോ അച്ചനിലേക്കെത്തുന്നത്.

അച്ചനെക്കുറിച്ചുള്ള സുന്ദരമായ ഒരു പ്രഭാഷണം പ്രൊവിൻഷ്യൽ അച്ചൻ ആമുഖത്തിൽ നൽകി. എങ്കിലും എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമാണെന്ന് വിചാരിച്ച് ഞാൻ ഏതാനം കാര്യങ്ങൾ ബ്രൂണോ അച്ചനെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്, നിങ്ങൾ കേട്ടത് ഒന്നാവർത്തിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അച്ചൻ രാമപുരത്ത് 1894-ൽ തലവേലി എന്ന സ്ഥലത്തു കണിയാരകത്തു തറവാട്ടിൽ ജനിച്ചു പഠനമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു 1923 മെയ് മാസം 20-ാം തിയതി കുര്യാളശ്ശേരി തോമസ് മെത്രാനിൽ നിന്നും പട്ടം സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിയാണ്. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പുത്തൻ കുർബാന മുത്തോലി ആശ്രമത്തിൽ അർപ്പിച്ചു. വളരെയേറെ സങ്കീർണത നിറഞ്ഞ വഴിയിലൂടെയാണ് അച്ചൻ മുന്നോട്ട് നടന്നു നീങ്ങിയത്. കേരളത്തിൽ ആകമാനം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന CMI കേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. തേവര, വാഴക്കുളം, പുളിങ്കുന്ന്, കറുകുറ്റി, പുതുപ്പള്ളി, കുര്യനാട്, തലോർ, എൽത്തുരുത്, കടലുണ്ടി, മുട്ടാർ, അമനകര, മുത്തോലി, പൂഞ്ഞാർ, ധർമ്മാരാം, കെങ്കേരി, ദീപിക ആശ്രമം എന്നിങ്ങനെ 15 ഇടങ്ങളിൽ ബ്രൂണോ അച്ചൻ സേവനം ചെയ്തു. ഒട്ടുമിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രൊക്യുറേറ്റർ ആയിട്ട്, സാമ്പത്തികം നോക്കുന്ന ആളായിട്ട്, കൃഷിപ്പണികളൊക്കെ നോക്കുന്നയാളായിട്ട് ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തത്. 68 വർഷത്തെ സമർപ്പിത ജീവിതത്തിനുശേഷം. 1991 ഡിസംബർ 15-ന് 97-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായി. ഇവിടെ സെന്റ്. ആൻസ് ആശ്രമത്തിന്റെ സെമിത്തേരിയിലാണ് അദ്ദേഹം അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത്. അച്ചന്റെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കറിവുള്ളതാണ് എങ്കിലും ഞാൻ ഒന്നോർമ്മിപ്പിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു.

സി.എം.ഐ തറവാട്ടിൽ അനശ്വരത നേടിയ ഒരു പറ്റം പിതാക്കന്മാരുണ്ട്. അദ്ഭുതകരമായ രീതിയിൽ ആത്മവിസ്മയംകൊള്ളിക്കുന്ന അച്ചന്മാരായിരുന്നു അവർ. സുറിയാനി മലബാർ ലിറ്റർജി പണ്ഡിതന്മാർ, സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താക്കൾ, സഭാ നിയമ പണ്ഡിതന്മാർ തുടങ്ങിയ ഒരുപിടി ആളുകളെ ജനിപ്പിച്ച ഒറിജിനൽ കോൺഗ്രിഗേഷൻ ആണ് സി.എം.ഐ. ഭാരത നസ്രാണികളുടെ പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ തീവ്രപരിശ്രമം നടത്തിയവരാണ് സി.എം.ഐ അച്ചന്മാർ. മാന്നാനത്തെ കൊവേന്ത അതിനൊരു ഒന്നൊന്നര ടെസ്റ്റ്മെന്റ് ആയി എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ആ കൊവേന്ത കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങളും, മൂലഗ്രന്ഥങ്ങളും നമ്മെയെല്ലാം അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. കുര്യനാട് ആശ്രമത്തിലെ അൾത്താര ബാലന്മാർ ചാർത്തികൊടുത്ത ഒരു പേരാണ് പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞത്, ബ്രൂണോ അച്ചനെ ആത്മാവച്ചനെന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ക്രിസ്തീയ മൂല്യങ്ങളുടെ ഒരുത്തമ തറവാടാണ് കണിയാരകത്തു കുടുംബം. മാണിമല്പാൻ അച്ചൻ നമ്മുടെ പുണ്യവാൻ ചാവറകുര്യാക്കോസച്ചന്റെ അയൽക്കാരനാണ്, ആദ്യം വ്രതം ചെയ്തവരിലൊരാളാണ്. അതുപോലെ യാക്കോബ് കത്തനാർ തുടങ്ങി ഒരുപിടി ശ്രേഷ്ഠരായ വൈദികരെ ഈ കുടുംബം ജനിപ്പിച്ചു. അതിലൊരാളാണ് എന്റെ ഗുരുനാഥൻ കൂടിയായ ജോർജ് കണിയാരകത്തച്ചൻ.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ബ്രൂണോ അച്ചൻ സർവ്വസമ്മതനായ ഒരു സമർപ്പിത വൈദികനായിരുന്നു. സി.എം.ഐ പൈതൃകത്തിന്റെ ഒരു Portiuncula - a small portion of land, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു portable tradition എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നമുക്കു വിശേഷിപ്പിക്കാം.

സി.എം.ഐ എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഐക്കൺ ആയി ബ്രൂണോ അച്ചൻ നിൽക്കുന്നു, എന്നതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞ ആ വാക്കുകളുടെ പിന്നിലുള്ള അർത്ഥം. മിതഭാഷിയും, കൃശഗാത്രനും, താപസാഭിമുഖ്യമുള്ളവനുമായിരുന്നു അച്ചൻ. അദ്ദേഹം അമനകര കൊവേന്തയിലായിരുന്ന കാലത്ത്, ഞാൻ രാമപുരം അസ്തെന്തിയായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. അച്ചനെ കാണാനും, അച്ചന്റെ അടുത്ത് കുമ്പസാരിക്കാനും, അച്ചന്റെയടുത്തു സി.എം.ഐ കോൺഗ്രിഗേഷനെക്കുറിച്ചു വർത്തമാനം പറയാനുമൊക്കെയായി എനിക്ക് ധാരാളം അവസരങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അമനകരയിൽ ചെന്നാൽ ഭക്ഷണം തരാതെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും വിടുകില്ലായിരുന്നു. രാമപുരം പള്ളിയിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വിശിഷ്യാ, കുമ്പസാരിപ്പിക്കൽ, പ്രദക്ഷിണം, മൃതസംസ്കാരശുശ്രൂഷകളിലെല്ലാം അച്ചൻ വന്നു സഹായിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു Godly Humanism 'ദൈവികമായ ഒരു മാനവികത' ഒരു മനുഷ്യത്വം കൊണ്ടുനടന്നിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഒരു മകനായിരുന്നു ബ്രൂണോ അച്ചൻ. ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടതുപോലെ ജാതിമത ഭേദമന്യേ ആളുകൾ അച്ചനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിരുന്നപ്പോഴും അതെല്ലാം കൃത്യമായിട്ട് നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു.

സുറിയാനി സഭയുടെ പൈതൃകത്തിന്റെ, പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ, ഒരായുധപുരതന്നെയായിരുന്നു ബ്രൂണോ അച്ചൻ. ഇന്ന് പലപ്പോഴും ആയുധങ്ങൾ നഷ്ടപെട്ട പുരകളായി നമ്മൾ മാറുന്നുണ്ട്. നമ്മിലെ ആയുധം, സുവിശേഷത്തിന്റെ ചൈതന്യം, ആത്മീയത, ഈ സഭാ സമൂഹത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധത ഒക്കെ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, ആയുധം നഷ്ടപെട്ട ആയുധപ്പുര മാത്രം കൊണ്ട് നടക്കുന്നവരായിട്ടു നാം മാറുകയാണ്. By living an orderly and ordinary life he has naturally entered into the state of servant of God. ഇദ്ദേഹം വേറെ അത്ഭുതം ഒന്നും ചെയ്തയാളല്ല. സാധാരണ രീതിയിൽ സഭയുടെ നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായിട്ടു ordinary and orderly ആയിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിച്ചു അത് കൃത്യമായി ചെയ്തുവെന്നതാണ് അച്ചന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം. നമുക്കറിയാം, പണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അമിത പ്രാധാന്യം നമ്മൾ കൊടുക്കുമ്പോൾ, എപ്പോളും നമ്മൾ ചിന്തിക്കുന്നത് ഓരോന്നിന്റെയും വിലയെന്തെന്നാണ്? എത്ര രൂപയാകും. ആ ചിന്തയിൽ അതിന്റെ values അത് കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ അത് നൽകുന്ന spiritual values നമ്മൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉള്ള ഒരു ലോകത്തിൽ, നമുക്കൊരു ആധ്യാത്മിക ടോണിക്കാണ് സത്യത്തിൽ ബ്രൂണോ അച്ചൻ. Bruno achan is a priest of inwardness, not of appearances. ആന്തരീകതയുടെ ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം ബാഹ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടേതല്ല. ധാർമ്മികതയുടെ മനുഷ്യനായിരുന്നു; നമ്മൾ കാണുന്ന പുറം ലോകത്തിന്റെ, അധികാരത്തിന്റെ ആളല്ലായിരുന്നു. നല്ല നിഷ്ഠയുള്ള ആൾ, not of externalities, ബാഹ്യാഡംബരങ്ങളിൽ ഒന്നും ശ്രദ്ധിക്കാത്തവൻ.

ഉള്ളിൽ നിന്നും പഠിപ്പിച്ച അധ്യാപകൻ. ബ്രൂണോ അച്ചനെ നമ്മൾ കാണുമ്പോഴും സംസാരിക്കുമ്പോഴും അതാണ് എല്ലാവർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഹൃദയം കൊണ്ട് സംസാരിച്ചവൻ. ചാവറ കുര്യാക്കോസ് അച്ചൻ പുണ്യവാനായ വലിയ ഭരണകർത്താവായിരുന്നു, ബുദ്ധി രാക്ഷസനായിരുന്നു, വലിയ വിദ്യാഭ്യാസവിചക്ഷണനായിരുന്നു, സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവായിരുന്നു, വികാരി ജനറലായിരുന്നു, ഗ്രന്ഥകർത്താവായിരുന്നു, ഭാഷാപണ്ഡിതനായിരുന്നു. ആ നിലകളിലെല്ലാം പ്രശോഭിച്ച വി. അംബ്രോസ്, വി. അഗസ്റ്റിൻ തുടങ്ങിയ വലിയ പിതാക്കന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ചേർത്ത് സഭ അദ്ദേഹത്തെ നിറുത്തി; ആർക്കും ഒരു കാലത്തും അവഗണിക്കാൻ പറ്റുന്ന വ്യക്തിയല്ല വി. ചവറയച്ചൻ എന്ന് നമുക്ക് അറിയാം. ബ്രൂണോ അച്ചനാകട്ടെ അൾത്താര ശുശ്രൂഷ, അടുക്കളയിൽ പണി, പറമ്പിൽ പോയി കൃഷി ഇറക്കൽ, ചാഴിവിലക്ക്, പാവപ്പെട്ടവരുടെ സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ ഇതൊക്കെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ. ഇത് രണ്ടും വളരെ വത്യസ്തമായ രണ്ട് കാര്യങ്ങളല്ല; ഒരേ കാര്യത്തിന്റെ രണ്ട് പ്രയോ

ക്താക്കളായിട്ട് അവർ പെരുമാറി. എനിക്കു തോന്നുന്നതു രണ്ടുപേരും സി.എം.ഐ കോൺഗ്രിഗേഷന്റെ, നസ്രാണിസഭയുടെ lapis lazuli, തിളങ്ങുന്ന മാണിക്യക്കല്ലുകൾ ആണ്. രണ്ട് പേരും ഒരേ മാസ്റ്റർ ഷെപ്പേർഡിനെ പിൻതുടരുന്നു.

ബ്രൂണോ അച്ചൻ ഒച്ചപ്പാടുകളൊന്നുമില്ലാതെ ഒഴുകി പടർന്ന ഒരു നദിയായിരുന്നു. ഒരു പിടി സാധാരണക്കാരുടെ ഉണങ്ങി വരണ്ടമനസ്സുകളെ, കൽഭരണികളെ, ദൈവകൃപ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു ഒഴുക്കാനായിട്ടു അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. അച്ചന്റെ സാന്നിധ്യത്തിനും ഒരു ദൈവിക ഭാവത്തിന്റെ വ്യാപനം, ഇന്നത്തെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ pandemic ഭാവം ഉണ്ടായിരുന്നു. വലിയ ഒരു വനത്തിലെ ഒരൗഷധ ചെടിപോലെയായിരുന്നു ബ്രൂണോ അച്ചൻ.

ഈശോ കടലിനെ ശാന്തമാക്കിയത് അഗസ്റ്റിനോസ് പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്, Tempesta sedata, 'കടലിനെ അവിടെ ഇരുത്തി.' ഈ അച്ചന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപറ്റിയും ഇതു തന്നെ പറയാനായിട്ട് സാധിക്കും. ബ്രൂണോ അച്ചൻ വലിയൊരൊച്ചപ്പാടിന്റെ ലോകത്തിലേയ്ക്ക്, നിശബ്തതയുടെ ബോംബിട്ടവനാണ്. എവിടെ കോലാഹലങ്ങളുണ്ടായാലും അച്ചന്റെ സാന്നിധ്യം കണ്ടാൽ എല്ലാം തീർന്നു. ഞാൻ 1982–ൽ രാമപുരത്തായിരുന്നപ്പോൾ പ്രദക്ഷിണ സമയത്തൊക്കെ വലിയ കോലാഹലങ്ങളൊക്കെ ആ നാളുകളിൽ ഏതാണ്ട് പതിവുപോലെയായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള അവസരത്തിൽ ബ്രൂണോ അച്ചൻ കൊവേന്തയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വരുന്നത് കണ്ടാൽ എല്ലാം തീർന്നു. ഇളകി മറിയുന്ന സാഹചര്യത്തെ കർത്താവു ഉറക്കി ഇരുത്തിയതുപോലെയായിരുന്നു ബ്രൂണോ അച്ചന്റെ സാന്നിധ്യം. അതിശക്തമായ സാന്നിധ്യമായിരുന്നു അച്ചന്റേത്. ആർസിലെ വികാരിയെപ്പോലെ 'hospital of souls,' ആത്മാക്കളുടെ ഒരാശുപത്രിയെന്നു നമുക്ക് വിശേഷിപ്പിക്കാം. അത്ര മാത്രം മണിക്കൂറുകൾ കുമ്പസാരിപ്പിക്കുവാനും ഉപദേശം കൊടുക്കാനുമൊക്കെ അച്ചനിരിക്കുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ദൈവാരാധന ക്രമത്തെയും, വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും ഇന്ന് പലപ്പോഴും തെരുവീഥികളിൽ പരസ്യവിചാരണയ്ക്കു വലിച്ചിറക്കികൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ബ്രൂണോ അച്ചന് ഒരുത്തരമുണ്ട് 'അത് പാടില്ല, നിങ്ങളിത് ചെയ്യരുത്. ഇത് സഭയുടെ അമൂല്യമായ സമ്പത്താണ്. സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കേൾക്കണം' എന്നുള്ള ആഹ്വാനം, അച്ചന്റെ സ്വരം, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ എത്തുമെന്നെനിക്കുറപ്പുണ്ട്. ദൈവതിരുമനസ്സനുസരിച്ചു സഭയോടൊത്തു ചിന്തിക്കണം; സഭയുടെ അടിത്തറയിൽ നമ്മൾ നിൽക്കണം, സഭാ ശാസ്ത്രത്തെ നമ്മൾ കൈവിടരുത് തെറ്റായ ബോധനങ്ങൾ നടത്തരുത് എന്നെല്ലാം ബ്രൂണോ അച്ചൻ നമ്മോട് ശക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. ആധുനിക ലോകം പറയുന്നതിനനുസരിച്ചു ദൈവാരാധനാക്രമത്തെ കീറിമുറിക്കണമെന്നല്ല. ആധുനിക ലോകത്തിനു വേണ്ട ചികിത്സാ മരുന്നായിട്ട് ദൈവാരാധനയെ കാണണം എന്ന് തന്നെയാണ് ആദ്യകാലം മുതൽ സി.എം.ഐ പിതാക്കന്മാരും, ബ്രൂണോ അച്ചനുമൊക്കെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവാരാധനയെ, അല്ലെങ്കിൽ ലിറ്റർജിയെ അതിലേയ്ക്ക് ഒരു lexio divina, ഒരു ഡിവൈൻ റീഡിങ് നടത്തിയ വ്യക്തിയായിരുന്നു ബ്രൂണോ അച്ചൻ. പള്ളിയിൽ വന്നാൽ സങ്കീർത്തിയിലുള്ള എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും മറിച്ചുനോക്കും. സുറിയാനിയിലുള്ളതെല്ലാം അച്ചനറിയാം. പതുക്കെ അവിടെ പോയിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കും, പാട്ടുപാടും. കുർബാന പുസ്തകത്തെ ദൈവികമായ യാഥാർഥ്യം പോലെ വായിക്കുക; ഒരു ഡിവൈൻ റീഡിങ് ആരാധനാക്രമത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരണമെന്നും ആരാധനാക്രമത്തിന്റെ പ്രഥമസ്ഥാനം, അതിന്റെ പ്രൈമസി നഷ്ടപെടുത്തരുതെന്നും ദൈവദാസനായ ബ്രൂണോ അച്ചൻ നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

വിശുദ്ധനായ ബർണാർദിന്റെ കീർത്തിപെട്ട ഒരു വാക്യമുണ്ട് 'മുൻപിലും പിറകിലും കണ്ണുണ്ടായിരിക്കണം ഒരു വൈദികന്.' ഒരു വൈദികൻ ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കണ്ട് മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ ഉത്തമാംശങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കണം എന്നാണല്ലോ അതിന്റെ അർത്ഥം, ആധുനിക ലോകത്തിനു ഈ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ

പല കാര്യങ്ങളും തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനും നാം ആരാണെന്നു കണ്ടെത്താനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുമൊക്കെ ബ്രൂണോ അച്ചന് വലിയൊരിന്ധനമായിട്ടു നിൽക്കാനായി സാധിക്കും എന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. ഈ ശ്ലൈഹീക സഭയുടെ അതിപുരാതനമായ അപ്പസ്തോലിക പൈതൃകം, ലോകത്തിന്റെ അതിർത്തികൾ വരെ സുവിശേഷം എത്തിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം അച്ചനിൽ നിന്ന് നമ്മൾ ഒരിക്കൽ കൂടി കണ്ടെത്തേണ്ടതാണ്. ഭാരതം മുഴുവൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ അനുവാദം തന്ന കത്തിന്റെ അവസാനം പരിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് പിതാവ് അഗസ്തിനോസിന്റെ ഒരു വാക്യമാണ് കൊടുത്തത്, "നിങ്ങൾക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്പേസ് ഹൃദയത്തിലുണ്ടാവട്ടെ എന്ന്." അനുവാദം തരുമ്പോൾ വേറാരുടെയും ഒരു ടെറിറ്ററി കയറി ആക്രമിച്ചു പിടിക്കാനല്ല നമുക്കുള്ള ഒരു സ്ഥലം കണ്ടു പിടിക്കാനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അഗസ്തീനോസിന്റെ വാചകം പിതാവ് നൽകിയത് സ്നേഹത്തിന്റെ സ്പേസ് വർധിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ. അപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും വളരുവാനുമുള്ള അവസരം ലഭിക്കും. കുറച്ചു വർഷം മുൻപ് ദൈവവചനം എന്ന സിനഡിൽ ഞങ്ങൾ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ അന്നത്തെ പ്രിയോർ ജനറലച്ചൻ, പന്തല്ലാംതൊട്ടിയിലച്ചൻ പരിശുദ്ധ പിതാവിനോട് ഫുൾ സെഷനിൽ പറഞ്ഞു, ബ്രസീൽ ഞങ്ങളെ ഏല്പിക്കാമെങ്കിൽ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പൈതൃകം ഞങ്ങൾ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാം. പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ അച്ചനോട് പറഞ്ഞു നല്ലകാര്യമാണ്. സി.എം.ഐ ക്കാർ തന്നെ അത് പറയണം ലോകം മുഴുവൻ എത്താനുള്ള കരുത്ത് നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഈ സഭയുടെ ആരാധനക്രമം അവിടെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, സീറോ മലബാർ സഭയുടെ വേരുകൾ അവിടെ ഉറപ്പിക്കുവാനുമുള്ള വേദിയാകേണ്ടതാണത്.

കുഞ്ഞച്ചനെപ്പോലെ തന്നെയാണ് ബ്രൂണോ അച്ചനും. ഞാൻ കുഞ്ഞച്ചനെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് പേരും ഒരുപോലെ, ഒരമ്മ പ്രസവിച്ച മക്കളെപ്പോലെ. ഇവരെകുറിച്ചോർക്കുമ്പോഴൊക്കെ എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട് അവരുടെ ശരീരപ്രകൃതി, പ്രാർത്ഥന, ലാളിത്യമാർന്ന ജീവിതം, ഡി.സി.എം.എസ് കാരോടുള്ള ബന്ധം എല്ലാം. ബ്രൂണോ അച്ചന്റെ ദുർബല ശരീരവും, നിർമ്മല മനസ്സും ശോഭയാർന്ന ലാളിത്യവും സന്യാസജീവിതത്തിൽ പാലിച്ച അഴകും, വെടിപ്പും, ശുദ്ധിയും, നടന്ന നേർവഴികളും, പറഞ്ഞ നേർവാക്കുകളും, നിശബ്തതയുടെ ഗാംഭീര്യവും, പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരോടുള്ള സ്നേഹവും ആരെയും പിണക്കാത്ത സമീപനവും എല്ലാം നമുക്ക് പത്തു കല്പനകൾ പോലെയായിരിക്കണം. ഒരു ബ്രൂണോ മാർഗം തന്നെ നമ്മൾ രൂപീകരിക്കണം. തോമയുടെ മാർഗം എന്ന് നമ്മൾ പറയുന്നതു പോലെ ഒരു ബ്രൂണോ മാർഗത്തിന്റെ അടിത്തറയായിട്ടു ഈ പ്രഖ്യാപനവും പരിശുദ്ധ പിതാവ് നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഈ ആനുകുല്യങ്ങളെല്ലാം ഭവിക്കട്ടെയെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

മുട്ടാർ ആശ്രമത്തിൽ വെള്ളം പൊങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാവരും താമസം മാറണമെന്ന് പ്രിയോർ അച്ചൻ പറയുകയുണ്ടായി. എല്ലാവരും താമസം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ബ്രൂണോ അച്ചൻ അന്ന് ചെയ്തത് അൾത്താരയിൽ കയറി ഇരുന്നു. അൾത്താര ഉയർന്നതാണല്ലോ. അന്വേഷിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അച്ചൻ പറഞ്ഞു രക്ഷപെടാനുള്ള സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തോളാൻ പറഞ്ഞത് അങ്ങ് തന്നെയാണല്ലോ. അത് കൊണ്ട് ഞാൻ ഈ അൾത്താരയിൽ കയറി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഭാവിയിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം ബ്രൂണോ അച്ചനെ അൾത്താരയിൽ തന്നെയിരുത്തട്ടെ. ലോകം മുഴുവനുമുള്ള അൾത്താരകളിലിരിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള കുലീനകുല ജാതനും സുവിശേഷത്തിന്റെ ഐക്കണുമായിട്ടുള്ള ഈ അച്ചനെ പരിശുദ്ധപിതാവ് അനുവദിക്കട്ടെയെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന വിൻസ്റ്റൻ ചർച്ചിൽ പറഞ്ഞ വാചകത്തോടെ ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്, This is not the end ഇത് അവസാനമല്ല. This is not the begining of the end; it is perhaps the end of the begining. ●

VATICAN NEWS

St. Irenaeus is declared a doctor of the church

In a decree released by the Vatican on January 21, the pope ordered that the second-century theologian St Irenaeus be given the title of "doctor of unity." He said St. Irenaeus' life and teachings served as "a spiritual and theological bridge between Eastern and Western Christians."

'Pilgrims of Hope' - motto for Holy Year 2025

Pope approved 'Pilgrims of Hope' as motto for Holy Year 2025. The motto aims to give a concise sense of the full meaning of the jubilee journey. The words "pilgrims" and "hope" also represent key themes of Pope Francis' pontificate.

Pope closes Year of St. Joseph with marginalized young adults

Pope Francis closed the Year of St. Joseph with a private visit to a community in Rome that helps people experiencing marginali zation, crisis or substance abuse. "Do not be afraid of reality, of the truth, of our misery," he told volunteers and the people they assist at the Good Samaritan home.

Nun named secretary-general of Vatican City State governing office

Pope Francis has appointed Sister Raffae lla Petrini, an Italian member of the US-based Franciscan Sisters of the Eucharist, to be secretary-general of the office governing Vatican City State. The appointment, effectively makes the 52-year-old Rome native the highest-ranking woman in the Vatican.

Pope clears way for beatification of John Paul I

Pope Francis has signed a decree recognizing a miracle attributed to the intercession of Pope John Paul I, clearing the way for his beatification. The Italian pope served only 33 days as pontiff; he died in the papal apartments on Sept. 28, 1978, at the age of 65, shocking the world and a church that had just mourned the death of St. Paul VI.

Pope names Salesian nun interim secretary of Dicastery

Pope Francis has named Salesian Sister Alessandra Smerilli as interim secretary of the Dicastery for Promoting Integral Human Development, the Vatican announced. The 46-year-old Italian is an economist and professor of economic policy, an adviser to the governing office of Vatican City State, and a consultant to the Synod of Bishops.

Vaccination is an act of love, says pope in advert campaign

"Being vaccinated with vaccines authorized by the competent authorities is an act of love. And contributing to ensure the majority of people are vaccinated is an act of love — love for oneself, love for one's family and friends, love for all people," he said in a public service announcement in Rome.

NEWS ROUNDUP

CMI PRIOR GENERAL'S HOUSE, KAKKANAD

Rededication of the Renovated Church, Mannanam

The rededication of the renovated St Joseph's Monastery Church, Mannanam, and the seventh anniversary of the canonization of St Kuriakose Elias Chavara and St. Euphrasia were held at Mannanam on 23rd November 2021.

Brazil Mission

Three of our fathers, Fr Dominic Kunnumpurath (Bijnor Province), Fr Jose Pallickaparambil, and Fr Tomy Pothanapara (Rajkot Province) started their mission in Brazil on 22nd November, 2021. Fr Dominic and Fr Tomy will be serving in the diocese of Santarem in Para state and Fr Jose in the diocese of Teixeira de Freitas in Bahia state. Best wishes and prayers for your new mission journey!

African Mission Gathering

A virtual meeting of CMI members in the African Mission was held on 29 November 2021. Fr Vicar General welcomed all to the gathering. Fr Prior General during the introductory message thanked and appreciated the witnessing mission works that our members are doing in Africa. There was also sharing by the coordinators and members working in different African countries such as Kenya, Ghana, Namibia, Madagascar, Uganda, South Africa, and Botswana. Fr Anto Thekkudan, co-ordinator, proposed the vote of thanks.

First Profession

On December 8, the day of the feast of the Immaculate Conception of our Blessed Mother, seventy seven Novices made their first profession at different novitiates in our Congregation. On the same day all the members of our Congregation renewed their vows. For the first time novices from Manipur also made their

first profession in the Congregation at Vinayalaya Novitiate House, Bhanpuri.

Servant of God

Rev Fr Bruno Kaniarakath CMI is declared 'Servant of God' on 15 December, 2021 at St. Ann's Monastery, Kurianad. The ceremony was officiated by Mar Joseph Kallarangattu, Bishop of the Eparchy of Pala. Fr Bruno was a man of prayer, a down to earth pastor- popularly known as 'Atmavachan', simple and humble religious, compassionate hearted person, etc. It was a blessed moment for the CMI Congregation that an exemplary son of our CMI fraternity was recognized officially for his saintly and heroic life by the Church.

Reception to New Priests

On 3rd January, 43 new priests of our Congregation were given reception at the Prior General's House. On the next day, along with Chavara Hills community the new priests celebrated Holy Mass at the Prior General's House chapel. Once again we have got now 2000 clerical members in our Congregation with the new batch. It was a grace-filled occasion to thank God for the greatest gift of these new priests to our CMI Congregation. Congratulations and prayerful wishes dear young fathers!

Bishops' Meet

A meeting of the CMI Bishops and Bishops of the CMI North Indian Missions was held at Chavara Hills on 04 January, 2022. There was a lively discussion of the Bishops with General Council and Chavara Hills community.

Major Superior's Meet

The major superior's meet was held from 5 to 7 January 2022 at St Joseph's

Provincial House, Thiruvanathapuram. The meeting, attended by all the major superiors had very fruitful discussions on various aspects and concerns of the Congregation. It also decided to make 10 yearlong preparations for the bicentenary celebration of the foundation of CMI Congregation in 2031. On the second day afternoon, education councillors of all the provinces also joined the meeting for an effective planning of the education ministry and its associated apostolates.

CMIs for Child Safe World

A workshop on CMI policy on protection of children and vulnerable adults and CMI policy for prevention of sexual harassment at workplace was held at Prior General's House on 09-10 January 2022. Representatives from all the Provinces joined the meeting in the training sessions. Various resource persons gave inputs on different themes such as canon law perspectives, civil law perspectives, psycho-socio perspectives, cyber pitfalls and care, preventive measures, implementation strategies, etc. Sessions are to be conducted in all the institutions of all the provinces as part of the next level of its implimentation.

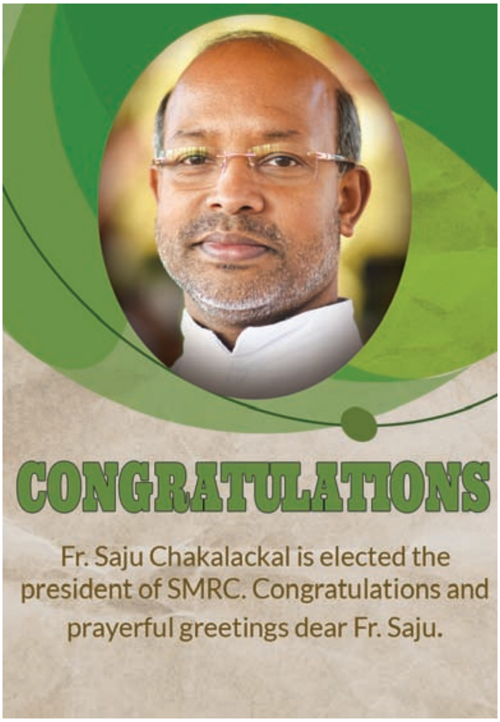

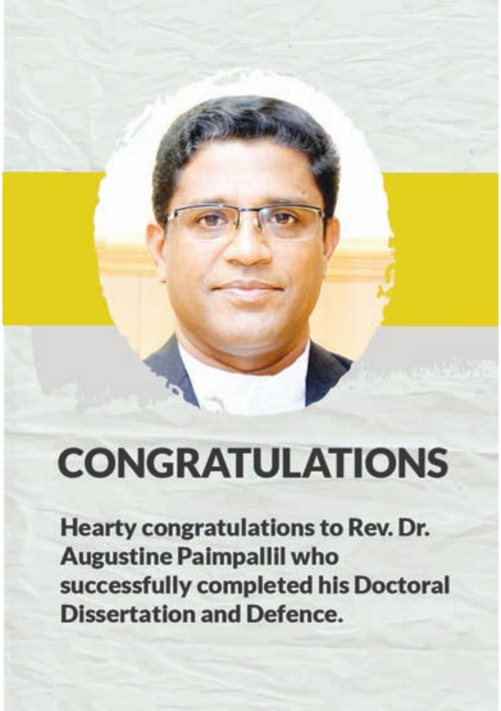

NEWS FROM PROVINCES

ST CHAVARA VICE - PROVINCE, BHAVNAGAR

Renewal

The CMI Renewal Programme of 2021 of St. Chavara Vice- Province began at the Devdarshan Provincial house with the inaugural session at 6.20 pm on 13th October, 2021. Fr. Provincial extended a warm welcome to all the members who were participating in the online mode either in their own places or gathered in bigger groups at selected places.

On 15th October, the last day of the Renewal Programme, after the summary presentations, Fr. Biju Vadakkel, who is the co-ordinator for the renewal programme in the Chavara Vice- Province, joined us to give the concluding message. It was a time for deep reflection and analysis for everyone. Let us hope and pray that we imbibe the true spirit of CMI charism and carry out our mission with more vigour and enthusiasm.

Canonical Visitation by Fr. Prior General

The first canonical visitation by Fr. Thomas Chathamparampil, the Prior General, began on 16th October in Devdarshan Provincial House. All the members of the Provincial House together with the provincial council were present. Fr. General met all the members of the Provincial house and also the members of the Provincial Council and the Provincial Auditor. After these individual meetings there was a GCPC meeting with all the members of the General Council and the Provincial Council. On 18 October, there was a common meeting of the members of the province in the afternoon.

Fr. General addressed the gathering and shared his experience after the visitation and shared his vision for the future of the province and the congregation. General Councillors and the Auditor also shared the news from their departments and their future programmes. Fr. General also released the Province Directory 2021.

Jubilee Celebration

We celebrated the silver jubilee of the first profession of two of our fathers- Fr.Jomon Illickal and Fr Vinod Poovakottu on 2nd October in the St. Xavier's School Campus, Junagadh. Fr Jomon is rendering pastoral service in Germany and Fr Vinod is working in Junagadh School.

The concelebrated mass was celebrated by the Jubilarians flanked by Fr. Provincial and Fr. Jose Kochupoovakottu.

May God's work continue through their lives.

Reopening of Schools

After the Diwali holidays, our schools are reopened with offline classes. The High School section was already having offline classes before the holidays itself. Most schools are reporting good response from the students and a good number of students prefer to come to school rather than attending the online mode. However, the number of students attending in the lower classes is less.

ST JOHNS PROVINCE, BIJNOR

Golden Bells in Bijnor

Bijnor Mission is on the threshold of completing fifty years of mission work in this land of gods(Devabhoomi).

The ecclesiastical unit of Bijnor was created as an Apostolic Exarchate on 23 March, 1972 by Pope Paul VI and was entrusted to the Sacred Heart Province of the Carmelites of Mary Immaculate for the work of evangelization. Rev. Fr. Gratian Mundadan CMI was appointed the Apostolic Exarch. It was bifurcated from the Diocese of Meerut. At present, the Eparchy of Bijnor consists of a part of the district of Bijnor in Uttar Pradesh and districts of Pauri, Rudraprayag, Chamoli, Tehri, Uttarkashi and a part of Haridwar in Uttarakhand.

Pope Paul VI raised the Apostolic Exarchate of Bijnor to an eparchy on 26 February, 1977 and Apostolic Exarch Gratian Mundadan CMI was appointed its first Bishop.

Msgr. Gratian Mundadan CMI was the first superior of the CMIs working in Bijnor. In 1978, the CMIs serving in the mission of Bijnor were constituted into a Mission Unit and Fr. Raymond Mancheril was appointed Mission Superior. The Mission Unit was raised to the status of a Mission Region and Fr. Basil Pynadath was appointed its first Regional Superior on 27 October, 1981. Frs. George Edathiparambil, Mathew Vazhappilly and Augustine Keemattam succeeded him as regional superiors.

On 11 January, 1991, the CMI General Synaxis raised St. John's Region to a Vice-Province. Fr. Augustine Keemattam was elected the first Provincial of the Vice-Province on 11 April, 1991. The Vice-Province was formally inaugurated by Fr. Thomas Mampra, the Prior General on 27 February, 1992.

Hitherto, the single task of the CMIs in Bijnor was to take Christ's message of love to the Himalayan valleys and the

Gangetic plains. But with the change of times the calls were coming from beyond the Himalayas too. At present, St. John's Province is rendering service of its members in the dioceses of Bijnor, Meerut, Agra, Bareilly and Lucknow in India, Kumasi, KonongoMampong and Goaso in Ghana, Africa, the Vicariate of Nepal, UK, Germany and USA.

As part of the inauguration of the jubilee celebration the jubilee lamp was lit by Rev.Fr. Provincial, Fr. Benny Tettayil in a virtual gathering of members of the province due to pandemic situation. The Jubilee candle was given to all the communities, which was lit at the time of the jubilee celebration in all communities. The celebration was marked with the presence of Rev. Fr. Prior General who was the chief guest of the day. He expressed his sincere thanks to all the members of the Bijnor Province for their marvelous contribution to the CMI congregation and the universal Church. It was a matter of profound joy that the main architect of the mission Bp. Gratian addressed the virtual gathering, sharing his rich experiences in the mission and his dream ahead. The celebration was coloured with the sharing of all the previous mission Superiors and Provincials. A combined celebration of the jubilee together with the diocese of Bijnor is planed ahead. We have circulated a jubilee prayer thanking the Lord for the wonderful protection he has given us during the past 50 years.

MARY MATHA PROVINCE, HYDERABAD

Novitiate Entrance

Two of our postulants began their canonical novitiate in two different Novitiates on 8th September, 2021 on the Feast of the Nativity of Blessed Virgin Mary. They are Bro. Shoji and Bro. Jeethu. Bro. Shoji started his Novitiate at Little Flower Novitiate Neriamangalam and Bro. Jeethu at Chavara Dham, Budhini Bhopal. Rev. Fr. George Kallukalayil our Vicar Provincial and two of our members from Mary Matha Ashram, Chowara attended the initiation ceremony at Neriamangalam Novitiate. Let us keep them in our prayers.

Visit of Mar Ephrem Narikulam

His Excellency Mar Ephrem Narikulam Bishop of Chanda Diocese made a fraternal visit to CMI Provincial House, Bellampalli in the last week of September, 2021. He stayed with us and on the next day celebrated the Holy Mass and prayed for the departed souls of the veteran missionaries of the Chanda mission.

Canonical Visitation of Fr. Provincial

Canonical visitation to the houses and institutions by the Provincial and auditor was held in October 2021.

Conclusion of Rosary Month

The month of October is very significant as it is dedicated to Mother Mary. We started our special rosary and special prayers to Blessed Virgin Mary from 22nd October along with our workers, residential teachers and neighbouring community. We prayed solemn rosary in

the grotto of our Provincial House. Every day after the rosary our third year and first year aspirants gave meaningful and touching speech on different dimensions of Mother Mary's life.

Canonical Visitation of Fr. Prior General

The Canonical Visitation of Fr. Prior General began officially on Saturday October 30, 2021 at the CMI Provincial House with the celebration of Holy Mass. The Visitation got over on Sunday October 31, 2021 with the general gathering of the members of the province.

Renewal Programme

The renewal programme of the CMI Hyderabad Province and Chanda Province was held together on 9th and 10th of November, 2021 at CMI Provincial House Bellampalli. Very Rev. Fr. Thomas Chathamparampil CMI, Prior General inaugurated the two day programme. During his inaugural address Fr. Prior General highlighted the importance of renewed thoughts, ideas and technology in our apostolate and asked everyone to acquire the same in order to develop the province according to the expectations of the Congregation as well as of the people.

Minor Seminarians at CMI Provincial House Campus

Thirteen fourth year minor seminarians and their Rector and Animator from the Diocese of Idukki visited CMI Provincial House on 21st November, 2021. We had a very good time of interaction with each other. They were given mementos of St. Chavara.

Visit of Veteran Missionary from America

Fr. George Manjapilly CMI came to our seminary to visit our brothers. He shared his memorable mission experience of the United States of America with brothers. It was an enriching session.

Winter Basket Ball Coaching Camp

There was a basketball coaching camp along with skill development games by Fr. George Athappilly CMI. The basketball coaching class helped the brothers to improve the quality of the game.

Publication of Book

The Department of Education and Media cheers our scholastic Jithin Shaji for his maiden book – "PACHA" – Let Life Bloom – consisting of poetry and noble thoughts. It is in Malayalam and published by Mazhathulli publication and sponsored by Marian Voice CMI Hyderabad.

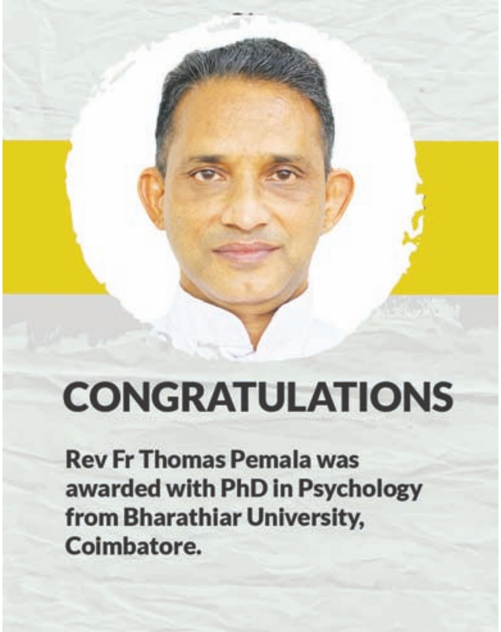

SACRED HEART PROVINCE, KOCHI

Canonical Visitation

Rev. Fr. Prior General and his Councillors made their canonical visit to Sacred Heart Provincial House from 16 to 18 of August 2021. They had a fruitful discussion with the members of the provincial house, superiors and the heads of the institutions.

Smrthivandanam

To commemorate the memories of the departed members of the province Smrthivandanam was organized at Sacred Heart Monastery, Thevara, St Joseph's Monastery, Koonammavu, Little Flower Monastery, Manappuram, Christ the King Novitiate Monastery, Karukutty, St. Antony's Monastery, Aluva, Assumption Monastery, Neeleeswaram, Sevagram, Pothy and at the Provincial House in the month of November. The family members of the departed brethren were invited, the ceremony included the Divine Liturgy, Prayers for the dead, the commemoration of the departed brethren and the Agape.

Conclusion of the Year St. Joseph

To mark the conclusion of the Year of St. Joseph, the members of the province gathered at St. Joseph's Monastery, Koonammavu the only Monastery of the province named after St Joseph.

The Celebration included the Solemn Divine Liturgy in which Fr. Provincial was the celebrant and all the fathers having St. Joseph as their Heavenly patron were the concelebrants. The Input session was led by Rev. Fr. Joy Ainiyadan, the Vicar General of the Ernakulam - Angamaly Archdiocese.

Vestition & First Profession

18 brothers, at the Little Flower Novitiate, Karukutty after prayers and reflec-

tions and the completion of the Canonical Novitiate period made their Vestition and the First Profession on 8th December 2021.

Renewal Programme

Renewal Programme for the members of our province was conducted in two batches in the month of October at Provincial House.

Blessing Ceremony

The comprehensive Cancer centre built at Rajagiri Hospital at par with the global standards was inaugurated by Industries Minister P Rajive on Saturday, 7 August in the presence of Fr Benny Nalkara, CMI, the Provincial. Inauguration of new OT and ICU complex was graced by Bishop emeritus Thomas Chakiath.

The blessing of the newly built east campus at Thevara Sacred Heart College was conducted by Rev. Fr. Benny Nalkara, on 17 October, 2021.

Jubilee Inauguration

The Inauguration of the Silver Jubilee Celebrations of the Christ the King Monastery Parish was Graced by His Excellency Thomas Chakiath and the Souvenir was released by Sri Roshi Augustine, Hon. Minister for Water Resources on 26 November, 2021.

Achievements

Fr Francis Manavalan has successfully defended his PhD thesis on the topic "The impact of Mirror neuron based cause related marketing communication on customer attitude towards corporate image in India" at Don Bosco University, Guwahati.

Fr. Jojo Parecattil successfully defended his second doctoral dissertation, "Tattvamasi: An Anthropological Inquiry into Tvam" on 28.8.2021 at Dharmaram Vidya Kshetram, Bengalauru.

Honours

Rev. Fr. Benny Nalkara, Provincial is appointed as a member of the Complaints Redressal Committee for Autonomous Colleges under M G University. Congratulations dear father Provincial.

Rev Fr. Jose Kuriedath is elected as the Secretary to the Catholic Engineering Colleges Management Association. All the very best dear Fr. Jose.

Reaching out

The distribution of the Sahrudaya- Santhwana higher education Scholarship was held on 30th October at Rajagiri College of Social Sciences. Fr. Provincial handed over the scholarships in the presence of Rev Fr. Paul Nedumchalil, the Chairman and other General Body members.

ST. JOSEPH PROVINCE, KOTTAYAM

ആദ്യവ്രതാർപ്പണം

ദർശനാ കപ്പാട് സി.എം.ഐ. നൊവിഷ്യേറ്റിൽ നിന്നും 16 സഹോദരങ്ങൾ ഡിസംബർ 8-ാം തിയതി കുര്യനാട് സെന്റ് ആൻസ് ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് ആദ്യവ്രതാർപ്പണവും സഭാവസ്ത്രസ്വീകരണവും നടത്തി.

പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണത്തിന്റെയും, ആദ്യവ്രതാർപ്പണത്തിന്റെയും സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷം

പ്രവിശ്യയിൽ പൗരോഹിത്യസ്വീകരണത്തിന്റെയും ആദ്യവ്രതാർപ്പണത്തിന്റെയും സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷം പ്രവിശ്യാതലത്തിൽ സെപ്റ്റംബർ 25-ാം തിയതി പാലാ സെന്റ് വിൻസെന്റ് ആശ്രമത്തിൽ നടന്നു. ഫാ. മാത്യു കല്ലമാക്കൽ, ഫാ. അലക്സാണ്ടർ തണ്ണിപ്പാറ, ഫാ. ജെയിംസ് വഴനയ്ക്കൽ, ഫാ. ലൂക്കോസ് പറയരുത്തോട്ടം, ഫാ. ജെയിംസ് നടുവിലേക്കുറ്റ് എന്നിവർ തിരുപ്പട്ടസ്വീകരണത്തിന്റെയും, ഫാ. മാത്യു മാടയാങ്കൽ, ഫാ. പോൾ ചെമ്പിളാംപറമ്പിൽ, ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കൈതമറ്റം, ഫാ. ജേക്കബ് പൊരിയത്ത് എന്നിവർ സന്ന്യാസ സമർപ്പണത്തിന്റെയും സുവർണ്ണ ജുബിലി ആഘോഷിച്ചു. ഇവരിൽ അമേരിക്കയിൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്ന ഫാ. പോൾ ചെമ്പിളാംപറമ്പിൽ, ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കൈതമറ്റം, ഫാ. ജേക്കബ് പൊരിയത്ത് എന്നിവരുടെ വ്രതാർപ്പണത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജുബിലി ആഘോഷങ്ങൾ കാനോനിക വിസീത്തയുടെ അവസരത്തിൽ അച്ചന്മാരുടെ സഹവാസ സമ്മേളനത്തോടുകൂടി നടന്നു.

ബഹു. ബ്രൂണോ കണിയാരകത്ത് നാമകരണനടപടികൾക്ക് തുടക്കം

കുര്യനാട് ആക്രമത്തിൽ അന്ത്യവിശ്രമംകൊള്ളുന്ന ബ്രൂണോ കണിയാരകത്തച്ചന്റെ നാമകരണപരിപാടികൾക്ക് രൂപതാതലത്തിൽ ആരംഭമായി. നാമകരണനടപടികളുടെ വൈസ്പോസ്റ്റുലേറ്ററായി തോമസ് കൊല്ലംപറമ്പിൽ അച്ചൻ നിയമിതനായി. ഡിസംബർ 15 ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 3 മണിക്ക് പാലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ അഭിവന്ദ്യ മാർ ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട് കുര്യനാട് ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഔദ്യോഗികമായ പ്രഖ്യാപനം വി. കുർബാന മദ്ധ്യേ നടത്തി.

പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചന്റെ അമേരിക്ക - പെറു സന്ദർശനം

പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചൻ 2021 നവംബർ 8 മുതൽ 16 വരെ അമേരിക്കയിലും 17 മുതൽ ഡിസംബർ 3 വരെ പെറുവിലുമായി കാനോനിക സന്ദർശനം നടത്തി. എല്ലാ പ്രവിശ്യാംഗങ്ങളെയും സന്ദർശിക്കുകയും, ക്ഷേമാന്വേഷ

ണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഉയിർപ്പു തിരുനാളിനുശേഷം മോയിബാംബ എന്ന ഒരു പുതിയ രൂപതയിൽ കൂടി അജപാലന ശുശ്രൂഷ ഏറ്റെടുക്കാമെന്ന തീരുമാനമുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ 16 അച്ചന്മാർ നാലു രൂപതകളിൽ അജപാലന ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു.

റിന്യൂവൽ പ്രോഗ്രാം

Renewal 2.0 Anugraha Renewal Center, Vazhoor

പ്രവിശ്യയിൽ 2021 ഒക്ടോബർ 29, 30, നവംബർ 5, 6 തീയതികളിൽ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലായി വാഴൂർ അനുഗ്രഹ റിന്യൂവൽ സെന്ററിൽ വച്ച് റിന്യൂവൽ പ്രോഗ്രാം നടത്തപ്പെട്ടു.

സാൻജോ എഡ്യുക്കേറ്റേഴ്സ് മീറ്റ് 2021

പ്രവിശ്യയിലെ എയ്ഡഡ് - അൺ എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലെ പ്രിൻസിപ്പാൾ, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റേഴ്സ്, മാനേജേഴ്സ് എഡ്യുക്കേറ്റേഴ്സ് മീറ്റ്-2021, മുത്തോലി ചാവറ വാലി ക്യാമ്പസിൽ വച്ച് ഒക്ടൊബർ 31 ഞായറാഴ്ച നടത്തപ്പെട്ടു.

പ്രളയബാധിത മേഖലകൾക്ക് സഹായം

മഴക്കെടുതികൾ മൂലം ദുരിതമനുഭവിച്ച മുക്കുളം, ഏന്തയാർ, കുട്ടിക്കൽ മേഖലകളിൽ സന്ദർശനം നടത്തുകയും പ്രാഥമികമായ സഹായങ്ങൾ സാമൂഹികക്ഷേമവകുപ്പിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നൽകുകയും ചെയ്തു. പ്രാഥമിക വൈദ്യസഹായവുമായി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി മേരിക്യൂൻസ് ആശുപത്രിയും ദുരിതമേഖലകളിൽ സഹായത്തിനെത്തി. മുത്തോലി മേരിക്യൂൻസ് മൈനർ സെമിനാരിയിലെ വൈദികാർത്ഥികളും റെക്ടറച്ചനും അടങ്ങുന്ന ടീം ഒരുദിവസത്തെ സന്നദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങളുമായി അവരോടൊപ്പം എത്തി. ആരോഗ്യപരിപാലനം, വിദ്യാഭ്യാസം, വീടു നിർമ്മാണം, എന്നീ മൂന്നു മേഖലകളിൽ ഈ പ്രദേശത്ത് പ്രവിശ്യയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനം നടക്കുന്നു.

പുസ്തക പ്രകാശനം

ആരാധനക്രമാധ്യാത്മികതയിൽ അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ബഹു ചാൾസ് പൈങ്ങോട്ടച്ചന്റെ പുതിയ പുസ്തകം *സുറിയാനിക്കാരുടെ സഭാ ജീവിതവും ചില ചരിത്ര രേഖകളും* ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം പ്രകാശനം ചെയ്തു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആധികാരിക ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആധാരമാക്കി തയ്യാറാക്കിയ ഈ ഗ്രന്ഥം സുറിയാനി സഭക്ക് വലിയൊരു മുതൽ കൂട്ടാണ്.

നിയമനം

വത്തിക്കാന്റെ വിശ്വാസതിരുസംഘത്തിന്റെ 28 അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ അന്താരാഷ്ട്ര ദൈവശാസ്ത്ര സമിതിയിലേക്ക് കൊല്ലം പറമ്പിലച്ചൻ വീണ്ടും നിയമിതനായി. അടുത്ത അഞ്ചു വർഷത്തേക്കാണ് ഈ നിയമനം.

ST. JOSEPH'S PROVINCE, THIRUVANANTHAPURAM

First Religious Profession & Novitiate Commencement

The Vestition and First Religious Profession of Bro Arun Thomas Vithuvattickal and the commencement of the Canonical Novitiate of six of our postulants were celebrated on September 8. Rev Fr Provincial solemnized the ceremony.

Renewal 2021

CMI Renewal 2021 had been called for by Very Rev Fr Prior General as part of his First Canonical Visitation. In order to 'make our God-experience, Religious Life and Mission relevant by reading the signs of the times' our province conducted the Renewal Program zone wise.

പുസ്തക പ്രകാശനം

വി. യൗസേപ്പ് പിതാവിന്റെ വർഷാചരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി വി. യൗസേപ്പ് പിതാവിനെക്കുറിച്ച് ഫാ. ഫ്രാൻസീസ് വള്ളപ്പുര സി. എം. ഐ. എഴുതിയ **നീതിമാൻ യൗസേപ്പിതാവ്** എന്ന പുസ്തകം ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത അഭിവന്ദ്യ മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം പിതാവ്, അതിരൂപതാ മാതൃ-പിതൃവേദി ഡയറക്ടർ, ജോസ് മുകളേൽ അച്ചന് നൽകി പ്രകാശനം ചെയ്തു.

വി. യോഹന്നാന്റെ ലേഖനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെയും അവയുടെ ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണത്തെയും കേന്ദ്രീകരിച്ച് ബഹു. ആന്റണി ഇടനാടച്ചൻ **വിശ്വാസവും പ്രതിസന്ധിയും** എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

Congrats

Fr Jojo Thuruthayil has been re-elected for the fourth time as the co-ordinating convener of ISC Examination of Kolkata region.

Dn Libin Kottapuram obtained the first place in the comprehensive viva-voce exam of BTh at DVK, Bangalore. Bro Chris Padiyara and bro Arun Kariyil secured the top in the Viva-voce exams of BPh at DVK, Bangalore and Darsana, Wardha, respectively.

Visit of Apostolic Nuncio

Archbishop Leopoldo Girelli, Apostolic Nuncio to India was given a warm welcome at Lourdes Forane Church, Trivandrum, where Rev. Fr Provincial, Sebastian Chamathara CMI, was also a chief guest.

A kit for a kid

പ്രവിശ്യയുടെ സോഷ്യൽ അപ്പോസ്തോലേറ്റ് ഡിപ്പാർട്മെന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്കൂളുകൾ തുറക്കുന്നതിന് മുന്നോടിയായി കുട്ടികൾക്കുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ, ആരോഗ്യ വസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയ A KIT FOR A KID ഒരു കുട്ടിക്ക് ഒരു കിറ്റ് പദ്ധതിയുടെ ഉദ്ഘാടനം പ്രൊവിൻഷ്യൽ, ബഹു. ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ ചാമത്തറ, നിർവ്വഹിച്ചു. കൈനകരിയിൽ വിശുദ്ധ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് പിതാവിന്റെ ജന്മഗൃഹത്തിൽ വച്ചാണ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. പ്രവിശ്യാ പരിധിയിലുള്ള ഇടവകകളിലേയും സ്കൂളുകളിലേയും 1000-ൽ അധികം അർഹരായ കുട്ടികൾക്കാണ് കിറ്റുകൾ വിതരണം ചെയ്തത്.

Sargakshethra COVID Relief Work

കോവിഡ് പ്രതിരോധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി സർഗ്ഗക്ഷേത്രയും - സീഡ്സ് ഇന്ത്യയും ചേർന്ന് കറുകച്ചാൽ ബ്ലോക്കിന്റെ കൺട്രോൾ സെന്ററിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള 5 പഞ്ചായത്തുകൾക്കും ഒരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കും വാകത്താനം കമ്മ്യൂണിറ്റി ഹെൽത്ത് സെന്ററിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പാലിയേറ്റീവ് കെയർ യൂണിറ്റിനും 10 ഓക്സിജൻ കോൺസെന്റ

ട്രേറ്ററുകളും അനവധി മാസ്കുകളും വിതരണം ചെയ്തു.

കുട്ടികൾക്ക് കോവിഡ് സെന്റർ

സർഗ്ഗക്ഷേത്രയും സീഡ്സ് ഇന്ത്യയും ചേർന്ന് ചങ്ങനാശേരി ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ കുട്ടികൾക്കായി തയ്യാറാക്കിയ കോവിഡ് സെന്റർ എം. എൽ. എ. ശ്രീ ജോബ് മൈക്കിൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

Cleaning Drive

Sargakshetra Charitable Society, in collaboration with Sacred Heart College Thevara, Carmel Polytechnic Punnapra, and Immaculate Conception Monastery Muttar, organised a volunteer service team to clean the worst-affected regions of Vadakkemala following the devastating flood. For the cleaning purpose, about a hundred volunteers worked together as a team together with scholastics from S H Monastery, Chethipuzha.

Distribution of Hygiene Kit

The Sargakshetra team visited flood-affected communities and distributed hygiene kits to individuals in desperate need.

Sargakshetra – Sourya Transgenders' Meet

Sargakshetra Cultural Charitable and Academic Center, in collaboration with the Women's Forum, hosted SOURYA 2021, a Transgenders' Meet. Archbishop Mar Joseph Perumthottam inaugurated the function. The program's major goal was to create a public platform for transgender people, who are a vulnerable group in the society.

Vestition and First profession

Like the First 11 forefathers six Novices of Bijnor Province and five of Thiruvananthapuram Province took their first vows at St Joseph's Monastery, Mannanam, on 8 December 2021. Fr Sebastian Chamathara CMI, Provincial, was the main celebrant. Mar Gratian Mundadan CMI, Bishop Emeritus of Bijnor, gave an inspiring homily.

Perpetual Adoration Chapel

A perpetual Adoration Chapel dedicated to St Joseph was blessed by Rev Fr Sebastian Chamathara CMI, Provincial, on 08 December 2021 at St Mary's Ashram, Cheepunkal.

The New Campus

The new campus of Christ Nagar International School at Kazhakootam, Trivandrum, was inaugurated by Hon'ble Minister of General Education, Mr. V. Sivankutty. The building was blessed by Rev. Fr. Thomas Chathamparambil CMI, Prior General of the CMI Congregation. Rev Fr Sebastian Chamathara CMI, Provincial, presided over the meeting. Hon'ble MLA Mr. Kadakampally Surendran unveiled the plaque.

THROUGH THE INTITUTIONS

DHARMARAM COLLEGE, BANGALORE

Riposa in pace padre!

The first death Anniversary of Rev. Fr. Thomas Vithayathil CMI was commemorated on 14th August. The Requiem Mass was celebrated in the evening by Fr Rector and Fr. Benny Tharakunnel reflected on the blessed life of Fr. Thomas in his homily. Later, there was a Smarananjali, where Fr. John Marius, Fr. Thomas Kollamparampil, Fr. Biju Kunnumpuram, and Bro. Akhil Kuzhimattathil shared their wonderful memories about the saintly life of beloved Thomachan who scripted a legacy of holiness for Dharmaram life.

Brillar 2021 – To Shine Forth

The Literary and Cultural Academy(LCA) of Dharmaram opened its platform with a variety of programs this year. Brillar 2021 was inaugurated on August 8th 2021 with many cultural events by our brothers like orchestra, dance and a UV show.

Visual Creations

Brothers of C- section released a Malayalam song devoted to our Blessed Mother. The song was scripted by Bro. Shijo Tharayil of C-Section.

Bro. Thomas Kappil of E- section released a Syrian Marian Hymn titled, "Emme d'lahen" on his YouTube channel, Malpan CMI.

Bro. Timothy Mbucana of E-section released his English Marian Hymn named, 'Hail Mother' on the YouTube channel, Kebar Kudos.

The brothers of B - Section released an Onam Special Song "Pookalam Vannallo.." on their channel 'Cristal Creations'

Independence Day-2021

Independence Day was celebrated prestigiously in the garden of virtues. The

National Flag was hoisted after the Holy Mass. Air Force Commodore Dr. Pauline Babu from the Command Hospital Bengaluru was the chief guest of the day. In the evening, Patriotic Song Singing Competition was held.

Onam Celebrations(Onakoottu)

The first year philosophy brothers showcased a spectacular cultural event in the BJTM Hall to celebrate Onam on 27th August. Onam was celebrated in its traditional style in Dharmaram with Onam Sadya, Pookalam and other events to celebrate the fraternity.

Gratia to the Benefactors

Fr. Herbert Kringe, a great benefactor of CMI Congregation and Dharmaram family was remembered with great love on September 1, his death anniversary. The community celebrated the day as benefactors' day to thank and pray for all its benefactors on the benefactors day. A special prayer service was organized to pray for the benefactors by the first year theology brothers.

Ora et Labora in the Season of Creation

Imbibing the spirit and responding to the invitation of Pope Francis, Dharmaram community actively engaged in activities that foster love for the mother earth. The staff and students worked together as one family on Labor day, on September 4.

General Formation Council 2021

The meeting of the Major Superiors and the General Formation Council was held from 17th to 20th September. After the prayer session led by Rev. Fr Tomy Kattampally, Rev. Fr. Rector welcomed the gathering of the General Formation Council consisting of the major superiors and formation personnel. Fr. Prior General inaugurated the meeting with his message on the need for change in formation process. The gathering deliberated on the theme: Dynamics of Religious

Formation in the Changed and Changing context especially in the Digital Era. Mar Thomas Tharayil and Mr Manoj Abraham IPS addressed the gathering.

Who's Who of CMI

Dharmaram community gave a grant reception to the newly elected Provincials on September 18, 2021 in BJTM Hall. Brothers from Kenya and Ghana presented a musical treat to the gathering followed by God's own country special 'Ottanthullal' by Bro. Jerin Valiathazhath on St. Kuriakose Elias Chavara's mission of liberation of the society. A presentation on GS 38 themes with the activities of Dharamam was presented.

Bes Rauma: To Mom with Love

Dharmaram community celebrated the feast of the Nativity of our beloved mother on September 8 with true love and devotion. To mark the occasion, a new chapel, Bes Rauma, near the philosophy block, was blessed by Rev. Fr. Rector. Thanks to the efforts and hard work of Rev. Fr. Joy Kizhakkayil who designed the transformation of Island Store into Chapel, Classroom and a Computer Lab. Congratulations to Rev. Bro. Amal Purathettu for the beautiful Altar Painting of Jesus Christ.

Book Release

Congratulations to Rev Fr. Kurian Kachappilly CMI, President DVK, who edited two books: Fratelli Tutti: Perspectives and Ad Perpetuam Memoriam - A Loving Tribute to Prof. Dr. Paul Kalluveettil.

The brothers of E-section who had their formation in Little Flower Novitiate Karukutty had compiled a book titled, "Nasrayante Amma". The book was edited by Rev. Fr. Roy Palatty CMI and published by Sophia Books. The book was released on 8th September 2021, Feast of Nativity.

As a mark of learning the life of St. Joseph in a deeper way, in the Year of St. Joseph, the final year Theology students wrote a book titled, "vishudha Yauseppu: Oru Sukrthasanchari," and was edited by Rev. Fr. Paulachan Kochappilly CMI.

Visual Oeuvre

The brothers of B - Section released a Cover Song "kanya mariyame ennalum sthuthikunne" on their channel 'Cristal Creations'.

Bros. Anto(D-Section), Jain (A-Section), and Shibin (-Section) released their new Instrumental Cover "NANMA NERUM AMMA" on the channel 'Divine Woodwinds'.

Bro. Lijo Kattottu CMI of A-Section released his new Malayalam Song "Mazhavilayen Jeevanil" on his channel 'CHRIST'S TOUCH'.

The Kebar Kudos channel released a Malayalam poem as a tribute to all teachers on the occasion of Teachers' Day. The poem was scripted by Bro. Amalek Parayil and sung by Bro. Joby Vadayattukuzhy of E-Section.

The brothers of B - Section released a Marian Song "Ammaykoppam Japamaalamanikal Uruvidumbol" on their channel 'Cristal Creations' penned by Bro. Tinto Koottumkal and vox by Bro. Wilson Chavarakudilil CMI.

Dharmaram commemorated the 7th Anniversary of the Canonization of St. Chavara and the brothers of B - Section released a Song dedicated to St. Chavara, "AZHAKU" on the channel 'The Gospel Tree,' penned by Bro. Edwin Vattakuzhy CMI and vox by Bro. Lince Meleppuram CMI.

Congratulations to all the budding artists.

Debate & Kaviarangu

A debate competition was organized by the LCA department on 25th September on the topic "Should Christian Europe receive Islamic Refugees?" All the sections participated extremely well. A poetry recitation event was organized on 28th September. All the poets of Dharmaram gathered together to present their masterpieces. Many fathers and brothers participated and delivered wonderful poems.

Various clubs like Writers Club, Public Speaking Club, Media Club, Artists Club, Nature Club and Theatre Club were initiated in Dharmaram by the LCA. Many brothers voluntarily join the clubs and creative enterprises are encouraged.

All India Essay Writing Competition

The LCA Department in collaboration with the writers' club has organized an All India Essay Writing Competition exclusively for major seminarians. The topic of the competition is "Outlook of St. Joseph: Challenges in Becoming a Synodal Church."

With passion for Mission beyond borders

The Missionary Meet of the month was conducted on 29th September. Rev. Fr. Joshi Pudussery CMI, a dedicated Ecuadorian missionary shared about the land and its culture. Later, Bro. Ginoy Pullokaran of first year theology, who had done his Regency in the Kenya Mission and Bro. Julius Harrison of first year theology, hailing from Ghana shared their mission experience and the missionary activities in the respective places.

In the month of October, Dharmaram remembered and prayed for CMI missions and missionaries in 33 countries. Each day, brothers prepared posters of each mission and displayed it on the common notice boards and prayed for each country during the Holy Mass. Mission Sunday was solemnly celebrated in Dharmaram with a mission meditation, Holy Mass, Auction, Lucky Draw and games on October 24, 2021. The main focus on the day was on Arunachal Mission and Rev. Fr. Martin Onasseril and Rev. Fr. Nijo Palatty, former Arunchal missionaries celebrated the Holy Mass and delivered the homily, respectively. The collections out of the contributions from the staff and students were gifted to the construction work of a Church in Arunachal Pradesh.

CMI Renewal Program 2021

Dharmaram community got engaged in the renewal program in three batches and reflected on the theme, Communitarian witnessing beyond borders. Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Along with Rev. Frs. John Marius, Sebastian Alackappally, Joy Kakkanattu, Wilson Chakiath, Thomas Parayil

and Jebin Attokaran, 30 brothers also joined the resource personnel team and presented their papers excellently by elaborating the 5 major thrusts of the GS XXXVIII creatively in the Dharmaram context.

Cordial Welcome

Rev. Fr. Anto Nayankara CMI and Rev. Fr Joby Kochumuttom CMI joined the Dharmaram community after their doctorate studies. They have also joined as the Residential staff in the Faculty of Theology.

Dharmotsav 2K21

The Annual Sports Day in connection with Dharmaram community day was held on November 1, 2021. The Sports Day began with the colourful March Past of the staff and scholastics of each section. Rev. Fr. Rector gave the inaugural message and lighted the torch along with Sports Director and General Captians. D section became the overall winners. Rev Bro. Akhil Alukka and Rev. Bro. Akhil Kuzhimattathil won the individual championships.

Dharmaram Marathon was held on 23rd November to commence the Community Day Sports and Games. Congratulations to Rev. Bros. Dismas Atancha Mbaka, Okok Ochieng Linus and Joseph Mbithi mwanza who won the first, second and third prizes respectively.

Community Day

"Community is the first and most believable gospel that we can preach," was the theme of Dharmaram Community Day 2021. Community day celebrations began with the prayer service led by the first year theology brothers, on November 19, 2021. On the community day, November 20, Rev. Fr. Rector presided over the Eucharistic celebration and Rev. Fr. Jojo Parecatil gave the homily, reflecting on our life and mission of community. In the felicitation gathering, Rev. Fr. Kurian

Kachappilly and Rev. Bro. Amal Edathil felicitated the community and Rev. Fr. Rector. The staff members of Dharmaram presented a greeting song. Rev. Fr. Rector thanked each and every member of the community for their unique contribution in making Dharmaram truly a garden of virtues. After the Community Day Agape, domestic staff members felicitated Fr. Rector and the community. Rev. Fr. Rector thanked the domestic staff for their committed service in making Dharmaram life comfortable and purpose driven.

"Kavalal" - Malayalam Drama

As part of Community Day, the Malayalam Drama 'Kavalal' was staged in the evening on November 20, 2021. As a meaningful tribute to St. Joseph, our patron and to imbibe his sprit, the life of St. Joseph was creatively portrayed in the drama. The second year theology brothers were the organizers of the drama guided by their master, Rev. Fr. Peter Kochalunkal CMI. Rev. Fr. James Madathilchira CMI, the director of the drama proved his mettle as the director and won the applause of the audience.

Philosophy Faculty Seminar

The DVK Philosophy Faculty organized its Faculty seminar on 18th November, 2021, World Philosophy Day. The topic of the seminar was "COVID-19: Philosophical Investigations."

Josephine Webinar

The final year Theology brothers of Dharmaram organized a webinar, titled "St. Joseph: A true representative of young dreamers in building up the Church of the times" on 27th November 2021. Rev. Fr. Prior General gave the inaugural message. Rev. Fr. Rector and Rev. Fr. President, felicitated the organizers and participants for organizing the webinar to imbibe the spirit of St. Joseph. Rev. Bro. Paul Manikathuparambil CMI(Samnvaya), Rev. Bro. Sanjo Thuruthikkara CMI (Darsana) Rev. Bro. Praveen Payyappilly CMI (Carmel Vidya Bhavan) and Bro. Christo Unnukalel CMI (Dharmaram) made very powerful presentaitons that won the appreciation and admiration of all.

SAMANVAYA, BHOPAL

Canonical Visitation by Prior General

Canonical visitation of Fr. Prior General was held in Samanvaya on 20-21 October 2021. It commenced with the Eucharistic celebration presided over by the Prior General, on 20 October 2021. Rev. Fr. Josey Thamarassery, Vicar General and General Councillors Rev. Fr. Martin Mallathu, Fr. Biju Vadakkel, General Auditor Rev. Fr. Babu Mattathil and Fr Geo Karuvelil, secretary to Prior General were also present for the visitation. Prior General had meetings with the staff members both individually as well as in common. He met the students batch wise and had personal meetings with one representative each of the two batches of students. General Councilors, Fr Martin and Fr. Biju had personal meetings with the students.

Fr. General and the councilor for Education met the teaching and non-teaching staff of Christ School. On 21st the canonical visitation was concluded in the chapel with the final message of Prior General.

Samanvaya Houseful

In view of the new arrangements of the Theology programme at Samanvaya Theology College, all the three batches of Theology students will be staying at Samanvaya, Bhopal. Accordingly the Second Year Theologians who were having their second year theology course at Rishikesh returned to Samanvaya on November 3, 2021 terminating the classes at Rishikesh. Now there are twenty-five students at Samanvaya belonging to three batches.

Seminar on St. Joseph

A seminar was conducted on the theme, St. Joseph: a Model for Religious life under the auspices of Poornodaya-Samanvaya Theology College in the auditorium of Poornodaya on 13 and 14 November, 2021. Rev. Fr. Josey Thamarassery, Vicar General gave the key note address.

Three-day Webinar

Poornodaya Mission Institute conducted a 3-day Webinar on the theme Celebrating Mission: Gratitude, Assessment and the Way Forward on the occasion of the Golden Jubilee of the foundation of the three CMI Missions: Bijnor, Jagdalpur and Rajkot/Bhavnagar. The Webinar was conducted on 25-26 November and 3rd-December, 2021.

On 25th the session was on Bijnor Mission. Fr Davis Varayilan, the Director of Poornodaya introduced three days webinar on three missions and welcomed the speakers on Bijnor mission. After the inaugural message by Fr. Prior General, the following members of the Bijnor Province spoke on the various aspects of the mission: Bishop Emeritus Gratian Mundadan, Fr John Chakkanattu, Fr. Joe Philip Karikunnel, and Fr. Paulachan Kochappilly.

On 26th the theme was the Jagdalpur mission. The session started with the message by Fr. Josey Thamarasseril, Vicar General. Bishop Joseph Kollamparambil, Fr. Abraham Kochukarackal, Fr. Thomas Muppathilchira, Fr. Santhosh Kotheril and Fr. Prince Antony spoke on

the different milestone of the Jagdalpur Mission.

On 3rd December the theme was the Rajkot Mission. Fr. Martin Mallathu opened the session by delivering his message. The speakers of the day were Bishop Emeritus Gregory Karotemprel, Fr. Mathew Kalathoor, Fr. Jacob Marangattu, Fr. Thomas Paicattu, and Fr. Saji Koodakkattu. Fr. Lawrence, the Programme Co-ordinator of Poornodaya proposed a general vote of thanks to appreciate the speakers of the three days as well as all those who helped to conduct the Webinar.

CMI Renewal Programme

The CMI Renewal Programme was held on 15-16 November, 2021. Talks were given on all the five thrusts of the CMI General Synaxis and finalized the actions plans.

Samanvaya Staff Live Together

A live-together of all the staff members of the Samanvaya Theology College was conducted on 17 November in Samanvaya. Fr Sebastian Elavathingal CMI, a former staff and rector delivered the key note address and moderated the sessions till noon.

Mission Sunday

Mission Sunday was celebrated solemnly on Sunday, 24th October 2021 to awaken the mission consciousness in every one. The parishioners as well as members of all religious communities participated in it with enthusiasm. Stalls were put up on the church campus. The collections were given to the Archdiocese of Bhopal.

Reception to Archbishop Alangaram Arokia Sebastian Durairaj SVD

Mathamariam Parish Church community in the Poornodaya Campus, Bhopal, gave a grand reception to the newly installed Archbishop Sebastian Durairaj SVD of the Archdiocese of Bhopal. The Archbishop presided over the Eucharistic celebration which was followed by a cultural programme put up by Parish members as well as religious communities and a fellowship meal for all.

School Reopened after the Covid Closure

The Christ school on the campus was reopened on 1 Decemebr, 2021 after the closure due to Covid. Now regular classes go in both the offline and online mode.

Resumption of Social Service by Brothers

we have now resumed our social apostolate. First Year and Second Year theologians go for social apostolate every Wednesday after the classes and return by 7.30 pm. They go to different centres in the city that are 6 to 12 kilometres from Samanvaya, such as, Chavanipattar, Bajrang Nagar, Ayodhya Nagar, Gautam Nagar, Govindpura and Railway Station. In the centres other than the one at the Railway station, the brothers visit families and give tuition to school going children on all subjects and organize various activities. At the Bhopal Railway station, students help the staff of the Child line office run by the Bhopal CMI Province to trace children who are wandering around the area. Our brothers help the staff in collecting information from these

children and in reuniting them with their parents in possible cases. Recently our brothers were in news for helping to trace the family of a boy who was wandering around the railway station for the last 12 years.

Resumption of Pastoral Ministries

After the Covid pandemic, brothers resumed pastoral ministry. They go to the five wards of the parish and conduct prayer meetings on Saturdays and Sundays.

DARSANA, WARDHA

A New Step in Our Outreach Ministry

Darsana launched a new outreach ministry by the brothers to Kshitij, the CMI Centre at Jam for the people thrown out to the streets by their families. The centre, where Fr. Varghese Puthuparambil, CMI, is the founder director, has about 70 inmates – adult male and female. Most of them suffer from depression. Brothers travel to Jam, 65 kms away from Wardha, using various public transport vehicles on Saturdays. Once there, they try to bring cheer to their otherwise sad faces giving them haircuts, face-shave, and making them to join in singing and dancing.

Blood Donation Camp

In collaboration with Acharya Vinoba Bhave Medical College Hospital, Darsana organized a Blood Donation Camp in September. Over fifty brothers turned up as donors. The idea of a blood donation camp came as a response to the sight of many poor patients turning up at our doorstep coming from far away districts of Maharashtra and neighbouring states of Chhattisgarh and Telengana. Besides the two regular blood donation camps organized at Darsana annually, our students also volunteer to be donors in the two medical college hospitals in the town whenever there are requests.

On Our First Mission Expedition

Although brothers had come to Darsana with a bundle of mission dreams, the pandemic had put a lid on them. That was indeed a frustrating experience. The month of October changed it all. With the pandemic receding, the senior brothers had their first opportunity for a first hand mission experience in the Adilabad

mission of Telengana. Bishop Prince, the Fathers and Sisters accorded a warm welcome. Language was to be a barrier. But as St Paul says, 'love bears all things.' The strong waves of love and affection of the villagers washed away all the barriers of language. Brothers were sent to four mission centres of Utnur, Indrevalli, Rale Metampally and Anudkoda. Living with the families, working with them in their fields, leading October Rosary devotion, assisting the priests in the repair and upkeep of the churches, etc., the ten-day mission exposure was rich and colourful. But what stood out as unique experience was the fervor of faith the new Christians, their openness and hospitality, the zeal of the missionaries, and the thrust on evangelization that has become the engine of Adilabad mission.

Celebration of Mission Sunday

From a pastoral point of view, the biggest challenge of the pandemic was the trail of lethargy it had left over the liturgical and ecclesial life of our Eucharistic community So we seized the occasion of Mission Sunday to infuse energy and enthusiasm into our community. Solemn Eucharistic celebration, auction, food stalls, games, etc. made it a wholesome experience. More than the record funds collection in support of the mission, for our Eucharistic community it was a win-win since the celebration helped everyone to become aware of his and her mission in one's own context.

Lending Flesh to What We Preach

For the second consecutive year, Darsana has taken up the ministry of gifting a home for the homeless. In partnership with General Department of Social Apostolate, Darsana had built houses for two families last year. A house is being readied for a homeless widow (Mrs. Aruna Sudhakar Kulsange) in the village of Sawangi Meghe. The house is expected to be ready by the end of January. Mrs. Aruna, along with her late husband, has been a worker in our farm for over twenty years. Tears of joy in her eyes is an acknowledgment of what we kept preaching has finally taken flesh.

Towards a Waste-free Campus for a Social Cause

Brothers have taken a noble initiative of partnership with the Centre of Science for Village, Wardha. The initiative aims to link the cause of a 'Green, Clean Darsana Campus' with the cause of 'Darsana with a Social Face.' Every little scrap of paper waste is collected from Darsana and handed over to the Centre of Science for Village. The waste will be converted to useful materials, like files, pens, bags, etc. sharing them between Darsana and the Centre on a 50-50 basis. Besides, every Darsanite has turned a scrap dealer, picking up every piece of scraps in plastic, iron, etc. and pooling them for sale in sup-

port of the community's social outreach apostolate.

With the Marginalised

After a two-year long hiatus imposed by Covid-related restrictions, brothers are seizing the occasion of Christmas 2021 to renew our longstanding association with the Leprosy Foundation, Remand Home and the District Jail in the town to bring cheer to the lives of many unfortunate brethren dumped into the dark margins of the society. Brothers have already renewed Darsana's years old contact with the people of migrant settlements of nearby quarry. Plans are in place to resume tuition classes for the children there.

CHRIST KINDERGARTEN, BENGALURU

Singing Competition

Singing Competition was conducted online by instructing the parents to upload the video entry of their child's participation to YouTube channel. 127 LKG students and 143 UKG students actively participated in the competition. Three best entries from each section were awarded e-certificates.

A peep into the Little Kingdom

Teachers were given an opportunity to recapitulate their learning during the orientation program 'A peep into the Little Kingdom' conducted by Mrs. Elizabeth Abey and give a presentation on the topics covered in the session and refresh their knowledge gained during the session.

Teacher's Day

Teacher's Day was celebrated during the online class with the students and offline with the staff members in the Kindergarten quadrangle. The untiring services of the teachers were recognised and appreciated with a specially designed wall clock with the group photo of the staff members in it as a gift from the Management. Kinderjoy Talents Competition was conducted for the teachers with events such as Solo Dance, Solo Song, Art and Craft and Fancy-Dress Competitions.

Grandparent's Day

Grandparent's Day was observed with a video dedicated to Grandparents

Adieu Ms. Jessima

Ms. Jessima Johnson, KG teacher breathed her last after a prolonged illness on 6th October, 2021. Fr. Director requested the prayers of the staff members for the departed soul.

Musical Dance Drama video

A committee was formed to execute the

task of bringing out a Musical Dance Drama video in dedication to the Year of St. Joseph.

Feast Day of Fr. Director

Feast Day of Rev. Fr. Martin Joseph CMI, Director, was celebrated with a video dedicated in his honour with the active participation of the students.

World Record

Ms. Sunvisha C, student of UKG 'E' section, won the Kalam's World Record award for setting the world record in being the fastest child to identify, locate and recite all the Indian States and Union Territories along with their capitals on an outline map. She has also won accolades for her achievement in being the youngest (4 years, 11 months) to code decimal and its corresponding octal, hexadecimal, and binary code of 1-15 in the number system. She set a new world record for the International Book of Records.

Children's day

Children's day was celebrated virtually during the online class. The lucky draw was held during the session to pick the name of the lucky child and the lucky winner was instructed to report to school along with the parents to receive the prize from the Director.

Christmas 2021

Christmas was virtually celebrated with the students during the online class and was celebrated with the staff members in the Kindergarten Quadrangle on 21st December 2021, with the usual excitement and fervour that the holy season brings with it.

CHRIST ICSE SCHOOL, BENGALURU

GANDHI JAYANTI

Christ school ICSE celebrated 151st birth anniversary of the father of our nation. We recalled his works and struggle through a video where in the children enacted his life story.

INTERNATIONAL DAY FOR THE OLDER PERSONS

International Day for the Older Persons was observed on October 1. It was a proud moment wherein the blooming Christites honoured their grandparents with the

beautiful messages through the Video.

INTERNATIONAL GIRL CHILD DAY

Every year 11th of October is celebrated as International Girl Child Day. This year, the International Girl Child Day was celebrated virtually through our Christ School ICSE official YouTube channel.

Special Achievement

Naidhruva from 6E won gold medal in the Karnataka State level fencing competition held at Kanteerava stadium on 29th October 2021.

WEBINAR - The impact of web- based storytelling

On 17th November, 2021 we had a webinar for class 8 from 6pm to 7pm on the topic "The impact of web- based storytelling in High school English Language Education." Our trainer was Ms. Abhipriya Roy, who is a PhD research scholar at Christ University, Bangalore.

VICE PRINCIPALS' DAY

The school celebrated the Feast Day of our beloved Vice Principal, Rev. Fr. Martin Onasseril CMI, on November 2nd 2021, following the feast day of his patron saint St. Martin De Pores.

DIWALI

Christ school ICSE celebrated Diwali in a special way. Teachers took the initiative and decorated the lamps with colours and glitter.

INVESTITURE CEREMONY 2021 - 2022

The Investiture and Oath taking Ceremony (Senior /Junior) of Christ ICSE School for the academic session 2021-2022 was held with great pomp and dignity in a special ceremony at the school Silver Jubilee Hall on 13th October, 2021, with the theme 'EMPOWERING EXCELLENCE'

The event was presided over by Dr Ms B Gayathri Devi, Secretary of Karnataka ICSE School Association.

SOGNARE 2021- Dream Dreams

Children's day was celebrated with fun and frolic at Christ School ICSE by following all the social distancing norms. From the inimitable puppet show, beautifully choreographed and executed dance performance to soulful rendition of folklore music, the teachers did all they could do to make the students happy. The game show and Lucky draw were an icing on the cake.

SPECIAL ACHIEVEMENT

The Indie Bookstore in association with An imprint of Edison Consulting Services organised a story writing competition for the south zone schools. 10 of our students made us proud as they were declared victorious by the publishing house. The stories written by our students shall be compiled in a book which shall be available on the website www.indie-bookstore.com, Amazon and Flipkart.

CHRIST SCHOOL (STATE & CBSE), BENGALURU

Teachers' day Celebration 2021

Teacher's Day was celebrated by students with much enthusiasm, on September 6, 2021. Teachers were felicitated for their dedicated work by Rev.Fr. Sebastian Elanjickal CMI, Principal and Rev. Fr. Reji Koodapatt CMI, Finance Administrator.

Vaccination Drive

Christ School organized yet another free vaccination drive on 2nd October 2021 so as to ensure safety of staff and students.

Feast Day Celebration of Rev. Fr. Martin Onnasseril CMI

Vice- Principal's day, the Heavenly Patron's day of Rev. Fr. Martin Onnasseril, was celebrated on 3rd November. The celebration was rather grand and with various programmes organized by the teachers and students.

Children's Day Celebration

Children's Day for this academic year was celebrated on Monday, 15th of November 2021. Teachers strived hard to make this day the most memorable one to all the children by performing many cultural events like the semi-classical dance, western dance, a musical drama and group song.

"Happy Journey: a Journey with students"

A staff in-service program was organized on the 27th of November for all the staff members of Christ School (State and

CBSE). The one day programme was conducted by Mr. Justin Thomas, HR Trainer and Motivational Speaker.

Christmas Celebration

The Christmas Celebration of the Christ School (Sate & CBSE) was held on 22nd December 2021. The Principal, Co-ordi nators, members of the staff and the high school students of Christ school (State Board) took part in the marvelous celebration. Through the beautiful programmes presented by the students the Christmas joy was brought alive.

Manager's Day celebration

As it is customary, the Manager's Day was celebrated along with the Christmas Celebration of all the units of Christ Group of Schools, on 22nd December 2021. In the programme hosted by Christ School (CBSE and State), the Principals, Directors, and the Staff of all other units, viz., Christ Kindergarten, Christ ICSE School, Christa Vidyalaya, Christ Special School and Christ ICSE School, Kengeri, took part with full enthusiasm and presented beautiful events, rather with a competitive spirit.

CHRIST SPECIAL SCHOOL, BENGALURU

Buon Natalae 2021.

On 20th December 2021, we celebrated Christmas solemnly. The theme for the day was Buon Natalae 2021. Rev Fr Fenil Karickakunnel CMI, Director Christ Special School, Rev Fr RejiKoodapatu CMI ,Finance Administrator, Rev Fr Nilson Davis Pallissery CMI, Principal, Christ School ICSE, Rev Fr Martin Joseph CMI, Asst Director Christ Special School and all the parents were present for the celebration.

Grocery Kit Distribution

During the pandemic many of the families of poor children have been suffering due to the lack of food, medicine, rental charges and other family maintenance expenses, since the parents lost their job. So we supported those families by providing free grocery kits to meet their basic needs.

Students from Indian Institute of Psychology and Research

On 25th November 2021, students from the Indian Institute of Psychology and Research visited school for celebrating Children's day. Rev Fr Fenil CMI, Director Christ Special School welcomed all the students and explained about school activities.

CHAVARA CULTURAL CENTERE, KOCHI

കൃതജ്ഞതയുടെ നിറവിൽ ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെ സുവർണജൂബിലിയ്ക്കു തിരിതെളിഞ്ഞു

കൊച്ചിയുടെ സാംസ്കാരിക, മതസൗഹാർദ, കലാ രംഗങ്ങളിൽ അതുല്യസേവനങ്ങളുടെ ധാരകൾ സമൃദ്ധമാക്കിയ എറണാകുളം ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെ സുവർണജൂബിലി ആഘോഷങ്ങൾക്കു തുടക്കം. സിഎംഐ പ്രിയോർ ജനറാൾ റവ. ഡോ. തോമസ് ചാത്തംപറമ്പിലിന്റെയും ജനറൽ കൗൺസിലെഴ്സിന്റെയും സംയുക്ത കാർമികത്വത്തിൽ കൃതജ്ഞതാബലിയോടെയായിരുന്നു ജൂബിലി പരിപാടികൾക്കു തുടക്കമായത്. മതസംഘർഷങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ ഒറ്റക്കെട്ടായി അതിജീവിച്ച് മതനിരപേക്ഷ ചരിത്രവും നവോത്ഥാന മൂല്യങ്ങളും കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് വർത്തമാനകേരളത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്നു മുഖ്യമന്ത്രി പിണറായി വിജയൻ പറഞ്ഞു. വിദ്യാഭ്യാസ, കലാ, സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ കേരളീയ സമൂഹത്തെ ശാക്തീകരിച്ച നവോത്ഥാന നായകനാണു വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചനെന്നും അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. സുവർണജൂബിലി ഓൺലൈനിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു മുഖ്യമന്ത്രി. സി.എം.ഐ പ്രിയോർ ജനറാൾ റവ. ഡോ. തോമസ് ചാത്തംപറമ്പിൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. പ്രൊഫ എം. കെ. സാനു ജൂബിലി സന്ദേശം നൽകി. പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് വി.ഡി സതീശൻ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. ജൂബിലി ഗാനം അദ്ദേഹം പ്രകാശനം ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി ജസ്റ്റീസ് മേരി ജോസഫ്, ഹൈബി ഈഡൻ എം. പി, മേയർ എം. അനിൽ കുമാർ, ടി. ജെ. വിനോദ് എം. എൽ. എ എന്നിവർ മുഖ്യാതിഥികളായി ഗോവ ഗവർണർ ശ്രീ. പി. എസ്. ശ്രീധരൻ പിള്ള, മന്ത്രിമാരായ സജി ചെറിയാൻ, പി. രാജീവ്, വി. എൻ. വാസവൻ, ആർച്ച്ബിഷപ് മാർ ആന്റണി കരിയിൽ, സംവിധായകൻ അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, ഷാജി എൻ. കരുൺ എന്നിവർ ഓൺലൈനിൽ ആശംസകളർപ്പിച്ചു. പ്രഫ. എം. തോമസ് മാത്യു, തിരക്കഥാകൃത്ത് ജോൺപോൾ, ലാൽജോസ്, മുഹമ്മദ് ഷിയാസ്, സിസ്റ്റർ ഡോ. വിനീത, ഫാ. ബിജു വടക്കേൽ, ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ ചെയർമാൻ റവ. ഡോ. മാർട്ടിൻ മള്ളാത്ത്, ഡയറക്ടർ ഫാ. തോമസ് പുതുശേരി, പി. രാമചന്ദ്രൻ, സി. ജി. രാജഗോപാൽ, ജയചന്ദ്രൻ സി.ഐ., സിസ്റ്റർ ട്രിസാന്റാ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

സുവർണ ജൂബിലി ഓൺലൈനിലൂടെ മുഖ്യമന്ത്രി പിണറായി വിജയൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

ചാവറ സംസ്കൃതി പുരസ്കാരം ഗവർണർ ആരിഫ് മുഹമ്മദ് ഖാൻ എം. കെ. സാനുവിന് സമർപ്പിച്ചു

ചാവറ സംസ്കൃതിപുരസ്കാരം കേരളഗവർണർ ആരിഫ് മുഹമ്മദ് ഖാൻ പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനുവിന് സമർപ്പിക്കുന്നു.

തലമുറകളെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് യഥാർത്ഥ അധ്യാപകനെന്നും, ആ അർത്ഥത്തിൽ പ്രൊഫ .എം കെ. സാനു യഥാർത്ഥ ഗുരുനാഥനാണെന്നും ഗവർണ്ണർ ആരിഫ് മുഹമ്മദ് ഖാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. . ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെ ചാവറ സംസ്കൃതി പുരസ്കാരം പ്രൊഫ. എം കെ സാനുവിന് സമർപ്പിച്ചു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

നവീകരിച്ച ലൈബ്രറി ഗവർണർ പൊതുസമൂഹത്തിനു സമർപ്പിച്ചു കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിലെ കർമ്മ യോഗിയായ ആചാര്യ ശ്രേഷ്ഠനാണ് വിശുദ്ധ ചവറ എലിയാസ് പിതാവെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ഈ പുരസ്കാരം സ്വീകരിക്കാൻ ഏറെ സന്തോഷമുണ്ടെന്നും തന്റെ മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ പ്രൊഫ. എം കെ സാനു പറഞ്ഞു. റവ. ഡോ. തോമസ് ചാത്തം പറമ്പിൽ അധ്യക്ഷനായിരുന്നു. കൊച്ചി മേയർ അഡ്വ. എം. അനിൽ കുമാർ ചടങ്ങിൽ മുഖ്യ പ്രഭാഷണം നടത്തി.

മലയാള ഭാഷാവാരാചരണം

കേരളപിറവിയുടെ 65-ാം വർഷത്തിലും ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ സ്ഥാപിതമായതിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലിയിലും നവംബർ 1 മുതൽ 7 വരെ മലയാളഭാഷാവാരാചരണം സംഘടിപ്പിച്ചു. മലയാള ഭാഷാവാരാചരണം പ്രശസ്ത സിനിമാതാരവും സംവിധായകനുമായ ശ്രീ. മധുപാൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. തിരക്കഥാകൃത്ത് ജോൺപോൾ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചചടങ്ങിൽ മരട് ജോസഫ്, ശ്യാംധർ എന്നിവർ വിശിഷ്ടാതിഥികളായിരുന്നു. “മലയാളസിനിമയിലെ പുതിയ സമീപനങ്ങൾ” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു പ്രഭാഷണം. അതിനുശേഷം വേൾഡ് ഓഫ് വിസിലേഴ്സ് അസോസിയേഷന്റെ വിസിലോൽസവം (Whistling Performance) ഉണ്ടായിരുന്നു. നവംബർ 2ന് പ്രൊഫ. എം. തോമസ് മാത്യു അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച യോഗത്തിൽ “മലയാള നിരൂപണസാഹിത്യം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രശസ്ത സാഹിത്യനി

രൂപകനും പത്രപ്രവർത്തകനുമായ ശ്രീ. പി.കെ. രാജശേഖരൻ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. നവം ബർ 3-ന് മഹാരാജാസ് കോളേജ് മലയാള വിഭാഗം മേധാവി ഡോ. സുമി ജോയി ഓലി യപ്പുറം അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ 'കഥയിൽ പ്രവേശനമില്ലാത്തവർ' എന്ന വിഷ യത്തെക്കുറിച്ച് 2020-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ജേതാവായ ശ്രീ. പി. എഫ്. മാത്യൂസ് മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. നവംബർ 4-ന് ശ്രീ. ടി. എം. എബ്രഹാം അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ 'സമകാലിക നാടകവും നാടകവേദിയും' എന്ന വിഷയത്തെ ക്കുറിച്ച് ലോകധർമ്മി ഡയറക്ടറും പ്രമുഖ നാടകസംവിധായകനുമായ ഡോ. ചന്ദ്രദാ സൻ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. ദീപാവലി ദി നത്തിൽ മതസൗഹൃദ കൂട്ടായ്മയോടെ ദീപം തെളിയിച്ച് ദീപാവലി ആഘോഷിച്ചു. നവം ബർ 5-ന് ശ്രീ. എസ്. രമേശൻ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ 'കാലത്തിന്റെ മുദ്ര കവി തയിൽ' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രൊഫ. മ്യൂസ് മേരി മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. നവംബർ 6-ന് സി.എം.ഐ. സാമൂഹ്യസേവനവിഭാഗം ജനറൽ കൗൺസിലർ ഫാ. ബിജു വടക്കേൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ 'ആവി ഷ്കരണരീതിയും കാലവും' എന്ന വിഷയ ത്തെക്കുറിച്ച് പ്രശസ്ത നിരൂപകനായ സാഹി ത്യവിമർശകനുമായ ശ്രീ. കൽപറ്റ നാരാ യണൻ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. മലയാള ഭാഷാചരണത്തിന്റെ സമാപനദിനം പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സി. എം. ഐ. വിദ്യാഭ്യാസ മാധ്യമവിഭാഗം ജന റൽ കൗൺസിലർ ഡോ. മാർട്ടിൻ മള്ളാത്ത് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച ചടങ്ങിൽ പ്രഥമ ചാവറ സുവർണ്ണ ചലച്ചിത്ര പുരസ്കാരം നിർമ്മാ താവും പ്രശസ്ത സിനിമ സീരിയൽ നടനു മായ ശ്രീ പ്രേം പ്രകാശിന്, സാനുമാഷ് സമർപ്പിച്ചു. 30,000 രൂപയും ഫലകവും, പ്രശ സ്തിപത്രവും അടങ്ങുന്നതായിരുന്നു. പുരസ് കാരം. 'തിരക്കഥയുടെ മാറുന്ന രീതിശാസ്ത്രം' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രശസ്ത സിനിമ തിരക്കഥാകൃത്തുകളായ ശ്രീ. ബോബി, സഞ്ജയ് മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി.

സാഹിത്യസെമിനാർ

സാംസ്കാരികമായ അപചയം തീവ്രമായി അനുഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ നാം ജീവിക്കുമ്പോൾ മാനസിക വികസനത്തിനും മൂല്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും സാംസ്കാ രിക പ്രവർത്തനം അനിവാര്യമാണെന്ന് എം കെ സാനു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു . പ്രവാസി ലീഗൽ സെല്ലും ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററും സംഘടിപ്പിച്ച സാഹിത്യ സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എറണാകുളം ജില്ല ഉപഭോക്തൃ തർക്കപരിഹാര കമ്മീഷൻ പ്രസിഡണ്ട് ഡി ബി ബിനു അധ്യക്ഷത വഹിച്ച യോഗത്തിൽ അഡ്വക്കേറ്റ് ജോസ് എബ്രഹാം രചിച്ച സുരക്ഷിത കുടിയേറ്റം എന്ന പുസ്തകം എം കെ സാനു, സബീന ഷൗക്കത്തിന് നൽകി പ്രകാശനം ചെയ്തു. എം.കെ. സാനു രചിച്ച വി. കെ. വേലായുധൻ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരി യുടെ ജീവിതം എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാ ശനം ജസ്റ്റിസ് സുരേന്ദ്ര മോഹൻ നി ർവ്വഹിച്ചു. ജസ്റ്റിസ് എസ്. സിരിജഗൻ പുസ് തകത്തിന്റെ ആദ്യ കോപ്പി ഏറ്റുവാങ്ങി.

സ്ത്രീധന വിരുദ്ധദിനാചരണം

സ്ത്രീകൾ പ്രതികരണശേഷിയുള്ളവരായി വളരണം അങ്ങനെയായാൽ മാത്രമേ അവർ ക്കെതിരെയുള്ള അക്രമങ്ങളും കുറയുകയു ള്ളുവെന്നും, ത്യാഗമനസ്ഥിതിയുള്ള സ്ത്രീ കളാണ് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുള്ളത് എന്നാൽ ഇത് ഒരു പുരുഷനും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നും മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ മുൻ ആക്ടിംഗ് ചെയർപേഴ്സൺ പി മോഹനദാസ് പറഞ്ഞു. സ്ത്രീധനവിരുദ്ധദിനത്തോടനുബ ന്ധിച്ച് ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററും, ചാവറ ഫാമിലി വെൽഫെയർ സെന്ററും സംഘ ടിപ്പിച്ച സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

നെടുമുടി വേണു ആൾ ജനറേഷൻ ആക്ടർ : ലാൽ ജോസ്

തലമുറകൾ മാറി മാറി വന്നപ്പോഴും പുതുമയിൽ അവരേക്കാൾ മുൻപേ ഭാവുകത്വത്തിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ തീർത്ത ഭരതന്റെയും കെ.

ജി. ജോർജ്ജിന്റെയും മോഹന്റെയും പത്മരാജന്റെയും സിനിമകളിലെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന അഭിനയസാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്ന നെടുമുടിവേണു ആൾ ജനറേഷൻ ആക്ടർ ആയിരുന്നുവെന്ന് ലാൽജോസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നെടുമുടി വേണുവിന്റെ ആദരാർത്ഥം നടത്തിയ ത്രിദിന നെടുമുടി വേണു ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലും അനുസ്മരണവും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സംവിധായകൻ മോഹൻ സ്മൃതി ദീപം തെളിച്ചു.

ലോക കാഴ്ച ദിനം

സൊസൈറ്റി ഫോർ റീഹാബിലിറ്റേഷൻ ഓഫ് ദി വിഷ്വലി ചാലഞ്ച്ഡ്,(എസ്.ആർ .വി .സി.) ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ എന്നിവയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ലോക കാഴ്ച ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ചു ബ്ലൈൻഡ് ഫുട്ബോൾ ഡെമോ ഗെയിമും ബ്ലൈൻഡ് ഫോൾഡഡ് നടത്തവും സംഘടിപ്പിച്ചു. ഫാ.തോമസ് പുതുശ്ശേരി കിക്കോഫ് ചെയ്തു ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഇന്ത്യൻ ബ്ലൈൻഡ് ഫുട്ബോൾ ഫെഡറേഷൻ സ്പോർട്ടിങ് ഡയറക്ടർ, സുനിൽ ജെ മാത്യൂ, ഇന്നർവീൽ കൊച്ചി പ്രസിഡന്റ് ഗീത കൃഷ്ണൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

നൃത്തസംഗീത ക്ലാസുകൾ

വിജയദശമി നാളിൽ നൃത്ത-സംഗീത വാദ്യോപകരണ വിദ്യാരംഭം കുറിച്ചു. പ്രശസ്ത കുച്ചിപുടി നർത്തകി അനുപമ മോഹൻ മുഖ്യാതിഥിയായിരുന്നു.

വന്ദേ ഭാരത് ദേശഭക്തിഗാനമത്സരവും ഓൺലൈൻ ഓണാഘോഷവും

വന്ദേഭാരത് ദേശഭക്തിഗാനം, ഓണപ്പാട്ട്, മാവേലിയെ വരയ്ക്കൽ, പാചകക്കുറിപ്പ്, പ്രസംഗം എന്നീ മത്സരങ്ങളിൽ വിജയിച്ചവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു. ഓൺലൈനായി നടത്തിയ മത്സരങ്ങളിൽ 200 ലധികം വിദ്യാർത്ഥികളും മുതിർന്നവരും പങ്കെടുത്തു. ജൂനിയർ വിഭാഗത്തിലും സീനിയർ വിഭാഗത്തിലും മികച്ച വിജയം നേടിയവർക്ക് ഓൺലൈൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമായ സാമഗ്രികളാണ് സമ്മാനമായി നൽകിയത്. ഫാ. തോമസ് പുതുശ്ശേരി, ഫാ. മാത്യു കിരിയാന്തൻ, എന്നിവർ സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു.

യേശുദാസൻ സ്മൃതിവന്ദന സായാഹ്നം

ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിന് പ്രസാദസൗമ്യമായ വിമർശനം എന്നും പര്യായമാകാമെന്ന് വരകളിലൂടെയും വരികളിലൂടെയും പ്രസരിപ്പിച്ച ചിരി ചിന്തകൾ കൊണ്ടു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ കാർട്ടൂണിസ്റ്റാണ് യേശുദാസനെന്ന് ജോൺപോൾ. യേശുദാസൻ സ്മൃതിവന്ദന സായാഹ്നത്തിൽ പങ്കെടുത്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ശ്രീ. ഡി. ബി. ബിനുവിന് അഭിനന്ദനം :

മരുഭൂമിയിലെ നീർമരപ്രദേശംപോലെയാണ് ഡി. ബി. ബിനുവെന്ന് പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉപഭോക്തൃതർക്ക പരിഹാരകമ്മീഷൻ എറണാകുളം ജില്ലാ പ്രസിഡന്റായി നിയമിതനായ ശ്രീ. ഡി. ബി. ബിനുവിനെ അനുമോദിക്കുന്നതിനായുള്ള യോഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

സവ്യസാചിയാണ് ജോൺപോൾ : പ്രൊഫ. എം.കെ.സാനു

ജോൺപോൾ എപ്പോഴും അഭിമാനത്തോടെ പറയുന്നത് ഞാൻ സാനുമാഷിന്റെ ശിഷ്യനാണെന്ന്; എന്നാൽ ജോൺപോളിന്റെ അദ്ധ്യാപകനാണ് ഞാൻ എന്നു പറയാനാണ് എനിക്കിഷ്ടമെന്ന് പ്രൊഫ. എം. കെ.സാനു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രശസ്ത തിരക്കഥാകൃത്തും മാധ്യമവിചാരകനുമായ ജോൺപോൾ എഴുതി അടയാളം പബ്ലിക്കേഷൻസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മായാസ്മൃതി, ഓർമ്മകളുടെചാമരം എന്നീ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളുടെ കവർ പ്രകാശനം നിർവ്വഹിച്ചു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മായാസ്മൃതിയുടെ കവർ സംവിധായകൻ സിദ്ദീഖിനും, ഓർമ്മകളുടെചാമരം ഷിബു ചക്രവർത്തിക്കും നൽകി പ്രകാശനം ചെയ്തു.

ഫാ.സ്റ്റാൻ സ്വാമി നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യ സ്നേഹി

ഫാ.സ്റ്റാൻ സ്വാമിയോടുള്ള കാടത്തത്തിന്റെ

ക്രൂരതയ്ക്കെതിരെ ശബ്ദം ഉയർത്തിയില്ലെങ്കിൽ നാം മനുഷ്യരല്ലാതാകുമെന്ന് പ്രൊഫ. എം.കെ .സാനൂ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഫാ.സ്റ്റാൻ സ്വാമി നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യസ്നേഹി എന്ന വിഷയത്തിൽ ഓൺലൈൻ യോഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എം. .കെ പ്രേമചന്ദ്രൻ എം.പി മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. കൊച്ചി മേയർ എം. അനിൽകുമാർ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

അദ്ധ്യാപകഗുരുവന്ദനം

അദ്ധ്യാപകദിനത്തിൽ 95-ാം വയസ്സിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നുകൊണ്ട് തലമുറകളുടെ ഗുരുനാഥനായ എം. കെ. സാനുമാസ്റ്ററുടെ ഏറ്റവും പുതിയ രചനയായ സാഹിത്യദർശനത്തിന്റെ പ്രകാശനചടങ്ങ് അപൂർവ്വമായൊരു ഗുരുവന്ദനത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. പൂർവ്വാശ്രമത്തിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന അങ്കമാലി-എറണാകുളം അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പൊലിത്തൻ വികാരി ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ആന്റണി കരിയിൽ സാനു മാസ്റ്റർക്ക് ഗുരുവന്ദനം നടത്തി. കൊച്ചി മേയർ അഡ്വ. എം. അനിൽകുമാറിന് ആദ്യപ്രതി നൽകിക്കൊണ്ട് മാർ കരിയിൽ സാഹിത്യദർശനം പ്രകാശനം ചെയ്തു. പ്രിയോർ ജനറൽ റവ.ഡോ. ഫാ. തോമസ് ചാത്തംപറമ്പിൽ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

LET'S REMEMBER THE DEPARTED SOULS

- Rev Fr Joseph Madassery CMI (85), SH Province, Kochi was called to eternal reward on 03 September 2021. The funeral was held on the same day at Sacred Heart Monastery, Thevara.

- Rev Fr Aaron Vithayathil CMI (90), Carmel Province, Muvattupuzha was called to eternal reward on, 08 September, 2021. The funeral was held on 09 September 2021 at Carmel Monastery, Vazhakulam.

- Rev Fr Joseph Valiyathazhathu CMI (69), St Joseph Province, Kottayam was called to eternal reward on 19 October 2021.The funeral was held on October 20, 2021 at St Anne's Monastery, Kurianad.

- Rev Fr George Marattukalam CMI (78), Mary Matha Vice-Province was called to eternal reward on 22 October 2021.The funeral was held on 24 October 2021 at Sacred Heart Monastery, Chethipuzha.

- Rev Fr Sebastian Avaran CMI, Devamatha Province, Thrissur was called to eternal reward on, 22 October 2021. The funeral was held on 24 October 2021 at at Immaculate Heart Monastery, Varandarappilly.

- Rev Fr Sebastian Kaduvathookil CMI (St Joseph's Province, Thiruvananthapuram was called to eternal reward on 09 November 2021. The funeral was held on 11 November 2021 at 01.30 pm at Sacred Heart Monastery Church, Chethipuzha.

- Rev Fr George Honorius Theroopparampil CMI (84), St Paul Province, Bhopal was called to eternal reward on 17 November 2021. The funeral was held on 19 November 2021 at Bhopal.

- Rev Fr John Edappilly CMI (77), Devamatha Province, Thrissur was called to eternal reward on 19 November 2021. The The funeral was held on 21 Novem-

ber 2021 at Carmel Bhavan, Chalakkudy.

• Rev Fr Joseph Aureus Chakkalamattam CMI (88) Devamatha Province, Thrissur was called to eternal reward on 21 November 2021. The funeral was held on 23 November 2021 at St. Teresa's Monastery, Kottackal, Ampazhakkad.

• Rev Fr John Naduvathussery CMI (82) St Xavier's Province, Rajkot was called to eternal reward on 26 November 2021. The funeral was held on 29 November 2021 at St Xavier's Provincial House, Rajkot.

• Rev Fr Sebastian Mannolickal CMI (62), St Joseph Province, Kottayam was called to eternal reward on 29 November 2021.The Funeral service was held on December 01, 2021 at St Antony's CMI Bhavan, Puthuppally

• Rev Bro Gabriel Koorkkakalayil CMI (83), Nirmal Province Jagdalpur was call ed to eternal reward on 01 January 2022. The funeral was held at 3.30 pm at Pious X Monestry, Amanakara, Ramapuram.

• Rev Fr Joseph Sylvester Thekkumkal CMI (82), St Joseph Province, Kottayam-was called to eternal reward on 18 January 2022. The funeral service was held on 20 January 2022 at St Anne's Monastery, Kurianad

• Rev Fr Thomas Srampickal CMI (78), Nirmal Province, Jagdalpur was called to eternal rest on 21 January 2022. The funeral was held on 23 January 2022 at St. John's Monastery, Mutholy.

Rev. Fr. Francis Vineeth Vadakethala CMI (1935-2021)

Birth	**: 15/05/1935**	**Profession**	**: 15/10/1953**
Ordination	**: 17/05/1960**	**Death**	**: 30/05/2021**

Fr. Francis Vineeth Vadakethala was born on 15 May 1935 as the fourth child of parents Lona and Thandamma at Kandasamkadavu St. Mary's Forane Parish of Thrissur Archdiocese. Out of his siblings four of them were also called to consecrated life. In 1950, he joined the aspirants house at Elthuruth, and made the first profession in 1953 at Ampazhakad; he finished his ecclesiastical studies at Chethipuzha and Dharmaram College and was ordained a priest by Archbishop Joseph Parecattil in 1960.

Having gone abroad for higher studies, Fr. Vineeth took doctorates in philosophy and theology from Gregorian and Oxford Universities respectively. Soon after his priestly ordination, Fr. Vineeth was assigned to teach seminarians at Dharmaram College, which he continued during and after his doctoral research till he founded Vidyavanam Ashram, Bengaluru, in 1996. Apart from being a professor of philosophy and theology, lecturing in India and abroad, Fr. Vineeth was a renowned retreat preacher and was in the frontline in the movement for the inculturation of Christian faith in India.

Fr. Vineeth shines as an icon of peace which could be noticed in his pleasant and welcoming presence. Having voracious reading habit, his materials varied from religion to nature, from humanity to divinity, and from the Bible to Vedanta. His philosophy and theology covered all good things in all religions. The depth of his interiority and width of his spirituality were unfathomable.

Fr Vineeth excelled in the devotion to the Blessed Virgin Mary, and the Holy Mother helped him in various ways. Once he was physically attacked by an anti-so cial couple on his way. Then he resorted to Mother Mary's help, which made him escape from the trouble triumphantly.

Though Fr. Francis Vineeth was formally ascribed to Bharathamatha Ashram, Pal akkad, he was residing at Preshitharam, Mannuthy, for the last three years, availing ap propriate treatment from hospitals at Thrissur. In his old age, he faced a few health hazards, and, finally, it was due to Covid-19 that he left us on 30 May 2021 at Amala Hospital, Thrissur. Next day his body was cremated at Kuriachira and his remains. were taken to Preshitharam, Mannuthy, where the first part of funeral ceremony was conducted, officiated by Fr. Saju Chackalackal, Provincial. His Grace Mar Andrews. Thazhath and His Excellency Mar Tony Neelankavil and Fr. Davis Panackal CMI Devamatha Provincial, offered prayers with the community.

In the evening, the remains were brought to Bharathamatha Ashram. On 1 June 2021 in the morning, many CMI members joined the community in prayer, observ ing Covid-19 protocol. At 2 pm, the second part of funeral rites started and Requiem Mass followed, which was officiated by Fr. Josey Thamarassery CMI (Vicar General). The co-celebrants were Fr Saju Chackalackal (Provincial, Preshitha Province), Fr Davis Panackal (Provincial, Devamatha Province), Fr Johnson Valiyakulathil (Vicar Provincial, Preshitha Province) and Fr. Rupert Panikulam (Prior, Bharathamatha Ashram, Palakkad). In his homily, Fr. Anto Vattakuzhy highlighted Fr Vineeth's simplicity, truthfulness, integrity, mystical leanings, and great initiations into ashram life with its basis in the Indian-Christian ethos. The last part of the funeral rites was officiated by Mar Jacob Manathodath, Bishop of Palakkad. The remains were interred in Bharathamatha cemetery

Let us pray for him by offering the suffrages for the dead. in the tenor of CMI Directory, No 58b

Fr. Jacob Savio Menachery CMI
(1945-2021)

Birth	**: 24/02/1945**	**Profession**	**: 15/05/1967**
Ordination	**: 31/12/1977**	**Death**	**: 18/08/2021**

Rev Fr. Jacob Savio Menachery was born on 24 February, 1945 to Mr. Paul and Mrs. Thressia at Mukkattukara village in Thrissur District, as the sixth child among the nine children. One of his sibling sisters is a nun.

Fr Jacob earnestly desired to become a priest and lead a simple life in Christ. His motto was “to me to live is Christ and to die is a gain” (Phil: 1.21). He thus joined as an aspirant at St. Pius X Aspirants House, Varandarappilly and made the first religious profession on 16 May, 1970. Fr. Jacob completed his philosophy and theology course from Dharmaram College, Bangalore.

He was ordained a priest on 31 December, 1977, by Mar, Joseph Kundukulam, the then Bishop of the diocese of Thrissur. As a priest, Fr. Jacob provided his sincere and valuable service as Vicar and Asst. Vicar at various Churches in the Arch diocese of Thrissur, for 25 years, and in the diocese of Irinjalakuda for over 8 years. Being an amiable leader, Fr. Jacob was a dynamic clergy who worked for the religious in the Churches wherever he served. Elthuruth, Pavaratty, Ambazhakad, Varandarappilly, Kadalundy, Chalakudy, Azhikode, Kormala, Irinjalakuda, Snehagiri etc. are some of the CMI communities where Fr. Jacob served. He was a school teacher in Pavaratty, Elthuruth and Chalakudy. He had been to Kenya as a missionary to preach the good news of Jesus Christ.

While serving as a member of Snehagiri CMI Bhavan, he suffered certain age-related ailments. Therefore, he moved to Amala Hospital at Thrissur for better treatment and stayed at Santhwanam - retirement home for CMI members. During his days at San-

thwanam, his condition worsened and he finally succumbed to his ailments at Amala Hospital. He left for his heavenly abode at 2.30 pm on 18 August, 2021

His mortal remains were taken to St. Mary's Monastery at Elthurth, and the funeral service was held on 19 August, 2021. Arch bishop Mar. Andrews Thazhath, of the Arch diocese of Thrissur, Bishop Mar. Pauly Kannukadan, of the diccess of Irinjalakuda, Bishop Mar. Tony Neelankavil, the Auxiliary Bishop of Arch diocese of Thrissur, Fr. Josey Thamarassery, the Vicar General of CMI Congregation, Fr. Davis Panakkal, Provincial of CMI Devamatha Province, Fr. Joy Vattoly (Jr), the Superior of Snehagiri CMI Bhavan along with the other CMI members officiated at the funeral ceremony. Fr. Thomas Ambookkan CMI delivered the homily during which he eloquently presented the life and other activities of Fr. Jacob. Fr. Jacob was a holy priest who was always happy. He loved everyone without discrimination and everyone loved his presence. His kind and loving gestures always exhibited spiritual reflection.

His life for Christ, his service to humanity, and his teachings to ignite faith have created an everlasting impact in the minds of all those who were associated with him. May his noble soul rest in the tranquility of heavenly peace!

Let us all pray for Fr. Jacob by offering the suffrages for the dead in the tenor of our Directory No. 58(b).

ഫാ. ജോസഫ് മാടശ്ശേരി സി.എം.ഐ.

(1936–2021)

ജനനം	: 20/01/1936	**വ്രതം**	: 16/05/1960
തിരുപ്പട്ടം	: 17/05/1967	**മരണം**	: 03/09/2021

സി.എം.ഐ. കൊച്ചി, തിരുഹൃദയ പ്രൊവിൻസിലെ തേവര തിരുഹൃദയ ആശ്രമാംഗമായ ബഹു. ജോസഫ് മാടശ്ശേരി അച്ചൻ 2021 സെപ്റ്റംബർ 3 വെള്ളിയാഴ്ച അർദ്ധരാത്രിയിൽ എൺപത്തിയഞ്ച് വർഷം നീണ്ട തന്റെ ഇഹലോക ജീവിതം വെടിഞ്ഞ് കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷ അതേ ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 3 മണിയോടുകൂടി ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ നടത്തി

എറണാകുളം അങ്കമാലി അതിരൂപത മൂക്കന്നൂർ സെന്റ് മേരീസ് ഇടവകയിൽ മാടശ്ശേരി കുടുംബത്തിലെ പരേതരായ പൗലോ ത്രേസ്യ ദമ്പതികളുടെ ആറുമക്കളിൽ രണ്ടാമനായി ജോസഫ്

അച്ചൻ 1936 ജനുവരി 20-ന് ഭൂജാതനായി. കുഞ്ഞ് യൗസേപ്പ് എന്നായിരുന്നു പ്രിയമുള്ളവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്. മൂക്കന്നൂർ എസ്.എച്ച് ഓർഫനേജ് സ്കൂളിലെയും സെന്റ് അലോഷ്യസ് എൽത്തുരുത്തിലേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം സി.എം.ഐ. സഭയിൽ ചേർന്നു. ആദ്യകാല സെമിനാരി പഠനം ആലുവ ആശ്രമത്തോടു ചേർന്നുള്ള യോഗാർത്ഥി ഭവനത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ അദ്ദേഹം 1960 മെയ് 16-ന് ആദ്യവ്രതാർപ്പണം ചെയ്തു. 1963 മെയ് 16-ന് നിത്യവ്രതാർപ്പണം നടത്തുകയും തുടർന്ന് ധർമ്മാരാം കോളേജിൽ വൈദികപഠനം പൂർത്തിയാക്കി 1967 മെയ് മാസം 17-ന് പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

54 വർഷം നീണ്ടു നിന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സന്യാസജീവിതം സഭ ഏൽപ്പിച്ച വിവിധങ്ങളായ ശുശ്രൂഷകളാൽ സമ്പന്നവും അനുഗ്രഹീതവുമായിരുന്നു. പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണത്തിനുശേഷം മൈസൂർ ഗോണി കൊപ്പയിൽ സഹവികാരിയായും എസ്റ്റേറ്റ് സൂക്ഷിപ്പുകാരനായും അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് രാജ്കോട്ടിൽ സുപ്പീരിയറായും യോഗാർത്ഥികളുടെ റെക്ടറായും സേവനം ചെയ്തു. കാരിക്കാമുറി പ്രസ്സ് മാനേജർ, പൂനെ ഭവനത്തിൽ അസിസ്റ്റന്റ് റെക്ടർ, ആത്മീയഗുരു, മണപ്പുറം ഹോസ്പിറ്റൽ ഡിറക്ടർ, കളമശ്ശേരി പ്രവിശ്യ കൗൺസിലർ, സുപ്പീരിയർ, കൊരണ്ടക്കാട് സുപ്പീരിയർ, വികാരി തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യമാർന്ന ശുശ്രൂഷകൾക്കുശേഷം 2005 മുതൽ 2017 വരെ ഏകദേശം 12 വർഷത്തോളം ധർമ്മാരാം കോളേജ് ബംഗ്ലൂരിൽ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആത്മീയ ഗുരുവായും കുമ്പസാരക്കാരനായും അദ്ദേഹം സ്തുത്യർഹമായ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തു.

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വളരെ ശാന്തശീലനായിരുന്ന ജോസഫ് അച്ചൻ ആശ്രമത്തിലെ സമൂഹ ജീവിതത്തിൽ ഏറെ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഹൃദയം തെളിക്കുന്ന വഴിയിലൂടെ നടന്നു നീങ്ങിയ അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കുമായി സമയം നീക്കിവെച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു. തന്റെ വേദനകളിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും പരിതപിക്കാതിരുന്ന ജോസഫ് അച്ചൻ ഒരു സഹനദാസനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആഴമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും ആത്മീയ ജീവിതവും നയിച്ചിരുന്നു. വിശാലമായ അധ്യാത്മികജ്ഞാനം അച്ചന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും സമ്പന്നമായി നിന്നിരുന്നു. ഒന്നും ആർജ്ജിക്കാനോ പരിഭവം പറയാനോ ശ്രമിക്കാതിരുന്ന ജോസഫ് അച്ചൻ സമൂഹത്തിന് വലിയ മാതൃക ആയിരുന്നു. ഒരു സന്യാസി തണ്ടാകുന്ന ഈശോയോട് ചേർന്നിരുന്ന് ആത്മീയ കൃപയുടെ ജീവരസം സ്വീകരിച്ച് അത് വിതരണം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയാകണം എന്നതായിരുന്നു സന്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ശരിവെക്കുന്ന തരത്തിൽ വിശ്വസ്തത പുലർത്തിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞത്.

2017 മുതൽ തേവരയിൽ ആസ്പിരൻസ് ഹൗസ് അസിസ്റ്റന്റ് റെക്ടറായി ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെയാണ് അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനാവുകയും തുടർന്ന് 2021 സെപ്റ്റംബർ 3 വെള്ളിയാഴ്ച വെളുപ്പിന് 12.30-ന് കർത്താവിന്റെ നിത്യസമ്മാനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്.

അന്നു വൈകിട്ട് 3-ന് സി.എം.ഐ. സഭയുടെ വികാരി ജനറൽ ഫാ. ജോസി താമരശ്ശേരിയുടെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിലും തിരുഹൃദയ പ്രവിശ്യയുടെ പ്രവിശ്യാധിപൻ ഫാ. ബെന്നി നൽക്കരയുടെയും, മാടശ്ശേരി അച്ചന്റെ ബന്ധുക്കളായ ഫാ. ഷിന്റോ തളിയത്തിന്റെയും, ഫാ. പോൾ മാടശ്ശേരിയുടേയും, തേവര കൊവേന്തയുടെ പ്രിയോർ പൗലോസ് കിടങ്ങൻ അച്ചന്റെയും സഹകാർമ്മികത്വത്തിൽ സമൂഹബലിയോടെ അന്ത്യകർമ്മശുശ്രൂഷകൾ ആരംഭിച്ചു. ജോസഫച്ചന്റെ സഹോദരങ്ങൾ, കുടുംബാംഗങ്ങൾ, വിവിധ പ്രവിശ്യകളിലെ വൈദികർ, കന്യാസ്ത്രികൾ എന്നിവർ കോവിഡ് പ്രോട്ടോക്കോളുകൾ പാലിച്ച് മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ബഹു. തോമസ് തെക്കിനിയത്ത് അച്ചൻ ചരമ പ്രസംഗം നടത്തി.

മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാന ഭാഗമായ നാലാം ഭാഗത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മാർ തോമസ് ചക്കിയത്ത് പിതാവായിരുന്നു. ബഹു. ജോസഫ് മാടശ്ശേരി അച്ചനിലൂടെ സി.എം.ഐ. സഭയ്ക്കും തിരുസഭയ്ക്കും മാനവ സമൂഹത്തിലും ലഭിച്ച എല്ലാ നന്മകൾക്കും ദൈവത്തിനു സ്തുതി.

ബഹു. ജോസഫ് അച്ചന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായി തുടർന്നും പ്രാർത്ഥിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി സി.എം.ഐ. സഭാ നിയമപ്രകാരമുള്ള (D 58. a, b) പ്രാർത്ഥനകളും ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിർവഹിക്കാം.

ഫാ. അഹറോൻ വിതയത്തിൽ സി.എം.ഐ.

(1931 – 2021)

ജനനം	: 13/11/1931	**വ്രതം**	: 15/10/1951
തിരുപ്പട്ടം	: 17/05/1963	**മരണം**	: 08/09/2021

സി.എം.ഐ മൂവാറ്റുപുഴ കാർമ്മൽ പ്രവിശ്യയിലെ അടിമാലി ദീപ്തി ഭവൻ അംഗമായിരുന്ന ഫാ. അഹറോൻ വിതയത്തിൽ (90) സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതി 5 മണിക്ക് മൂവാറ്റുപുഴ നിർമ്മല മെഡിക്കൽ സെന്ററിൽ വച്ച് കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. മൃതദേഹം സെപ്റ്റംബർ 9-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച രാവിലെ വാഴക്കുളം ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. കാർമ്മൽ പ്രവിശ്യാധിപൻ ബഹു.മാർട്ടിൻ കൂട്ടപ്ലാക്കലച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകളുടെ പ്രാരംഭ ഭാഗം നടത്തി. സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ജനറാൾ റവ. ഫാ. തോമസ് ചാത്തൻപറമ്പിൽ ഒപ്പീസ് നടത്തി. ഇടുക്കി രൂപതാ വികാരി ജനറാൾ റവ. ഫാ. ജോസഫ് പ്ലാച്ചിക്കൽ അഹറോനച്ചന് ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.30 ന് മൃതസംസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷകൾ ആരംഭിച്ചു. സമൂഹബലിക്ക് സി.എം.ഐ. വികാരി ജനറാൾ റവ. ഫാ. ജോസ്സി താമരശ്ശേരി, കാർമ്മൽ പ്രൊവിൻസിന്റെ പ്രൊവിൻഷ്യാൾ ഫാ. മാർട്ടിൻ കൂട്ടപ്ലാക്കൽ, കൊച്ചി തിരുഹൃദയ പ്രൊവിൻസിന്റെ പ്രൊവിൻഷ്യാൾ ഫാ.ബെന്നി നൽക്കര, അടിമാലി ദീപ്തി ഭവൻ സുപ്പീരിയർ ഫാ. ജോർജ്ജ് പൂക്കാട്ട്, അഹറോനച്ചന്റെ സഹോദരി പുത്രൻ ഫാ. സാവിയൻസ് ചിരോത എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി. ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാന ഭാഗത്തിന് കോതമംഗലം മെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യ മാർ ജോർജ്ജ് മഠത്തിക്കണ്ടത്തിൽ പിതാവ് നേതൃത്വം നല്കി. തേവര ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോർ റവ. ഫാ. പൗലോസ് കിടങ്ങൻ തന്റെ അനുശോചന സന്ദേശത്തിലൂടെ അഹറോനച്ചന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ചിത്രം സുന്ദരമായി വരച്ചുകാട്ടി. അഹറോനച്ചനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ രൂപതാ വൈദീകരും വിവിധ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അച്ചന്മാരും എത്തിയിരുന്നു. എറണാകുളം അങ്കമാലി അതിരൂപതയിലെ വരാപ്പുഴ പുത്തൻപള്ളി ഇടവകയിൽ വിതയത്തിൽ കൊച്ചുവർക്കി മറിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ ഏറ്റവും ഇളയവനായി 1931 നവംബർ 13-ാം തീയതി ബഹു അഹറോൻ അച്ചൻ

ഭൂജാതനായി. പരേതരായ സി. ഇസബെല്ല S.D, ശ്രീമതി ആലീസ് ജോൺ ചിരോത, ശ്രീ പൗലോസ്, സി.സെലസ്റ്റ്യൻ S.D എന്നിവരാണ് അഹറോനച്ചന്റെ സഹോദരങ്ങൾ.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പുത്തൻപള്ളിയിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ അഹറോനച്ചന്റെ ഹൈസ്ക്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം വാഴക്കുളം ഇൻഫെന്റ് ജീസസ് സ്കൂളിലായിരുന്നു. 1949-ൽ SSLC പൂർത്തിയാക്കിയ അച്ചൻ മാന്നാനം സെന്റ് ജോസഫ് യോഗാർഥി ഭവനത്തിൽ ചേർന്നു. ഭാഷാപഠനത്തിന് ശേഷം അമ്പഴക്കാട് സെന്റ് തെരേസാസ് ആശ്രമത്തിൽ നവസന്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ അഹറോനച്ചൻ 1951 ഒക്ടോബർ 15-ാം തീയതി ആദ്യവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1954-ൽ ചെത്തിപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ ഫിലോസഫി പഠനം നടത്തി.

1956-1960 കാലഘട്ടത്തിൽ തേവര എസ്.എച്ച് കോളേജിൽ നിന്നും ഫിസിക്സിൽ പ്രശംസനീയമായ രീതിയിൽ ബിരുദമെടുത്തു. 1960-ൽ ദൈവശാസ്ത്രപഠനം ആരംഭിച്ച അഹറോനച്ചൻ 1963 മെയ് 17-ാം തീയതി തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു.

കേരളത്തിൽ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ സംരംഭമായ രാജഗിരി സ്വാശ്രയ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിന്റെ ചുമതലയാണ് ബഹു അഹറോനച്ചനെ കാത്തിരുന്നത് സ്വയം ഫീസ് പിരിച്ച് അദ്ധ്യാപകർക്ക് ശമ്പളവും നൽകി. സ്കൂൾ നടത്താൻ തയ്യാറാണോ എന്ന സർക്കാരിന്റെ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിച്ച് ബഹു. സാലസച്ചൻ മൂന്നു സ്കൂളുകൾക്ക് അനുവാദം വാങ്ങി. അതിൽ വളർന്നു വന്നത് രാജഗിരി മാത്രമായിരുന്നു. 1964 മുതൽ 1977 വരെ ബഹു അഹറോനച്ചൻ അദ്ധ്യാപകനായും, പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനായും ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബാല്യകാല കഷ്ടപ്പാടുകൾ പേറുന്നതിന് മുൻപന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഹറോനച്ചന്റെ 90-ാം ജന്മദിനത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് രാജഗിരി സ്കൂളിലെ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികൾ ഓൺലൈനായി ജന്മദിനം ആഘോഷിച്ചു 1967-1971 കാലഘട്ടത്തിൽ കാനഡയിലെ 'അൽബേർട്ടാ' യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും നേടി.

വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും മാറിയ അദ്ദേഹം 1978-ൽ ആലുവ സെന്റ് ആന്റണീസ് ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠനായും, 1981-ൽ പ്രൊവിൻഷ്യൽ കൗൺസിലറായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു 1983-1987 കാലഘട്ടത്തിൽ തിരുഹൃദയ പ്രവിശ്യയെ നയിച്ചത് അഹറോനച്ചനായിരുന്നു.

1987 മുതൽ ബഹു.അഹറോനച്ചൻ തന്റെ സേവനത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുത്തത് ഇടുക്കിയുടെ അവികസിത പ്രദേശമായ വട്ടവടയായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ടവരുടെയും, പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെയും വിദ്യാഭ്യാസപരവും, ആരോഗ്യപരവും, ആത്മീയവും, സാമ്പത്തികവുമായ ഉന്നമനത്തിനായി അദ്ദേഹം കഠിനമായി പരിശ്രമിച്ചു. എന്റെ രണ്ടാം ജന്മദേശം എന്നാണ് അദ്ദേഹം വട്ടവടയെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. തന്റെ പിതൃസ്വത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം വിറ്റ് തന്റെ മിഷനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചു. വട്ടവടയിൽ ഒരു എയ്ഡഡ് സ്കൂൾ തുടങ്ങുന്നതിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് അച്ചൻ വഹിച്ചു.

വട്ടവട മിഷനു ശേഷം കോതമംഗലം, കൊടുവേലി, അടിമാലി എന്നീ ആശ്രമങ്ങളിൽ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷയിലും, അജപാലന ശുശ്രൂഷയിലും അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായിരുന്നു.

സഭയിലും രാഷ്ട്രീയത്തിലും നടക്കുന്ന പുതിയ ചലനങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വിമർശന ബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രതികരിക്കുക എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ചാതുര്യം അസാമാന്യമായിരുന്നു. മാതാവിനോടും, ചാവറപിതാവിനോടും, കൽക്കട്ടയിലെ വിശുദ്ധ മദർ തെരേസയോടും അദ്ദേഹം നിത്യം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. നല്ല വായനയും, ഓർമ്മയും അവസാനം വരെ നിലനിർത്തിയിരുന്നു. സ്നേഹസമ്പന്നനും, കഠിനാധ്വാനിയും, ത്യാഗങ്ങൾ

ഏറ്റെടുക്കാൻ നല്ല മനസ്സും ഉണ്ടായിരുന്ന ബഹു അഹറോനച്ചനെ സി.എം.ഐ സഭയ്ക്കു നൽകിയ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാം. ദൈവം തന്റെ രാജ്യത്തിൽ അഹറോനച്ചനെ സ്വീകരിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം. നമ്മുടെ സഭാ നിയമം അനുസരിച്ച് (D 58) ബഹു. അഹറോനച്ചനുവേണ്ടി വി.കുർബാനയും, മറ്റു പ്രാർത്ഥനകളും സമർപ്പിക്കുവാൻ വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഫാ. ജോസ് കടവിൽ സി.എം.ഐ.
(1929 – 2021)

ജനനം	: 05/12/1949	**വ്രതം**	: 00/00/1971
തിരുപ്പട്ടം	: 29/03/1979	**മരണം**	: 13/09/2021

സി എം ഐ തിരുവനന്തപുരം സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രവിശ്യയിലെ ഫാ. ജോസ് കടവിൽ (72) 2021 ഓഗസ്റ്റ് 13-ാം തീയതി രാത്രി 9:30 മണിക്ക് അടൂർ ഹോളിക്രോസ് ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് ദിവംഗതനായി.

ശാന്തിഭവൻ ആശ്രമം Our Lady of Home for the Deaf and Blind, Higher Secondary English Medium School, മൗണ്ട് കാർമൽ സി എം ഐ സെന്റ്റൽ സ്കൂൾ, മാത്തർ ദേയി സി എം ഐ കോളേജ്, കർമലമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ദൈവാലയം എന്നീ മഹത്തായ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥാപകപിതാവാണ് കടവിലച്ചൻ

അച്ചൻതന്നെ നിർമ്മിച്ച് രൂപംകൊടുത്ത ഏനാത്തെ ആശ്രമ ദൈവാലയത്തിൽ വച്ച് ഓഗസ്റ്റ് 15-ന് കരേറ്റമാതാവിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസം ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് 2.30ന് മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ സമാരംഭിച്ചു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ ഏനാത്തുള്ള ആശ്രമപൂന്തോട്ടത്തിലെ മണ്ഡപത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതശരീരം സംസ്കരിച്ചത്. ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയിൽ ചെത്തിപ്പുഴ ഇടവകയിൽ കടവിൽ ജോസഫ്, ക്ലാരമ്മ ദമ്പതികളുടെ ആറുമക്കളിൽ നാലാമനായി 1949 ഡിസംബർ 5-ാം തീയതി ജോസച്ചൻ ജനിച്ചു. എബ്രഹാം, തോമസ്സ്, എമ്മാനുവേൽ, ജോർജ്ജ്, മേരി എന്നിവരാണ് ജോസച്ചന്റെ സഹോദരങ്ങൾ പാറേൽ എൽ പി. സ്കൂൾ, ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ് ബി ഹൈസ്കൂൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. 1966-ൽ സി. എം. ഐ. സഭയിൽ യോഗാർത്ഥിയായി പ്രവേശിച്ചു. 1971-ൽ ആദ്യവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചു. 1979 മാർച്ച് 29-ന് അഭിവന്ദ്യ പൗളിനോസ് പിതാവിന്റെ കൈവയ്പ്പു ശുശ്രൂഷവഴി തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. കുഞ്ഞുനാൾ മുതൽ വല്യപ്പന്റെയും വല്യമ്മയുടെയും പേരമ്മമാരുടെയും സ്നേഹപരിലാളനയിലാണ് വളർന്നത്. മാതൃസഹോദരനായ ഡമഷീനച്ചന്റെയും, പൗളിനോസ് പിതാവിന്റെയും സ്വാധീനവും ചെത്തിപ്പുഴ കൊവേന്തയിലെ വൈദികരുടെ ജീവിതമാതൃകയും അദ്ദേഹത്തിന് ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ സന്യാസജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രചോദനം നല്കി. ബാംഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം കോളേജിലും തുടർന്ന് പൂനാ പൊന്തിഫിക്കൽ സെമിനാരിയിലും വൈദികപഠനം പൂർത്തിയാക്കി വൈദികനായ ശേഷം പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചന്റെ സെക്രട്ടറിയായും,

മാന്നാനത്തു വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളുടെ അധ്യാപകനായും ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. കന്യാകുമാരി ജില്ലയിലെ മണ്ഡപത്തിൻകടവ്, കളിയൽ എന്നിവിടങ്ങളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയിരൂർ ആശ്രമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറായിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഉപരിപഠനത്തിനായി ജോസച്ചൻ വിദേശത്തേക്കു പോകുന്നത്. 1981-ൽ ബൈബിൾ പഠിക്കാനാണ് അച്ചൻ കാനഡയ്ക്കു പോയത്. അവിടെ Newman Theological College, Edmonton Alberta-ൽ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കവെ ബധിരർക്കും കാഴ്ചയില്ലാത്തവർക്കുംവേണ്ടി ഇനിയുള്ള ജീവിതം മാറ്റിവയ്ക്കാൻ ഉൾവിളിയുണ്ടായി. ഇതിന് കാരണം Fr Richard Burner ആയിരുന്നു അദ്ദേഹമായിരുന്നു ബധിരർക്കുവേണ്ടി ആംഗ്യഭാഷയിൽ അവിടെ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ജോസച്ചനെ എന്തെന്നില്ലാതെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ബധിരരുടെയും അന്ധരുടെയും ഭാഷ പഠിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

തോമസ് മാമ്പ്രയച്ചൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു UBC Vancouver University യിൽ നിന്ന് Deaf and Dumb ൽ സ്പെഷ്യൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ പൂർത്തിയാക്കി പിന്നീട് Boston University USA ൽ നിന്നും സ്പെഷ്യൽ എഡ്യൂക്കേഷനിൽ MAയും പഠിച്ചു നാട്ടിലെത്തിയ ജോസച്ചൻ 1987 ജൂലായ് 31-ന് ഏനാത്ത് എം സി റോഡിനോടു ചേർന്ന് കല്ലടയാറിന്റെ തീരത്ത് മൂന്നേക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി അന്ധർക്കും ബധിരർക്കും വേണ്ടി ഒരു സ്കൂൾ തുടങ്ങി അത് Higher Secondary വരെയായി വളർന്നു പിന്നീട് ഏതാണ്ട് 35 വർഷക്കാലം, അച്ചൻ ഏനാത്തുതന്നെ ജീവിച്ചു. അച്ചൻ തന്നെയായിരുന്നു അവസാന നിമിഷംവരെ അവരുടെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനും ആത്മീയപിതാവും. അവർക്കു ഭക്ഷണം വിളമ്പുന്നതുപോലും ജോസച്ചനായിരുന്നു. ഉപവിയുടെ ഒരു ഗ്രാമം തന്നെ ഇക്കാലമത്രയും കൊണ്ട് അച്ചൻ വളർത്തിയെടുത്തു അന്ധരെയും ബധിരരെയും സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിൽ എത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. 2012-ൽ Mount Carmel CMI Central School ഏനാത്തു സ്ഥാപിച്ചു 2014-ൽ Mater Dei CMI College തുടങ്ങി. കർമ്മലമാതാവിന്റെ നാമത്തിൽ മനോഹര ദൈവാലയവും വിശാലമായ കളിസ്ഥലവും അച്ചൻ നിർമ്മിച്ചു. പ്രകൃതിയോട് ഇണങ്ങി ജീവിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന രീതിയിലാണ് അച്ചൻ എല്ലാം ക്രമപ്പെടുത്തിയത്

മാതൃഭക്തനായ ജോസച്ചൻ അവസാന കാലത്ത് ഏറെസമയവും ദൈവാലയത്തിൽ തന്നെയാണ് ചെലവഴിച്ചിരുന്നത് പൗരോഹിത്യധർമ്മത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയും പാവനതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകാശിതമായിരുന്നു. ലളിതസുഭഗമായ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു അച്ചന്റേത്. ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കുപുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു.

അടൂർ ഹോളിക്രോസ് ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് ഓഗസ്റ്റ് 13-ന് നിര്യാതനായ ജോസച്ചന്റെ മൃതസംസ്കാരം ഓഗസ്റ്റ് 15-നായിരുന്നു മൃതസംസ്കാരകർമ്മത്തിന്റെ ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങൾക്ക് മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചത് പ്രൊവിൻഷ്യൽ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ ചാമത്തറയച്ചനായിരുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപത സഹായമെത്രാൻ അഭിവന്ദ്യ മാർ തോമസ് തറയിൽ പിതാവ് അനുശോചന സന്ദേശവും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തി. ചടങ്ങുകളുടെ അവസാന ഭാഗശുശ്രൂഷകളുടെ മുഖ്യകാർമ്മികൻ ജനറൽ കൗൺസിലർ ബഹു. ബിജു വടക്കേലച്ചനായിരുന്നു. കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിൽ ജോസ് കടവിലച്ചന്റെ ജീവിതത്തിലെ ചൈതന്യവത്തായ അംശങ്ങൾ സെബാസ്റ്റ്യൻ അട്ടിച്ചിറയച്ചൻ മഹത്ത്വത്തോടെ വരച്ചുകാട്ടി

ബ ജോസ് കടവിലച്ചനെ സി എം ഐ, സഭയ്ക്കു നല്കിയ നല്ല ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാം നമ്മുടെ സഭാ നിയമം ഡയറക്ടറി No.58 (b) അനുസരിച്ച് പരേതനു വേണ്ടി ദിവ്യബലിയും പ്രാർത്ഥനകളും ആത്മശാന്തിക്കായി നടത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ അവറാൻ സി.എം.ഐ.

(1943 – 2021)

ജനനം	: 28/12/1943	**വ്രതം**	: 16/05/1963
തിരുപ്പട്ടം	: 18/12/1972	**മരണം**	: 22/10/2021

സി.എം.ഐ സഭയുടെ തൃശൂർ ദേവമാതാ പ്രവിശ്യയിൽ വരന്തരപ്പിള്ളി ആശ്രമാംഗമായിരുന്ന ബഹു സെബാസ്റ്റ്യൻ അവറാനച്ചൻ 2021 ഒക്ടോബർ 22-ന് രാവിലെ കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു മൃതസംസ്ക്കാരം ഒക്ടോബർ 24-ാം തിയ്യതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2 മണിക്ക് വി. കുർബാനക്കുശേഷം വരന്തരപ്പിള്ളി ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ നടത്തി ഇരിങ്ങാലക്കുട രൂപതയിലെ നടവരമ്പ് ഇടവകയിലെ അവറാൻ ചെറിയാൻ ത്രേസ്യ ദമ്പതികളുടെ ആറ് മക്കളിൽ ആറാമനായി അവറാനച്ചൻ ഭൂജാതനായി നടവരമ്പ് ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളിലെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം വരന്തരപ്പിള്ളി യോഗാർത്ഥി ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1963 മെയ് 16 ന് ആദ്യവ്രതവും 1972 ഡിസംബർ 18 ന് പൗരോഹിത്യവും സ്വീകരിച്ചു ബഹു സെബാസ്റ്റ്യൻ അവറാനച്ചൻ റോമിലെ സെന്റ് തോമസ് അക്വീനാസ് പൊന്തിഫിക്കൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും ആദ്ധ്യാത്മിക ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തി. വികാരി, ക്യൂറേറ്റർ, ബോർഡിംഗ് റെക്ടർ, പ്രസ്സ് മാനേജർ, അനുഭവസമ്പന്നനായ വചനപ്രഘോഷകൻ തുടങ്ങി നിരവധി മേഖലകളിൽ തന്റെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചു. ആത്മസംസ്കൃതി എന്ന ധ്യാനരീതിയിലൂടെ അനേകരിലേക്ക് ആത്മീയതയുടെ വിത്തുകൾ പാകാൻ ബഹു അവറാനച്ചന് സാധിച്ചു.

ഒരു വചനപ്രഘോഷകൻ എന്ന രീതിയിലാണ് ബഹു. അവറാനച്ചൻ എന്നും അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ചത് തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും വൈദികർ, സന്ന്യസ്തർ, വൈദികസന്ന്യാസാർത്ഥികൾ, അൽമായർ തുടങ്ങിയവരെ ധ്യാനിപ്പിക്കുക എന്ന ദൗത്യമാണ് അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചത്. ചിയ്യാരത്തുള്ള ഗലീലിയിലാണ് കൗൺസിലിങ്ങിനും, താമസിച്ചുള്ള ധ്യാനപരിപാടികൾക്കും നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നത്. ധ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അച്ചന്റെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. 'നമ്മുടെ ദൗത്യം വചനപ്രഘോഷണമാണ്'. ദൈവവചന പ്രഘോഷണം ബഹു. അവറാനച്ചനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആഗ്രഹവും ആവേശവുമായിരുന്നു. സദാസമയം പുഞ്ചിരിതൂകി നിൽക്കുന്ന ബഹു. അവറാനച്ചന്റെ മുഖം മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്നും സന്തോഷം പകരുന്നതായിരുന്നു. വ്യക്തിപരമായ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ആഴമായ പ്രാർത്ഥനാനുഭവം സ്വന്തമാക്കാൻ ബഹു അച്ചന് സാധിച്ചു. കഴിഞ്ഞ 5 വർഷമായി ക്യാൻസർ രോഗിയായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും പരാതിയില്ലാതെ ജീവിക്കാൻ അച്ചന് കഴിഞ്ഞു.

ഇരിങ്ങാലക്കുട രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ പോളി കണ്ണൂക്കാടൻ ബഹു. അവറാനച്ചന് അന്തിമോപചാരമർപ്പിച്ച് ഒപ്പീസുചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. മൃതസംസ്കാരശുശ്രൂഷകളുടെ ഒന്നാം ഭാഗത്തിന് തൃശൂർ അതിരുപതാ സഹായമെത്രാൻ മാർ ടോണി നീലങ്കാവിൽ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. രണ്ടും

മൂന്നും ഭാഗങ്ങൾ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ബഹു. ഡേവീസ് പനയ്ക്കലച്ചന്റെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. സമാപനകർമ്മങ്ങൾക്ക് തൃശൂർ അതിരൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ ആൻഡ്രൂസ് താഴത്ത് മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ബഹു. അവറാനച്ചനെ കുറിച്ചുള്ള അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തിയത് ജെയിൻ താന്നിക്കലച്ചനാണ്.

വചനകേന്ദ്രീകൃതജീവിതവും, സൗഹൃദങ്ങളെ ഊട്ടിയുറപ്പിച്ച സന്ന്യാസവും, ആഴമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതവുമാണ് ബഹു. അവറാനച്ചനിലുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് ചരമപ്രസംഗത്തിലുടനീളം വ്യക്തമായിരുന്നു. ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ അവറാനച്ചന്റെ സഹോദരീസഹോദരങ്ങളും കുടുംബാംഗങ്ങളും മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കുചേർന്നിരുന്നു. ലോകമെങ്ങും സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കുകയെന്ന ദിവ്യനാഥന്റെ വചസ്സുകൾ അക്ഷരംപ്രതി ജീവിച്ച ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ അവറാനച്ചന്റെ ജീവിതം നമുക്ക് മാതൃകയാക്കാം.

മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്ന തമ്പുരാൻ ബഹു. അവറാനച്ചന് നിത്യശാന്തി നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ അവറാനച്ചനെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം. നമ്മുടെ സഭാനിയമം അനുസരിച്ചുള്ള ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാം.

Rev. Fr. George Marattukalam CMI
(1943-2021)

Birth	**: 15/01/1943**	**Profession**	**: 16/05/1964**
Ordination	**: 18/12/1973**	**Death**	**: 22/10/2021**

Rev. Fr. George Marattukalam (78) was born on 15th January 1943 at Chethipuzha in the Diocese of Changanacherry, as the fifth child of Mr Ouseph Joseph and Mrs Rosamma. After his primary schooling inthe Government Primary School at Vadakkekara and High School studies in St. Berchmans High School at Changanacherry, he joined CMI St. Joseph Province, Trivandrum. At the completion of Aspirancy at Mannanam and Mutholy, he joined the Novitiate House at Chethipuzha and made his first Profession on 16th May 1964. He had his Philosophical and Theological studies at Dharmaram Vidya Kshetram Bangalore and was ordained a priest on 18th December 1973. During the philosophical studies he opted forChanda Mission where his passion for the mission was accomplished. His main field of activities were the Diocese of Chanda and the Diocese of Adilabad.

He also rendered his service as the Rector of the Diocesan Minor seminary (Guru Vidya Nilayam) at Repalliwada and he was loved by all the seminarians, because of his paternal and loving nature. For many years he was the Vocation Promoter of the undivided Chanda province. He also served asthe Vicar General of the undivided Chanda diocese for a few years. He used his linguistic skills to translate liturgical prayers and hymns from Malayalam to Telugu in the initial years of his missionary life in the undivided Chanda Diocese. He was elected the Provincial of Mary Matha Vice-Province Hyderabad in the year 2011, an office which he held until 2014.

After understanding the hardships of the farmers, he formed an agricultural cooperative society at Tamsi (Adilabad District) to provide financial assistance and agricultural-related goods to the farmers of Tamsi, Adilabad and the surrounding villages, Farmers from far away villages frequently visited Fr. George for guidance in cultivation. Fr. George himself was a good farmer and he promoted agriculture, gardening and other allied activities wherever he rendered his pastoral services. He extended financial support to a considerable number of poor families in the villages and particularly for the catholic students and youth to have their higher education. As Jesus said of Nathaniel "Behold, an Israelite indeed in whom is no guile" (Jn1:47), everyone had similar opinion about Fr George.

Fr. George took a leading role in constructing several churches in many remote villages of the virgin land of the undivided Chanda diocese. He inspired and prompted young priests to work in the parishes and mission stations and proclaim the Good News of Jesus.

The funeral service of Fr. George was on 24th October, 2021 which began at Mary Matha Ashram at Chowara and later the mortal remains were carried to the Sacred Heart Monastery Chethipuzha, his home parish, where his mortal remains were laid to rest in the presence of many faithful and his beloved family members.

The Eucharistic celebration was presided over by Mar Prince Antony - the Bishop of Adilabad Diocese - who preached the homily, in which he highlighted the great missionary spirit of Fr George Marattukalam. Mar Joseph Kunnath CMI, the bishop emeritus, led the final part of the funeral service. Besides his family members and friends, many confreres from various provinces, a great number of other priests and religious and a large crowd attended the funeral.

He was a true philanthrophist who was very eager to accompany people in their needs. His love for the poor was well expressed in all the mission stations and parishes he worked. His concern for the poor people made him find resources for the construction of many houses in the villages. His zeal for proclamation and compassion for the poor, simplicity in life, selfless service and love for mother earth made him a true and an outstanding missionary

Let us thank the Lord Almighty for all the blessings the CMI Congregation, Mary Matha Vice-Province, Adilabad Mission and the people of God received through the committed and ever inspiring life of Rev. Fr. George Marattukalam and pray that the Risen Lord may grant him everlasting joy and peace.

റവ. ഡോ. ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ കടുവാതുക്കിൽ സി.എം.ഐ.

(1931 – 2021)

ജനനം	: 25/12/1931	വ്രതം	: 18/05/1952
തിരുപ്പട്ടം	: 16/05/1964	മരണം	: 09/11/2021

സി എം.ഐ. തിരുവനന്തപുരം സെന്റ് ജോസഫ് പ്രവിശ്യയിലെ ഫാദർ സെബാസ്റ്റ്യൻ കടുവാതുക്കിൽ (90) 2021 നവംബർ 9-ാം തീയതി 2.30-ന് തിരുവനന്തപുരം ക്രൈസ്റ്റ് ഹാൾ ആശ്രമത്തിൽ വച്ച് ദിവംഗതനായി.

കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി രൂപതയിൽ എലിക്കുളം കടുവാതുക്കിൽ പരേതനായ ശ്രീ. തൊമ്മൻ-ഏലിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ എട്ടുമക്കളിൽ നാലാമനായി 1931 ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി ജനിച്ചു. 1952-ൽ സി.എം.ഐ. സഭയിലെ യോഗാർഥിഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മാന്നാനം, മുത്തോലി ആശ്രമങ്ങളിലെ യോഗാർഥിപഠനത്തിനുശേഷം ചെത്തിപ്പുഴയിലെ നോവിഷ്യറ്റിൽ പ്രവേശിച്ചു. ബാംഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം കോളേജിൽ ഫിലോസഫിയിലും തിയോളജിയിലും പഠനം പൂർത്തിയാക്കി.

1958 മെയ് 18-ന് വ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്ത സെബാസ്റ്റ്യൻ അച്ചൻ 1964 മെയ് 16-ാം തീയതി പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു. മുത്തോലി സെന്റ് ജോൺസ് ആശ്രമത്തിലെ പ്രോക്യുറേറ്ററായി തന്റെ കർമരംഗം ആരംഭിച്ചു. പുന്നപ്ര കാർമൽ പോളി ടെക്നിക് കോളേജ് ഹോസ്റ്റൽ വാർഡനായിരുന്നപ്പോൾ ആലപ്പുഴ തീരദേശത്തുള്ള പാവപ്പെട്ട മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി കോസ്റ്റൽ സോഷ്യൽ ആക്ഷൻ ഫോറം രൂപീകരിച്ചു.

സഭയോടും സന്യാസത്തോടും പൗരോഹിത്യത്തോടും വിശ്വസ്തതപുലർത്തിയിരുന്ന സെബാസ്റ്റ്യനച്ചൻ എന്നും സഭയെ വളർത്തുന്നതിൽ ഉത്സാഹവാനായിരുന്നു. പാവങ്ങളോട് എന്നും പക്ഷം ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ച അച്ചൻ തനിക്ക് ലഭിച്ച ദൈവവിളിയോട് ആത്മമാർഥത പുലർത്തിയിരുന്നു. ആശ്രമത്തിൽ എത്തുന്നവരെ ഈശ്വരതുല്യം സ്നേഹിക്കുകയും കാരുണ്യത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. “അതിഥി ദേവോ ഭവ” എന്ന തത്വം ജീവിതത്തിൽ അന്വർഥമാക്കിയ അച്ചൻ, അവർക്ക് പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

1969-ൽ കോട്ടയം ദീപിക ദിനപ്പത്രത്തിന്റെ സർക്കുലേഷൻ മാനേജരായി ചാർജെടുത്ത അച്ചൻ നീണ്ട 9 വർഷക്കാലം പ്രസ്തുത തസ്തികയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. മലബാർ കുടിയേറ്റക്കാർക്കൊപ്പം ദീപികയുടെയും മലബാർ കുടിയേറ്റത്തിനും വളർച്ചയിലേയ്ക്കുള്ള കുതിപ്പിനും നിർണ്ണായക പങ്കുവഹിച്ച സെബാസ്റ്റ്യൻ കടുവാതുക്കിലച്ചൻ, തൃശൂരിലും മലബാറിലെ കുടിയേറ്റ ഗ്രാമങ്ങളിലും ചുറുചുറുക്കോടെ പ്രവർത്തിച്ചു. ദീപികയുടെ നാവും ശക്തിയുമായിരുന്ന അച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് തൃശൂരിലെ ദീപിക രണ്ടാമത്തെ എഡിഷൻ ആരംഭിച്ചത്. പ്രസ്സിനും ഓഫീസിനും സ്ഥലം കണ്ടെത്തുന്നതിൽ അച്ചന്റെ പങ്ക് നിർണ്ണായ കമായിരുന്നു. കടുവാതൂക്കിലച്ചന്റെ അക്ഷീണ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി തളിപ്പറമ്പിൽ ദീപിക സബ്ഓഫീസ് തുടങ്ങുവാനും തന്മൂലം കുടിയേറ്റഗ്രാമങ്ങളായ ഉദയഗിരി, ആലക്കോട്, ചെറുപുഴ, പൈസക്കരി, ചെമ്പേരി, ചന്ദനക്കാംപാറ, ചിറ്റാരിക്കൽ, കേളകം, രാജപുരം, കോഴിച്ചാൽ, കുടി യാന്മല തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ ദീപികയ്ക്ക് വലിയ സ്വീകാര്യത ലഭിക്കാനുമിടയായി.

പത്രപ്രവർത്തനത്തിനിടയിലുണ്ടായ അപകടത്തെത്തുടർന്ന് അച്ചൻ ദീപികയുമായി ബന്ധ പ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങി

1980-83 കാലങ്ങളിൽ തേവര കലാഭവനിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. 1985-88 വർഷ -ങ്ങളിൽ കോട്ടയം പ്രകാശ്ഭവനിൽ പബ്ലിക്കേഷൻ മാനേജരായിരുന്നു. 1987-90 കാലങ്ങളിൽ പ്രൊവി ൻഷ്യൽ കൗൺസിലറായും പിന്നീട് കുച്ചപ്പുറം ആശ്രമഷ്ഠനായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. തുടർന്ന് തിരുവനന്തപുരം ക്രൈസ്റ്റ് ഹാൾ ആശ്രമത്തിൽ വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുകയായി രുന്നു. അച്ചന്റെ സഹോദരൻ റവ. ഫാദർ കെ. ടി. തോമസ് S.J. (പരേതൻ), സഹോദരി സിസ്റ്റർ കോർസിനി CMC (പരേത) എന്നിവർ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവച്ചവ രായിരുന്നു.

നവംബർ 9-ാം തീയതി നിര്യാതനായ സെബാസ്റ്റ്യൻ അച്ചന്റെ ഭൗതിക ശരീരം 11-ാം തീയതി രാവിലെ ക്രൈസ്റ്റ് ഹാൾ ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ എത്തിക്കുകയും പ്രിയോർ റവ. ഫാദർ പോൾ മങ്ങാടിന്റെ കാർമികത്വത്തിൽ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. പൊതുദർശനത്തിനു ശേഷം അന്നേ ദിവസം ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ 10 മണിക്ക് നടന്ന രണ്ടാംഭാഗശുശ്രൂ ഷകൾക്കും തുടർന്ന് നടന്ന ദിവ്യബലിക്കും സംസ്ക്കാരകർമ്മങ്ങൾക്കും ബഹു. പ്രൊവി ൻഷ്യൽ സെബാസ്റ്റ്യൻ ചാമത്തറയച്ചൻ മുഖ്യകാർമികത്വം വഹിച്ചു. ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് അഭിവന്ദ്യ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം പിതാവ് അനുശോചന സന്ദേശവും പ്രാ ർത്ഥനകളും നടത്തി. സി.എം.ഐ. സഭയുടെ വികാർജനറാൾ ബഹു. ജോസി താമരശ്ശേരി യച്ചൻ പ്രാർഥനകളർപ്പിച്ചു. ബഹു. മാത്യു പോളച്ചിറയച്ചൻ ദിവ്യബലിമധ്യേ നടത്തിയ ചരമപ്ര സംഗത്തിൽ സെബാസ്റ്റ്യൻ അച്ചന്റെ അശരണരോടുള്ള കരുതലിനെക്കുറിച്ച് എടുത്തു പറ ഞ്ഞു. കർമ്മങ്ങളുടെ അവസാനഭാഗശുശ്രഷകളുടെ മുഖ്യകാർമികൻ ബഹു. വികാർ പ്രൊവി ൻഷ്യൽ റവ. ഫാദർ സോണി പാലാത്രയായിരുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട സെബാസ്റ്റ്യൻ കടുവാതുക്കിലച്ചനെ സി.എം.ഐ. സഭയ്ക്ക് നൽകിയ നൽ കിയ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാം. സി.എം.ഐ. സഭാ ഡയറക്ടറി No. 58 (b) അനുസരിച്ച് പരേ തന്റെ ആത്മശാന്തിയ്ക്കായി ദിവ്യബലിയും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്താം.

Rev. Fr. Dr. John Edappilly CMI
(1944-2021)

Birth	**: 28/04/1944**	**Profession**	**: 16/05/1963**
Ordination	**: 17/05/1970**	**Death**	**: 19/11/2021**

Fr. John Edapilly had been well-known all over the country for his innovative art and science of Evangelization through the electronic communication media. His doctoral thesis, defended at the International Institute, Florida, under the title "The Emerging Electronic Church" is being relied on even today as an irreplaceable source book and an all-too-important guide in this regard by theoreticians as well as practitioners of Gospel proclamation through the dynamics of digital media. He has proved by his rare ingenuity how music and melody, rhythm and rhetoric, dance and diction, prose and poetry, vision and visuals, instrumentation and insight could be harmoniously employed at the service of Gospel preaching within a creative frame of the present-day digital technology.

Himself a master and mentor, instructor and inventor, in this novel mode and method of 'missionarying,' Fr. Edapilly had trained hundreds of heralds of Gospel to be capable of being catchers of humans. Indeed, he did so by using the audio-visual techniques, substantially in line with the original genius of Jesus himself, by presenting the mysteries of the Kingdom of Heaven in a panoramic platform of signs and stories, symphony and cyphers. Fr. Edappilly's creative and recreative endeavours and enterprises in starting or conducting or developing such centres of neo proclamation of the Gospel in artistically vibrant, colour-sound, combinations such as, among others, National Institute of Social Communications Research and Training Centre (Delhi), Christian Centre for Culture and Communications (Amritsar), Chetana Centre of Culture and Communications. Catholic Youth Centre speaks volumes about his multi-faceted, imaginative and industrious way of making the Gospel alive.

Fr. John Edappilly was born on 28.09.1994, of Antony-Elizabeth. He joined CMI Congregation at Varandarappilly and had his Philosophy and Theology training at Dharmaram College, Bangalore. He was ordained on 17.05.1970. His other notable

academic qualifications were: M.A in Psychology, M.A in Religion (both from Temple University, Philadelphia), M. A in Spiritual Theology (Pontifical Institute, Alwaye). He also served as a Visiting Professor in a good number of Institutes of Theology and Culture both in India and abroad.

Fr John had distinguished himself as an effective retreat preacher and zealous pastor, enchanting singer and talented composer, erudite writer and noted film critic, influential organizer and a leading youth animator His special areas of interest were catechetics, family renewal, liturgical music and audio-visual presentation of Gospel themes. The steps he took, while being the Prior of the Immaculate Heart Monastery, Varandarapilly, to renew the families by taking them by the path of St Chavara's vision of an ideal Christian family, with the aid of musical and artistic presentation are still lauded by the people there with highest praise and appreciation.

In October 2020 he took charge of the office of the superior of Carmel Bhavan, Chalakudy. To the great delight of all of us, he kept the Community united in prayer and fraternity with great care for its spiritual and physical welfare by providing it with a strong and effective leadership with respect to education, the primary apostolate of the Bhavan, animating us at the same time to remain fully committed to the spiritual and religious needs of the faithful around us, keeping our bonds of strong social relationship with the people of all walks of life in Chalakudy. With his magnetic personality, inborn penchant for thinking with and for the youth, humane, refined manners of dealing, strong social and cultural consciousness, outstanding leadership qualities, he easily captivated the mind and heart of all, in particular, of the students, staff and parents of our schools here as well as the general public of Chalakudy Our great and deep thanks are due to Fr. John Edapilly, our deceased Superior of revered memory!

Fr. John was suffering from ailments connected with diabetics. On 19th November after the noon meals he retired to take rest as usual during which he expired owing to cardiac arrest. On the 21st afternoon the funeral mass was officiated by Mar Pauly Kannukadan, Bishop of Irinjalakuda, Rev Frs Paulson Paliekkara (General Councillor), Davis Panakkal (Provincial, Devamatha Province), Benny Nalkara (Provincial, SH Province, Kochi) being co-celebrants. The funeral homily was delivered by Rev Fr Benny Chirammel of the Chetana Institution. The final part of the funeral rites was officiated by Mar Tony Neelamkavil, the Auxiliary Bishop of Thrissur

Let us be thankful to God and the CMI Congregation for the invaluable gift of Fr. John Edapilly, an apostle par excellence of Evangelisation by the electronic media.

Requesting you to kindly conduct the obsequies for the departed soul of Rev. Fr. John Edapilly as per our Directory No 58

Rev. Fr. Joseph Aureus CMI
(1933-2021)

Birth	**: 29/07/1933**	**Profession**	**: 14/09/1954**
Ordination	**: 17/05/1962**	**Death**	**: 21/11/2021**

Rev. Fr. Joseph Aureus CMI of Devamatha Province Thrissur, the member of CMI Ashram, Dhule of St. Kuriakose Elias Chavara Region, Dhule, was called for eternal life on November 21, 2021 at 2:30 pm in Amala Institute of Medical Sciences, Thrissur His funeral Services was held on November 23, 2021 in St. Teresa's Monastery Ampazhakad.

Fr. Joseph was born on July 29, 1933 in Pariyaram, in Chalakudy of Late Mr. Varghese and Mrs. Annakutty. Mr. Jose is his brother and Mrs. Rosakutty, Mrs. Mary, Mrs. Sudan and Mrs. Kochuthresiya are his sisters. Hailing from Pariyaram Fr. Joseph completed his School studies from Government High School, Chalakudy in 1951. He did his Aspirancy from St. Berchman's Aspirants' House, Elthuruth and PUC from Christ College, Irinjalakuda. Doing his novitiate in Ambazhakadu, he did his first profession on September 14, 1954. Fr. Joseph did his degree, philosophy and Theology from Dharmaram College, Banglore and was ordained a priest on May 17, 1962 by Late Bishop Sebastian Vayalil. After his ordination he went to Rome and did his Licentiate in "Mystical Experience in Sri Aurobindo" in Angelicum ,Rome in 1969.

Rev. Fr. Joseph Aureus served CMI Congregation as Novice Master for fourteen Consequent years, Vicar Provincial of Devamatha Province Thrissur, Spiritual Master in Dharmaram College, Bangalore and formation coordinator of CMI congregation for four times from 1989 to 2001. From 2002 to August 19, 2021, Fr. Aureus was serving Chavara Mission and Chavara Region. Meanwhile he has served Chavara Ashram, Amalner for five years. During his tenure of nineteen years' service in Chavara Mission, he was spiritual Animator, Spiritual Director, Confessor, etc. for Rev. Fathers, Brothers, Sisters, parishioners, and praying Community members. A few years Rev Fr. Joseph was a counsellor in Chavara Public School, Dhule for Students, Teachers, and even parents

The First part of the funeral service was held in Santhanam on November 23, 2021 at 5.45 am and His Grace Mar Adrews Thazhath and His Excellency Mar Tony Neelamkavil officiated the ceremony. His mortal remains were brought to St. Teresa's Monastery, Ampazhakad at 7.45 am. Second Part of the funeral began along with Requiem Mass at 2:00 pm in St. Teresa's Monastery for which His Excellency Mar Sebastian Vaniapurackal, the Curia Bishop was the main celebrant. Rev. Dr. Davis Panackal, the Provincial of Devamatha Province, Thrissur, Rev. Fr.Paulson Paliekara, the General Councillor, Rev. Dr. Paul Achandy, the Rector of Dharmaram College, Bangalore, Rev. Fr. Jose Palatty, the Forane Vicar of St. Mary's Forane Church, Chalakkudy, Rev. Dr. Sheejan Thomas, the Regional Superior of St. Kuriakose Elias Chavara Region Dhule, Maharashtra and Rev. Fr. Jose Payyappilly the Prior of St. Teresa's Monastery, Ampazhakad were the concelebrants. Rev. Dr. Saju Chakkalackal, the Provincial of Preshita Province, Coimbatore, Rev. Dr. Kurian Kachappilly, the President of Dharmaram Vidya Kshetram, Bangalore, a good number of Priests, Religious, brothers and faithful were gathered for paying Homage to our Guruvachan. Rev. Dr. Jose Nandikara, the Professor of Dharmaram College, Bangalore preached the funeral message depicting Fr. Joseph Aureus as a real holy person after the model of St. Joseph, his Patron Saint. His Excellency Mar Pauly Kannukadan officiated the final part of the funeral service. Rev. Dr Sheejan Thomas read out the condolence Message of His Beatitude Mar George Alenchery and His Excellency Mar Thomas Elavanal

Rev. Fr. John Zepherin Naduvathussery CMI
(1939-2021)

Birth	**: 21/10/1939**	**Profession**	**: 19/05/1959**
Ordination	**: 18/05/1970**	**Death**	**: 26/11/2021**

Fr. John Zepherin Naduvathussery CMI (82), a member of CMI St Xavier's Province, Rajkot went home to be with the Lord in His heavenly abode. On Friday, 26 November 2021. He suffered a massive cardiac arrest and slipped into eternity at Christ Hospital, Rajkot. The mortal remains of Fr John was laid to rest at the Sacred Heart

Cathedral Church (Prem Mandir), Rajkot on Monday, 29 November. The funeral services began at 10.00 a.m., at CMI St Xavier's Provincial House, Rajkot. Fr. James Thayil CMI, the provincial of Rajkot officiated the first part of the funeral services. Mar Jose Chittooparambil CMI, the Bishop of Rajkot led the funeral mass and other services at Prem Mandir.

Born on 21 October, 1939, as the fourth child of pious parents George and Mary Naduvathussery, in the parish of St. Mary's Cathedral Basilica, Ernakulam, Fr. John grew up in the company of his twelve siblings. Two of his sisters followed the line of Fr. John and entered religious life.

Fr. John had his primary school education at St Augustine School, Ernakulam, and Sri Rama Varma School. His intermediate studies were held at SH College, Thevara. At the age of 15 he joined the CMI Congregation as an aspirant at Thevara. As a young boy, he got the initial formation under Frs Oswald, Severinus, Rufinus and Cyprian. He did his novitiate and juniorate in Christ the King Monastery Novitiate, Karukutty (1958-60). On 19 May, 1959 he made his first religious profession. His ecclesiastical studies of Philosophy and Theology were completed from Dharmaram College, Bangalore (1960-63; '67-72). He was among the first batch of brothers who got the opportunity to do college studies before priestly Ordination. He did his BSc and MSc (Chemistry) at S.H. College, Thevara (1963-67). He was Ordained Priest on 18 May 1970 by Mar Sebastian Mankuzhikary at the CMI Prior General's House, Ernakulam.

As a religious missionary priest, Fr John served the Church, the CMI Congregation and the society in multiple ministries and roles. He began his ministry as a teacher at Christ College, Bangalore (1970-71). In 1972 he joined S.H. College, Thevara as a teacher of Chemistry, and continued to serve there until he got a call to join the Rajkot mission in 1976 in view of taking over St. Mary's School from the Jesuits of Gujarat Province. He served there as teacher and principal for three years. He also served as Principal at Carmel Convent School, Junagadh (1979-81). The longest stretch of school ministry he had was at St. Xavier's school Jamnagar, for nine years (1981-1990), as principal. In the field of pastoral and spiritual animation Fr John served as parish priest in St. Ann's Parish, Junagadh (1979-81), and in Sacred Heart Cathedral (Prem Mandir) Parish, Rajkot (2003-2008). As parish priest, he took time to know the pulse of his flock. He had a listening ear for them always. He cared for them with spiritual and temporal nourishment. His pastoral commitment was further seen in his services as General Councilor for Evangelization and Pastoral Ministry (1996-2002) during the Prior Generalship of Very Rev. Fr. Alex Ukken CMI

He spent himself fully for the Lord, the CMI Congregation and the Church in distinguished positions such as Regional Superior of CMI St. Xavier's Region (1984-87), the first Provincial Superior of CMI St. Xavier's Province, Rajkot (1991-96), Vicar Provincial of SH. Province, Kochi (1990-94); General Councilor for Evangelization and Pas-

toral Ministry (1996-2002); Finance Officer of the Diocese of Rajkot (2002-2009), and Superior of St. Xavier's CMI House, Jamnagar (2009-11).

He was a community man. Wherever he was assigned, he made the community alive with his vibrant, celebrative and creative attitude and approach. He always wore a contagious smile which brightened up everyone who came across him. By his skills in culinary art, witty comments, magical hands, musical voice and learning skills Fr John spread the Gospel of joy. His presence was a matter of joy as he cherished and nurtured the triple tables of fellowship: the Eucharistic Table, the Dining Table and the Recreation Table

The last stage of his life was spent at the Provincial House (2014-21), Rajkot. Although he nursed many discomforts and aches in his body he remained active and positive, spending his time in taking classes for the aspirants, candidates and seminarians, entertaining the visitors, doing the community chores and so on. Even in his old age, he was an active member in the chapel and outside. A man of convictions, ideas and ideals, he lived as the Spirit of God led his breath.

Kindly do offer the suffrages for the departed in the tenor of our Directory No. 58 (b), and No.60

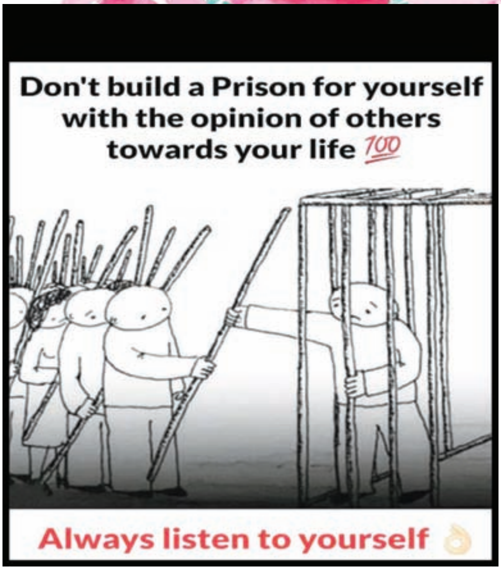

Reception of new priests 2021-2022 batch
at Prior Generals House

"THE BIBLE WAS NOT WRITTEN FOR A GENERIC HUMANITY, BUT FOR US, FOR ME, FOR YOU, FOR MEN AND WOMEN IN FLESH AND BLOOD, MEN AND WOMEN WHO HAVE A NAME AND A SURNAME, LIKE ME, LIKE YOU. AND THE WORD OF GOD,... WHEN IT IS RECEIVED WITH AN OPEN HEART, DOES NOT LEAVE THINGS AS THEY WERE BEFORE: NEVER. SOMETHING CHANGES..."

"IT IRRITATES ME A LITTLE WHEN I HEAR CHRISTIANS WHO RECITE VERSES FROM THE BIBLE LIKE PARROTS."